

KOMISIJAS LĒMUMS (ES) 2015/1585**(2014. gada 25. novembris)****par atbalsta shēmu SA.33995 (2013/C) (ex 2013/NN) (ko Vācija īstenojusi atjaunojamo energoresursu elektroenerģijas un energoietilpīgu lietotāju atbalstam)***(izziņots ar dokumenta numuru C(2014) 8786)***(Autentisks ir tikai teksts angļu valodā)****(Dokuments attiecas uz EEZ)**

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību, jo īpaši tā 108. panta 2. punkta pirmo daļu,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Ekonomikas zonu, jo īpaši tā 62. panta 1. punkta a) apakšpunktu,

pēc tam, kad ieinteresētās personas tika aicinātas iesniegt piezīmes saskaņā ar minēto pantu noteikumiem ⁽¹⁾, un ņemot vērā to piezīmes,

tā kā:

1. PROCEDŪRA

- (1) Sūdzībā, ko iesniedza 2011. gada decembrī, Komisija tika informēta, ka Vācija ir īstenojusi valsts atbalstu atjaunojamo energoresursu elektroenerģijai un energoietilpīgiem lietotājiem, izmantojot ierobežojumu piemaksai, ar ko finansē atjaunojamo energoresursu elektroenerģijas atbalstu (*EEG-Umlage* jeb "EEG piemaksa").
- (2) Komisija 2013. gada 18. decembra vēstulē informēja Vāciju par savu lēmumu attiecībā uz šo atbalstu sākt procedūru saskaņā ar Līguma 108. panta 2. punktu ("lēmums par procedūras sākšanu").
- (3) Lēmumu par procedūras sākšanu publicēja *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* ⁽²⁾. Komisija aicināja ieinteresētās personas iesniegt piezīmes par atbalstu.
- (4) No ieinteresētajām personām saņemtās piezīmes Komisija nosūtīja Vācijai un deva tai iespēju atbildēt. Vācijas piezīmes tika saņemtas 2014. gada 20. janvāra un 2014. gada 14. novembra vēstulē.
- (5) Vācija 2014. gada 22. septembra vēstulē atteicās izmantot savas tiesības, kas noteiktas Līguma 342. pantā saistībā ar 3. pantu Regulā (EEK) Nr. 1/1958 ⁽³⁾, pieņemot šo lēmumu vācu valodā un piekrita to pieņemt angļu valodā.

2. SĪKS ATBALSTA APRAKSTS**2.1. 2012. gada EEG likums**

- (6) 2012. gada EEG likums (*Erneuerbare-Energien-Gesetz*) tika pieņemts 2011. gada 28. jūlijā un stājās spēkā 2012. gada 1. janvārī ⁽⁴⁾. Būtiski grozījumi tajā veikti ar 2014. gada EEG likumu ⁽⁵⁾. Komisija 2014. gada 23. jūlijā apstiprināja jauno atbalsta shēmu, kas tika izstrādāta šo būtisko grozījumu rezultātā ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ OV C 37, 7.2.2014., 73. lpp., un OV C 250, 1.8.2014., 15. lpp.

⁽²⁾ Sal. 1. zemsvītras piezīmi.

⁽³⁾ Regula Nr. 1, ar ko nosaka Eiropas Ekonomikas kopienā lietojamās valodas (OV I sērija, 1952.–1958. gada sējums, 59. lpp.).

⁽⁴⁾ *Gesetz für den Vorrang Erneuerbarer Energien (Erneuerbare-Energien-Gesetz – EEG)* ar grozījumiem, kas izdarīti ar *Gesetz zur Neuregelung des Rechtsrahmens für die Förderung der Stromerzeugung aus erneuerbaren Energien, Bundesgesetzblatt*, I daļa, 1634. lpp., un ar *Gesetz zur Änderung des Rechtsrahmens für Strom aus solarer Strahlungsenergie und zu weiteren Änderungen im Recht der erneuerbaren Energien vom 17. August 2012, Bundesgesetzblatt*, I daļa, 1754. lpp.

⁽⁵⁾ *Gesetz zur grundlegenden Reform des Erneuerbare-Energien-Gesetzes und zur Änderung weiterer Bestimmungen des Energiewirtschaftsrechts vom 21. Juli 2014, Bundesgesetzblatt*, I daļa, 1066. lpp.

⁽⁶⁾ Valsts atbalsta lieta SA.38632 (2014/N) – Vācija: EEG 2014 – Atjaunojamo energoresursu likuma reforma (vēl nav publicēts OV).

- (7) Ar 2012. gada EEG likumu izveidotās sistēmas pirmajā līmenī tīkla operatoriem (lielākajā daļā gadījumu – sadales sistēmas operatoriem “SSO”) ir pienākums iegādāties elektroenerģiju, kas pašu tīkla teritorijā ražota no atjaunojamiem energoresursiem (“AER elektroenerģija”) un no raktuvju gāzes (“AER elektroenerģija” un no raktuvju gāzes ražota elektroenerģija kopā saukta par “EEG elektroenerģiju”). Pirkuma cenas ir noteiktas likumā (“regulētie tarifi”). AER elektroenerģijas un no raktuvju gāzes iegūtās elektroenerģijas ražotāji var nepieprasīt regulēto tarifu samaksu, bet izmantot iespēju pārdot savu elektroenerģiju tieši tirgū (“tiešā tirdzniecība”). Šādā gadījumā ražotāji tirgus prēmiju var saņemt no tīkla operatora. Arī tirgus prēmijas apmērs ir noteikts likumā.
- (8) Otrajā līmenī tīkla operatoriem EEG elektroenerģija ir tieši jānodod saviem attiecīgajiem pārvades sistēmas operatoriem (“PSO”), no kuriem četri ir Vācijā un kuriem savukārt ir pienākums atlīdzināt tīkla operatoriem visas izmaksas, kas radušās regulēto tarifu un tirgus prēmiju rezultātā.
- (9) 2012. gada EEG likums arī izveido līdzsvarošanas mehānismu, ar ko pirkuma pienākuma rezultātā radītais finansiālais slogs tiek sadalīts starp četriem PSO, kā rezultātā katrs PSO sedz tāda elektroenerģijas daudzuma izmaksas, kas atbilst EEG elektroenerģijas vidējai daļai salīdzinājumā ar kopējo elektroenerģijas daudzumu, kurš piegādāts galapatērētājiem katrā teritorijā, ko attiecīgais PSO apkalpoja iepriekšējā kalendārajā gadā (2012. gada EEG likuma 36. pants). Šis ir trešais līmenis.
- (10) PSO pienākums ir pārdot EEG elektroenerģiju tūlītējā tirgū. PSO var to darīt atsevišķi vai kopā ar citiem. Ja tūlītējā tirgū iegūtā cena nav pietiekama, lai segtu finansiālo slogu, ko izraisījis pienākums maksāt tīkla operatoriem, PSO saskaņā ar likumu ir tiesības lūgt elektroenerģijas piegādātājiem samaksāt tādu šā sloga daļu, kas ir proporcionāla tam elektroenerģijas daudzumam, kuru elektroenerģijas piegādātāji ir nodrošinājuši saviem galapatērētājiem. Daļa ir jānosaka tā, lai katrs elektroenerģijas piegādātājs segtu vienādas izmaksas par katru tā galapatērētājam piegādāto elektroenerģijas kilovatstundu. Šī piemaksa jāveic kā ikmēneša avansa maksājumi. 2012. gada EEG likumā šī maksa, ko PSO atgūst no elektroenerģijas piegādātājiem, skaidri noteikta kā EEG piemaksa (skatīt 2012. gada EEG likuma 37. panta 2. punktu). Četru PSO pienākums ir norādīt visus maksājumus, ko tie saņēmuši kopējā EEG kontā, un publiskot šo kontu (*AusglMechV* ⁽⁷⁾ 7. pants). Šis ir ceturtais līmenis.
- (11) Četriem PSO EEG piemaksa ir kopīgi jānosaka $n + 1$ gada oktobrī (*AusglMechV Absatz 2, 3. pants*). To izmantotā metodoloģija un elementi, ar kuriem jāpamato aprēķini, ir noteikti dokumentā *Ausgleichsmechanismusverordnung* (*AusglMechV*) un *Ausgleichsmechanismus-Ausführungsverordnung* (*AusglMechAV*) ⁽⁸⁾. Šie juridiskie teksti nepieļauj PSO rīcības brīvību. Proti, *AusglMechV* 3. pantā ir noteikts:

“3. pants. EEG piemaksa

1. Pārvades sistēmas operatori pārredzami aprēķina EEG piemaksu saskaņā ar Atjaunojamo energoresursu likuma [t. i., 2012. gada EEG likuma] 37. panta 2. punktu kā:
 - 1) starpību starp plānotajiem ieņēmumiem, kas nākamajam kalendārajam gadam ir norādīti 3. punkta 1. un 3. apakšpunktā, un prognozētajiem izdevumiem, kas nākamajam kalendārajam gadam ir norādīti 4. punktā; un
 - 2) starpību aprēķina laikā starp faktiskajiem ieņēmumiem, kas norādīti 3. punktā, un faktiskajiem izdevumiem, kas norādīti 4. punktā.
2. EEG piemaksa nākamajam kalendārajam gadam pārvades sistēmas operatora tīmekļa vietnē kopsavilkuma veidā ir jāpublicē līdz katra kalendārā gada 15. oktobrim, to norādot centos par patērētājiem piegādāto kilovatstundu; attiecīgi jāpiemēro Atjaunojamo energoresursu likuma 43. panta 3. punkts.

⁽⁷⁾ *Verordnung zur Weiterentwicklung des bundesweiten Ausgleichsmechanismus vom 17. Juli 2009, Bundesgesetzblatt, I daļa, 2101. lpp., ar grozījumiem, kas izdarīti ar Gesetz vom 17. August 2012 2. pantu, Bundesgesetzblatt, I daļa, 1754. lpp.*

⁽⁸⁾ *Verordnung zur Ausführung der Verordnung zur Weiterentwicklung des bundesweiten Ausgleichsmechanismus (Ausgleichsmechanismus-Ausführungsverordnung – AusglMechAV) vom 22. Februar 2010, Bundesgesetzblatt, I daļa, 134. lpp., ar grozījumiem, kas izdarīti ar Zweite Verordnung zur Änderung der Ausgleichsmechanismus-Ausführungsverordnung vom 19. Februar 2013, Bundesgesetzblatt, I daļa, 310. lpp.*

3. Ieņēmumi ir:

- 1) ieņēmumi no nākamās dienas un dienas tirdzniecības saskaņā ar 2. pantu;
- 2) ieņēmumi no EEG piemaksas;
- 2a) ieņēmumi no maksājumiem saskaņā ar Atjaunojamo energoresursu likuma 35. panta 2. punktu ar nosacījumu, ka saskaņā ar Atjaunojamo energoresursu likuma 35. panta 3. punktu veiktās balansēšanas rezultātā iegūtā bilance pārvades sistēmas operatoram ir pozitīva;
- 3) ieņēmumi no procentiem, kas norādīti 5. punktā;
- 4) ieņēmumi no enerģijas balansēšanas norēķina EEG bilances grupai un
- 5) ieņēmumi saskaņā ar Atjaunojamo energoresursu likuma 35. panta 4. punktu vai 38. pantu un 6. punktu.

4. Izdevumi ir:

- 1) regulētie tarifi un kompensācijas maksājumi saskaņā ar Atjaunojamo energoresursu likuma 16. pantu vai 35. panta 1. punktu;
- 1a) prēmiju maksājumi saskaņā ar Atjaunojamo energoresursu likuma 33.g vai 33.i pantu vai 35. panta 1. a punktu;
- 1b) maksājumi saskaņā ar Atjaunojamo energoresursu likuma 35. panta 1.b punktu;
- 2) atmaksas saskaņā ar 6. punktu;
- 3) procentu maksājumi, kas norādīti 5. punktā;
- 4) izmaksas dienas darījumu kārtošanai;
- 5) izmaksas enerģijas balansēšanas norēķinam EEG bilances grupai;
- 6) izmaksas dienas un nākamās dienas prognožu sagatavošanai;
- 7) izmaksas iekārtu reģistra izveidei un darbībai ar nosacījumu, ka pārvades sistēmas operatoram ir jāizmanto šāds reģistrs, pamatojoties uz rīkojumu, kas pieņemts saskaņā ar Atjaunojamo energoresursu likuma 64.e panta 2. kritēriju.

5. Starpībai starp ieņēmumiem un izdevumiem ir jāpiemēro procenti. Procentu likme vienam kalendārajam mēnesim ir 0,3 procentu punkti virs starpbanku piedāvātās mēneša vidējās euro likmes, kas noteikta pirmā saņēmēja viena mēneša nodrošinājumam Eiropas monetārās savienības dalībvalstīs (EURIBOR) vienu mēnesi.

6. Ja nesakrītības starp mēneša maksājumiem saskaņā ar Atjaunojamo energoresursu likuma 37. panta 2. punkta 3. teikumu un galīgo norēķinu saskaņā ar Atjaunojamo energoresursu likuma 48. panta 2. punktu rada tiesības uz kompensāciju, tā ir jānodrošina līdz 30. septembrim tajā gadā, kas ir pēc maksājumu regulēšanas.

7. Prognozējot EEG piemaksas aprēķinam nepieciešamos ieņēmumus un izdevumus, kas norādīti 1. punkta 1. apakšpunktā, pārvades sistēmas operatori var ņemt vērā likviditātes rezervi. Tā nedrīkst pārsniegt 10 % no starpības, kas norādīta 1. punkta 1. apakšpunktā.”

(12) Tādējādi četri PSO kopīgi nosaka EEG piemaksu, pamatojoties uz prognozētajām finansiālajām vajadzībām maksājumiem par regulētajiem tarifiem un prēmijām, prognozētajiem ieņēmumiem no EEG elektroenerģijas pārdošanas tūlītējā tirgū un prognozēto elektroenerģijas patēriņu. Turklāt šajā aprēķinā jāņem vērā virkne ieņēmumu un izmaksu, kas saistīti ar EEG piemaksas pārvaldību. 2012. gadā EEG piemaksa sasniedza 3,592 ct/kWh. 2013. gadā tā bija 5,277 ct/kWh. 2014. gadā piemaksa ir 6,240 ct/kWh.

- (13) Turklāt no 11. apsvērumā izklāstītajiem noteikumiem izriet, ka EEG piemaksa nodrošina to, ka visas papildu izmaksas, kas tīkla operatori un PSO rodas, pildot juridiskos pienākumus saskaņā ar 2012. gada EEG likumu attiecīgi pret EEG elektroenerģijas ražotājiem un tīkla operatoriem, tiek kompensētas, izmantojot EEG piemaksu. Ja kādā noteiktā gadā ieņēmumi no EEG piemaksas pārsniedz izmaksas, atlikums tiek pārnesti uz nākamo gadu un EEG piemaksa attiecīgi tiek samazināta, bet, ja radies deficīts, EEG piemaksa attiecīgi tiek palielināta. Šīs korekcijas tiek veiktas automātiski, un tām nav nepieciešama likumdevēja vai izpildvaras amatpersonu turpmāka iejaukšanās.

2.2. Zaļās elektroenerģijas atvieglojums

- (14) Saskaņā ar 2012. gada EEG likuma 39. pantu EEG piemaksa elektroenerģijas piegādātājiem konkrētajā kalendārā gadā tiek samazināta par 2 centiem par kilovatstundu (ct/kWh), ja to visiem attiecīgajiem galapatērētājiem piegādātā EEG elektroenerģija atbilst noteiktiem nosacījumiem (tā sauktais *zaļās elektroenerģijas atvieglojums*).
- (15) Šis piemaksas samazinājums tiek piešķirts, ja piegādātājs ir pircis EEG elektroenerģiju tieši no valsts EEG elektroenerģijas ražotājiem tiešā tirdzniecībā 2012. gada EEG likuma 33.b panta 2. kritērija izpratnē (proti, tiešā tirdzniecība ir tāds darījums, kurā EEG elektroenerģijas ražotājs nelūdz atbalstu saskaņā ar 2012. gada EEG likumu), un ja nopirktās EEG elektroenerģijas apjoms sasniedz turpmāk norādītās robežvērtības:
- a) vismaz 50 % no visiem piegādātāja galapatērētājiem piegādātās elektroenerģijas ir EEG elektroenerģija; un
- b) vismaz 20 % no elektroenerģijas ir vēja vai saules elektroenerģija 2012. gada EEG likuma 29.–33. panta izpratnē.
- (16) Piemaksas samazinājums 2 ct/kWh apmērā tiks piemērots visai saražotajai elektroenerģijai. Tas nozīmē, ka gadījumā, ja 50 % no piegādātāja elektroenerģijas avotiem ir tradicionālie energoresursi, bet otra puse elektroenerģijas ir EEG elektroenerģija, kas pirktā 15. apsvērumā aprakstītajā tiešajā tirdzniecībā, piegādātājs saņem maksājumu 4 ct/kWh. Maksājums daļēji vai pilnīgi var tikt pārnesti EEG elektroenerģijas ražotājiem.
- (17) Šajā saistībā Vācija skaidroja, ka elektroenerģijas piegādātāji, kuri piesakās atvieglojumam, saņem tikai 2 ct/kWh samazinājumu visai saražotajai elektroenerģijai, ja vismaz 50 % no šā apjoma ir EEG elektroenerģija. Lai izvairītos no riska vai mazinātu risku, ka 50 % mērķis gandrīz var netikt sasniegts (un šādā gadījumā par visu saražoto elektroenerģiju būtu jāmaksā pilna EEG piemaksa), elektroenerģijas piegādātāji pērk EEG elektroenerģiju ar drošības rezervi, proti, pārsniedzot nepieciešamos 50 %, dažkārt pat sasniedzot līdz 60 %. Lai šādā gadījumā aprēķinātu izmaksu priekšrocību, kuru, iespējams, var pārnest EEG elektroenerģijas ražotājiem, EEG piemaksas samazinājums, kas iegūts visai saražotajai elektroenerģijai, proti, 2 ct/kWh, ir jādala ar lielāku EEG elektroenerģijas īpatsvaru. Piemēram, 60 % īpatsvaram faktiskā izmaksu priekšrocība, kuru varētu pārnest, būtu nevis 4 ct/kWh, bet tikai 3,3 ct/kWh. Vidēji maksimālā priekšrocība, ko sniedza *zaļās elektroenerģijas atvieglojums*, 2012. gadā bija 3,8 ct/kWh, 2013. gadā – 3,2 ct/kWh un 2014. gadā – 3,9 ct/kWh.
- (18) Lai noteiktu vēsturisko iespējamo diskrimināciju saskaņā ar Līguma 30. un 110. pantu nolūkā noteikt tiesiskās aizsardzības līdzekli pret to, Vācija aplēsa, ka laikā no 2012. gada 1. janvāra līdz 2014. gada 31. jūlijam, kas ir laikposms, kad bija spēkā 2012. gada EEG likums, importētās elektroenerģijas apjoms ar izcelsmes apliecinājumu, kas atbilst EEG elektroenerģijas ražošanas uzņēmumiem, kuri būtu tiesīgi saņemt atbalstu saskaņā ar 2012. gada EEG likumu, bija 1,3 TWh.

Gads	2012	2013	2014
Atbilstīgā importētā EEG elektroenerģija ar izcelsmes apliecinājumu (GWh)	519	283	547

- (19) Vācija atzīst, ka gadījumā, ja visam šim importam piemērotu *zaļās elektroenerģijas atvieglojumu* aptuveni 4 ct/kWh apmērā, zaudētie ieņēmumi no EEG piemaksas no elektroenerģijas piegādātājiem, kas pērk šo elektroenerģiju, būtu aptuveni EUR 50 miljoni. Vācija apņēmas atkārtoti ieguldīt šo summu starpsavienojumos un Eiropas enerģijas projektos.

2.3. Ierobežota EEG piemaksa energoietilpīgiem uzņēmumiem

- (20) 2012. gada EEG likums nenosaka elektroenerģijas piegādātājiem pienākumu pārnest EEG piemaksu klientiem. Tomēr 2012. gada EEG likumā ir noteikts, kā elektroenerģijas piegādātājam ir jānorāda EEG piemaksa rēķinā par elektroenerģijas patēriņu, ja EEG piemaksa tiek pārnesta. Praksē visi elektroenerģijas piegādātāji pilnīgi pārnes EEG piemaksu.
- (21) 2012. gada EEG likuma 40. pants ierobežo piemaksu, kuru elektroenerģijas piegādātāji var pārnest energoietilpīgiem uzņēmumiem: pēc pieprasījuma *Bundesamt für Wirtschaft und Ausfuhrkontrolle* ("BAFA"), valsts iestāde, izdos administratīvu aktu, kas aizliedz elektroenerģijas piegādātājam pārnest visu EEG piemaksu galalietotājam, ja galalietotājs ir ražošanas uzņēmums ar lielu elektroenerģijas patēriņu⁽⁹⁾. Šo noteikumu sauc par "īpašu kompensācijas noteikumu" (*Besondere Ausgleichsregelung*, "BesAR").
- (22) 2012. gada EEG likuma 40. pantā noteikts, ka ierobežojuma mērķis ir samazināt elektroenerģijas izmaksas attiecīgajiem uzņēmumiem starptautiskas konkurētspējas saglabāšanai, ja tas ir saderīgs ar 2012. gada EEG likuma mērķiem un piemērotais ierobežojums joprojām ir saderīgs ar elektroenerģijas lietotāju interesēm kopumā.
- (23) 2012. gada EEG likuma 41. panta 1. punkts nosaka EEG piemaksas ierobežojumu šādos gadījumos:
- iepriekšējā finanšu gadā uzņēmumi no elektroenerģijas piegādātāja pirka un paši izmantoja elektroenerģiju vismaz 1 GWh apmērā;
 - iepriekšējā finanšu gadā uzņēmuma elektroenerģijas izmaksu attiecība pret bruto pievienoto vērtību bija vismaz 14 %;
 - iepriekšējā finanšu gadā EEG piemaksa tika pārnesta uzņēmumā;
 - uzņēmumā veikta sertificēta enerģijas revīzija (šis nosacījums neattiecas uz uzņēmumiem, kuru elektroenerģijas patēriņš ir mazāks par 10 GWh).
- (24) Vispārīgais 41. panta 3. punkta 1. kritērijs nosaka, ka attiecībā uz energoietilpīgiem uzņēmumiem EEG piemaksa pakāpeniski ir jāierobežo šādā veidā:
- patēriņš līdz 1 GWh: nav ierobežojuma – pilna EEG piemaksa;
 - patēriņš no 1 GWh līdz 10 GWh: 10 % no EEG piemaksas;
 - patēriņš no 10 GWh līdz 100 GWh: 1 % no EEG piemaksas;
 - patēriņš virs 100 GWh: 0,05 ct/kWh.
- (25) Ja energoietilpīgā uzņēmuma patēriņš pārsniedz 100 GWh un ja elektroenerģijas izmaksas veido vairāk nekā 20 % no bruto pievienotās vērtības, dažādās 24. apsvērumā norādītās robežvērtības nav piemērojamas un EEG piemaksa tiek ierobežota līdz 0,05 ct/kWh visam energoietilpīgā uzņēmuma elektroenerģijas patēriņam (41. panta 3. punkta 2. kritērijs).
- (26) BAFA lēmums ir saistošs ne tikai elektroenerģijas piegādātājam, bet arī PSO. Tas nozīmē, ka gadījumā, ja BAFA ir pieņēmusi lēmumu, ka energoietilpīgajam uzņēmumam jāmaksā elektroenerģijas piegādātājam samazināta EEG piemaksa, tiek attiecīgi samazināta EEG piemaksa, ko energoietilpīgā uzņēmuma elektroenerģijas piegādātājs maksā PSO. Tas tiks ņemts vērā, kad PSO nosaka EEG piemaksu. Jebkuri strīdi par BAFA lēmumu ir risināmi administratīvajā tiesā, jo šis lēmums ir administratīvs akts. Tādēļ šie lēmumi tūlīt arī jāizpilda.

2.4. Pielāgošanās plāns

- (27) Lai EEG piemaksas samazinājums atbilstu 196. punktam un turpmākajiem punktiem Pamatnostādnēs par valsts atbalstu vides aizsardzībai un enerģētikai 2014.–2020. gadam⁽¹⁰⁾ ("2014. gada pamatnostādnes"), Vācija iesniedza pielāgošanās plānu.

⁽⁹⁾ Ierobežojums ir attiecināts arī uz dzelzceļa uzņēmumiem. Šis ierobežojums nav analizēts šā lēmuma ietvaros. Komisija patur tiesības izvērtēt 2012. gada EEG likuma 42. pantu atsevišķā procedūrā.

⁽¹⁰⁾ OVC 200, 28.6.2014., 1. lpp.

- (28) Uzņēmumiem, kuri saņēma *BesAR* atvieglojumus, bet kuri maksāja mazāk, nekā tiem būtu jāmaksā saskaņā ar noteikumiem, kas izklāstīti 2014. gada pamatnostādņu 3.7.2. iedaļā (jo īpaši saskaņā ar atbilstības kritērijiem 185., 186. un 187. punktā un samērīguma kritērijiem 188. un 189. punktā), pielāgotā *EEG* piemaksa par 2013. gadu nedrīkst pārsniegt 125 % no piemaksas summas, kas faktiski samaksāta tajā gadā. Pielāgotā piemaksa, kas jāmaksā par 2014. gadu, nedrīkst pārsniegt 150 % no tās pašas bāzes vērtības, proti, piemaksas, kāda faktiski samaksāta 2013. gadā. Lai paātrinātu līdzekļu atgūšanas procedūru un ņemot vērā to, ka vēl nav pieejami patēriņa dati par attiecīgajiem gadiem visiem uzņēmumiem, kuriem piemērojama līdzekļu atgūšana, procedūras pirmajā posmā Vācija izmantos pieteikumos iesniegtos elektroenerģijas patēriņa datus, lai aprēķinātu provizorisku atgūstamo summu, kas jāatgūst nekavējoties, lai izpildītu *Deggendorf* prasību⁽¹¹⁾. Nākamajā posmā Vācija izmantos faktiskos patēriņa datus par attiecīgajiem gadiem, lai noteiktu galīgās atgūstamās summas, un veiks nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu līdzekļu atgūšanu vai atmaksu, pamatojoties uz šīm galīgajām summām.
- (29) No 2015. gada pielāgošanas mehānisms ir pārveidots. Saskaņā ar 2014. gada *EEG* likuma⁽¹²⁾ 103. panta 3. punktu *BAFA* ierobežos energoietilpīgo uzņēmumu maksāto *EEG* piemaksu laikā no 2015. līdz 2018. gadam tādā veidā, ka *EEG* piemaksa par noteiktu x gadu nedrīkstēs pārsniegt dubultu to *EEG* piemaksu, kas samaksāta finanšu gadā pirms piemērošanas gada ($x - 2$). Lai gan *EEG* piemaksa šādā pielāgošanas veidā katru gadu tiks palielināta, 2015. gadā maksājamā piemaksa tiks ierobežota līdz dubultai 2013. gada piemaksas vērtībai, un šis nosacījums attiecas arī uz turpmākajām piemaksām līdz 2018. gadam.

2.5. Pārredzamība, *EEG* konts un valsts uzraudzība

- (30) Federālajai tīklu aģentūrai (*Bundesnetzagentur*, "BNetzA") ir uzticēti vairāki kontroles, uzraudzības un īstenošanas uzdevumi.
- (31) *EEG* elektroenerģijas ražotāju, tīkla operatoru, PSO un elektroenerģijas piegādātāju pienākums ir nodrošināt, ka *EEG* sistēmas pareizai īstenošanai nepieciešamie dati ir savstarpēji pieejami. 2012. gada *EEG* likums precīzi nosaka, kāda informācija un kad gada laikā tā sistemātiski jāsniedz citiem operatoriem. Tīkla operatori, PSO un elektroenerģijas piegādātāji var pieprasīt, lai grāmatvedis veiktu datu revīziju.
- (32) 2012. gada *EEG* likums izveidoja strīdu risināšanas struktūrvienību, kuru atbalsta Federālā vides, dabas aizsardzības un kodoldrošības ministrija un kuras uzdevums ir noskaidrot jautājumus un atrisināt strīdus starp *EEG* elektroenerģijas ražotājiem, tīkla operatoriem, PSO un elektroenerģijas piegādātājiem (*Clearingstelle*).
- (33) Turklāt saskaņā ar 2012. gada *EEG* likumu un īstenošanas dekrētiem (*AusglMechV* un *AusglMechAV*) tīkla operatoriem un PSO ir jāpublicē noteikti dati savās tīmekļa vietnēs (iepirktās *EEG* elektroenerģijas apjoms un cena). PSO ir jāglabā visi ar 2012. gada *EEG* likumu saistītie darījumi atsevišķi no pārējiem darījumiem. Tiem ir pienākums uzturēt atsevišķus finanšu kontus visām ar 2012. gada *EEG* likumu saistītajām finanšu plūsmām, turklāt visiem ar 2012. gada *EEG* likumu saistītajiem izdevumiem un ieņēmumiem jānodrošina atsevišķs bankas konts, kuru kopīgi pārvalda četri PSO (*AusglMechAV* 5. pants).
- (34) PSO pienākums ir kopīgā tīmekļa vietnē, ko sauc par "*EEG* kontu", publicēt kopējos mēneša ieņēmumus no *EEG* elektroenerģijas pārdošanas tūlītējā tirgū un no *EEG* piemaksas un kopējās izmaksas (kompensācija tīkla operatoriem un citas ar sistēmas pārvaldību saistītas izmaksas). Operatoru pienākums ir arī iepriekš publicēt prognozēto *EEG* piemaksu nākamajam gadam.
- (35) 2012. gada *EEG* likums nosaka, ka iekārtas ir jāreģistrē valsts iestādē. Reģistrācija būs nosacījums, lai iegūtu tiesības saņemt regulētos tarifus. Reģistrs vēl nav izveidots, taču jau ir ieviests atsevišķs pienākums reģistrēt saules enerģijas iekārtas un šķidrās biomasas iekārtas, lai saņemtu regulētos tarifus. *BNetzA* pārvalda saules enerģijas iekārtu reģistru, bet *Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung* pārvalda šķidrās biomasas iekārtu reģistru.
- (36) Tīkla operatoriem un PSO ir jānosūta *BNetzA* sīka informācija, ko tie saņem no iekārtu operatoriem (iekārtas atrašanās vieta, ražošanas jauda u. c.), tīkla līmenis (sadale vai pārvade), kurā iekārtas ir savienotas, kopējie un atsevišķie par iekārtām maksātie tarifi, elektroenerģijas piegādātājiem nosūtītie galīgie rēķini un dati, kas

⁽¹¹⁾ Spriedums lietā T-244/93 un T-486/93 *TWD Textilwerke Deggendorf*/Komisija, ECLI:EU:T:1995:160.

⁽¹²⁾ *Gesetz zur grundlegenden Reform des Erneuerbare-Energien-Gesetzes und zur Änderung weiterer Bestimmungen des Energiewirtschaftsrechts vom 21. Juli 2014*, *Bundesgesetzblatt*, 1 daļa, 1066. lpp.

nepieciešami šo sniegto datu precizitātes pārbaudei. Elektroenerģijas piegādātājiem ir pienākums paziņot BNetzA par klientiem piegādātās elektroenerģijas apjomu un galīgajiem pārskatiem. BNetzA ir arī tiesības veikt EEG elektroenerģijas iekārtu īpašnieku revīziju, lai uzraudzītu, kā tīkla operatori un PSO pilda savus pienākumus.

- (37) Turklāt PSO ir pienākums arī iesniegt BNetzA sīku informāciju par EEG piemaksas noteikšanu. Proti, tiem jāsniedz ar dažādiem ieņēmumu un izdevumu ierakstiem saistīti dati, kas izmantoti EEG piemaksas aprēķinam, *AusglMechV* 7. panta 2. punkts.
- (38) Tiem, kas saņem EEG piemaksas atvieglojumus, ir pienākums pēc pieprasījuma iesniegt Federālajai vides, dabas aizsardzības un kodoldrošības ministrijai visu informāciju, kas nepieciešama, lai novērtētu, vai tiks sasniegti 40. pantā noteiktie mērķi.
- (39) BNetzA ir uzticēts pienākums nodrošināt, ka:
- PSO pārdoš tūlītējā tirgū elektroenerģiju, par kuru saskaņā ar piemērojamiem noteikumiem (proti, *AusglMechV*) tiek maksāti regulētie tarifi,
 - PSO pareizi nosaka, piemēro un publicē EEG piemaksu,
 - PSO pareizi pieprasa no elektroenerģijas piegādātājiem EEG piemaksu,
 - tīkla operatori pareizi pieprasa no PSO regulēto tarifu un prēmiju maksājumus,
 - EEG piemaksa tiek samazināta tikai tiem elektroenerģijas piegādātājiem, kas atbilst 39. panta nosacījumiem.
- (40) Attiecībā uz EEG piemaksas noteikšanu BNetzA ir vairākas īstenošanas pilnvaras un uzdevumi, kas saistīti ar dažādiem izmaksu un ieņēmumu posteņiem, kurus PSO var iekļaut EEG piemaksas aprēķinā. Pirmkārt, BNetzA, vienojoties ar kompetentajām ministrijām ⁽¹³⁾, var izstrādāt noteikumus, lai noteiktu tos posteņus, kas uzskatāmi par ienākumiem vai izdevumiem EEG piemaksas un piemērojamās procentu likmes noteikšanai. Uz šī pamata BNetzA sīkāk *AusglMechAV* paskaidro, kāda veida izmaksas varētu ņemt vērā. Otrkārt, BNetzA ir jāsaņem visi saistītie dati un dokumenti, kas attiecas uz EEG piemaksas aprēķinu. Treškārt, BNetzA var pieprasīt papildu informāciju, tostarp kontus (*AusglMechAV* 5. panta 3. punkts). Visbeidzot, PSO pienākums ir apliecināt atsevišķu izmaksu posteņu precizitāti un nepieciešamību, pirms tos var ņemt vērā EEG piemaksas aprēķinam (skatīt, piemēram, *AusglMechAV* 6. panta 2. punktu).
- (41) BNetzA ir tiesības sniegt PSO norādes un izveidot standarta veidlapas datiem, kas PSO ir tai jāsniedz.
- (42) BNetzA ir arī tiesības noteikt prasības, kas saskaņotas ar Federālo vides, dabas aizsardzības un kodoldrošības ministriju un attiecas uz PSO īstenošanu EEG elektroenerģijas tirdzniecību tūlītējā tirgū, kā arī izstrādāt pasākumus iespējami vislabākajai elektroenerģijas tirdzniecībai. Tas panākts, izmantojot *AusglMechAV*.
- (43) BNetzA ir īstenošanas pilnvaras. BNetzA var, piemēram, izdot rīkojumus, ja PSO nenosaka EEG piemaksu saskaņā ar noteikumiem (skatīt 38. panta 5. kritēriju, 61. panta 1. punkta 2. kritēriju). BNetzA var noteikt arī EEG piemaksas līmeni. *AusglMechAV* 6. panta 3. punktā noteikts, ka starpība starp iekasētajām EEG piemaksas summām un BNetzA atļauto EEG piemaksas līmeni atbilstīgi BNetzA īstenojamam lēmumam saskaņā ar 2012. gada EEG likuma 61. panta 1. punkta 3. un 4. kritēriju veido arī ieņēmumus vai izdevumus *AusglMechV* 3. panta 3. un 4. punkta izpratnē. Atšķirībā no Vācijas apgalvotā tas apliecina, ka BNetzA var pieņemt īstenojamus lēmumus, lai veiktu piemaksas līmeņa korekciju. Tā juridiskais pamats ir *Energiewirtschaftsgesetz (EnWG)* ⁽¹⁴⁾ 61. panta 1. un 2. punkts apvienojumā ar 65. pantu un turpmākajiem pantiem, kas nosaka, ka BNetzA var pieņemt saistošus lēmumus, kuri piemērojami privātiem operatoriem. BNetzA var piemērot arī naudas sodu (skatīt 2012. gada EEG likuma 62. panta 1. un 2. punktu).
- (44) Arī BNetzA ir jāpilda noteikti ziņošanas pienākumi un statistikas un vērtēšanas nolūkā ir jāiesniedz noteikti dati Federālajai vides, dabas aizsardzības un kodoldrošības ministrijai un Federālajai ekonomikas un tehnoloģiju ministrijai.

⁽¹³⁾ Saskaņā ar *AusglMechV* 11. pantu BNetzA var ieviest noteikumus, kas saskaņoti ar Federālo vides, dabas aizsardzības un kodoldrošības ministriju (tagad Federālā vides, dabas aizsardzības, būvniecības un kodoldrošības ministrija) un Federālo ekonomikas un tehnoloģiju ministriju (tagad Federālā ekonomikas un enerģētikas ministrija).

⁽¹⁴⁾ *Gesetz über die Elektrizitäts- und Gasversorgung (Energiewirtschaftsgesetz – EnWG) vom 7. Juli 2005, Bundesgesetzblatt, I daļa, 1970., 3621. lpp., ar grozījumiem, kas izdarīti ar Gesetz vom 4. Oktober 2013 3. panta 4. punktu, Bundesgesetzblatt, I daļa, 3746. lpp.*

- (45) Federālās vides aģentūras (*Umweltbundesamt*, "UBA") pārziņā ir izcelsmes apliecinājumu reģistrs saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/28/EK ⁽¹⁵⁾ 15. pantu. Proti, UBA ir atbildīga par izcelsmes apliecinājumu izdošanu, pārsūtīšanu un anulēšanu.

3. LĒMUMS SĀKT OFICIĀLU IZMEKLĒŠANAS PROCEDŪRU

- (46) Komisija 2013. gada 18. decembrī nolēma sākt oficiālu izmeklēšanas procedūru, jo uzskatīja, ka 2012. gada EEG likums ietver valsts atbalstu EEG elektroenerģijas ražotājiem, elektroenerģijas piegādātājiem, kas izmanto *zaļās elektroenerģijas atvieglojumu*, un energoietilpīgiem uzņēmumiem, un pauda šaubas par šā atbalsta saderību ar iekšējo tirgu.
- (47) Attiecībā uz valsts atbalsta esību Komisija sākotnēji secināja, ka 2012. gada EEG likums ietver selektīvu ekonomisko priekšrocību piemērošanu i) AER elektroenerģijas un no raktuvju gāzes ražotas elektroenerģijas ražotājiem, jo īpaši regulēto tarifu veidā; un ii) energoietilpīgiem lietotājiem – to EEG piemaksu samazinājuma veidā.
- (48) Turklāt Komisija sākotnēji arī secināja, ka šīs priekšrocības tika finansētas no valsts līdzekļiem, jo īpaši ņemot vērā, ka i) Vācijas likumdevējs, izrādījās, bija ieviesis īpašu nodevu, kas paredzēta EEG elektroenerģijas ražošanas atbalsta – EEG piemaksas – finansēšanai; ii) Vācijas likumdevējs un izpildvaras struktūrvienība iecēla PSO, lai tie kopīgi pārvaldītu šo piemaksu saskaņā ar 2012. gada EEG likumā un īstenošanas noteikumos iekļautajiem valsts noteikumiem; un iii) šī PSO īstenošanā līdzekļu pārvaldība tika cieši uzraudzīta.
- (49) Lai gan tika atzīts, ka atbalsts EEG elektroenerģijai ir saderīgs ar iekšējo tirgu, pamatojoties uz Līguma 107. panta 3. punkta c) apakšpunktu, Komisija izteica šaubas, vai EEG piemaksas samazinājumi varētu būt saderīgi, pamatojoties uz Līgumu, jo īpaši Līguma 107. panta 3. punkta b) un c) apakšpunktu.
- (50) Visbeidzot, Komisija pauda šaubas, vai atbalsta EEG elektroenerģijai finansēšana saskaņā ar 2012. gada EEG likumu atbilst Līguma 30. un 110. pantam, ņemot vērā apstākli, ka, lai gan ieguvēji no EEG piemaksas bija vienīgi EEG elektroenerģijas ražotāji Vācijā, tā tika piemērota arī importētās EEG elektroenerģijas patēriņam, kuras ražotāji būtu tiesīgi saņemt atbalstu saskaņā ar 2012. gada EEG likumu, ja atrastos Vācijā.

4. IEINTERESĒTO PERSONU PIEZĪMES

- (51) Ieinteresētās personas iesniedza savus apsvērumus par lēmumu par procedūras sākšanu un par 2014. gada pamatnostādņu piemērošanu šim lēmumam saskaņā ar 2014. gada pamatnostādņu 248. punktu.
- (52) Lielākā daļa ieinteresēto personu apgalvoja, ka 2012. gada EEG likumu nevar uzskatīt par valsts atbalstu nedz saistībā ar EEG elektroenerģijas ražotājiem, nedz energoietilpīgiem uzņēmumiem. Šīs ieinteresētās personas pauž viedokli, ka Vācijas valsts vienkārši izveidojusi sistēmu, kuras pamatā ir (secīgi) maksājumi starp privātiem operatoriem, un šie operatori izmanto savus finanšu līdzekļus. Tas, ka šīs sistēmas pamatā ir valsts tiesību akti (2012. gada EEG likums un tā īstenošanas noteikumi) vai ka iesaistīti BNetzA, Bundesanstalt für Ernährung und Landwirtschaft, UBA un BAFA, kuru kompetence esot iespējami ierobežota, viņuprāt, nevar mainīt sistēmas privāto būtību. Šīs analīzes pamatā galvenokārt ir Tiesas spriedumi lietās *PreussenElektra* ⁽¹⁶⁾ un *Doux Élevage* ⁽¹⁷⁾. Ieinteresētās personas uzskata, ka gadījumā, ja vispār ir bijis kāds atbalsts, tas būtu atzīstams par esošu atbalstu, ņemot vērā Komisijas lēmumu par iepriekšējo Vācijas shēmu lietā NN 27/2000 ⁽¹⁸⁾.
- (53) Turklāt ieinteresētās personas apgalvo, ka EEG piemaksas samazinājumi ir saderīgi ar iekšējo tirgu, pamatojoties uz Līguma 107. panta 3. punkta b) vai c) apakšpunktu. Ieinteresētās personas skaidro, ka 2012. gada EEG likums īsteno divus mērķus – atbalstīt EEG elektroenerģijas ražošanas attīstību un saglabāt Vācijas un Savienības rūpniecības bāzi. Ieinteresētās personas arī apgalvo, ka jebkurš 2012. gada EEG likumā iekļautais atbalsts ir piemērots un samērīgs līdzeklis šo divu mērķu sasniegšanai. Jebkurā gadījumā tās uzskata, ka Komisija nedrīkst piemērot šai lietai 2014. gada pamatnostādnes, jo šāda piemērošana būtu ar atpakaļejošu spēku. Turklāt nebūtu piemērojama arī līdzekļu atgūšana, jo jāaizsargā atbalsta saņēmēju tiesiskā palāvēība, ka atbalsts bija likumīgi piešķirts.

⁽¹⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 23. aprīļa Direktīva 2009/28/EK par atjaunojamo energoresursu izmantošanas veicināšanu un ar ko groza un sekojoši atceļ Direktīvas 2001/77/EK un 2003/30/EK (OV L 140, 5.6.2009., 16. lpp.).

⁽¹⁶⁾ Spriedums lietā C-379/98 *PreussenElektra/Schleswig*, ECLI:EU:C:2001:160.

⁽¹⁷⁾ Spriedums lietā C-677/11 *Doux Élevage*, ECLI:EU:C:2013:348.

⁽¹⁸⁾ OV C 164, 10.7.2002., 5. lpp.

- (54) Savukārt Vācijas Enerģijas patērētāju asociācija (*Bund der Energieverbraucher*), kas bija iesniegusi sākotnējo sūdzību Komisijai par 2012. gada EEG likumu, iebilda, ka EEG piemaksas samazinājumi patiešām veido valsts atbalstu energoietilpīgiem lietotājiem Līguma 107. panta 1. punkta izpratnē un ka tiek nodarīts kaitējums tiem Vācijas uzņēmumiem un patērētājiem, kuriem jāmaksā augstāka EEG piemaksa bez līdzīgiem samazinājumiem. Turklāt asociācija uzskata, ka samazinājumi nav saderīgi, pamatojoties uz Līguma 107. panta 3. punkta c) apakšpunktu. Šādus iebildumus izteica arī vairāki Vācijas pilsoņi.
- (55) Ieinteresēto personu iesniegtie iebildumi sīkāk izklāstīti 7. iedaļā.

5. VĀCIJAS PIEZĪMES PAR LĒMUMU PAR PROCEDŪRAS SĀKŠANU UN TREŠO PERSONU PIEZĪMĒM

- (56) Vācija norāda, ka lielākā daļa ar 2012. gada EEG likumu izveidotās sistēmas dalībnieku ir privātas struktūrvienības, kas līdzīgas lietā *PreussenElektra* izskatītajām, un ka šie dalībnieki nav valsts pārvaldes daļa. Vienīgā valsts iesaiste ir tiesību akta pieņemšana un stingra tā īstenošanas kontrole. Iesaistītās valsts iestādes – BNetzA un BAFA – ir stingri ievērojušas savas ierobežotās funkcijas un nepārvalda nekādus līdzekļus. Kā Vācija norāda – šīm iestādēm nav rīcības brīvības. Turklāt Vācija piebilst, ka EEG piemaksu nenosaka valsts, bet tās pamatā ir tirgus mehānisms, ņemot vērā, ka tā ir atkarīga no ieņēmumiem, kas gūti no EEG elektroenerģijas pārdošanas tūlītējā tirgū. Visbeidzot, Vācija uzsver, ka 2012. gada EEG likums nenosaka, ka piegādātājiem ir jāpārnes piemaksa patērētājiem, un tas nozīmē, ka piemaksas pārņemšana ir elektroenerģijas piegādātāju cenu veidošanas politikas jautājums. Turklāt nevienam sistēmā iesaistītajam operatoram nav publiskās tiesībās noteiktu īpašu pilnvaru, un operatoriem ir jāvēršas civiltiesā, lai īstenotu savstarpējās maksājumu prasības.
- (57) Vācija izteica turpmāk minētos juridiskos argumentus, kas ir līdzīgi ieinteresēto personu iesniegtajiem, proti:
- selektīvu ekonomisku priekšrocību neesība, pamatojoties uz to, ka atbalsts EEG elektroenerģijai atbilst *Altmark* lietas sprieduma⁽¹⁹⁾ kritērijiem un ka piemaksas samazinājumi energoietilpīgiem lietotājiem sasniedz vienīgi tādu summu, kas mazina Vācijas rūpniecības esošos trūkumus,
 - valsts resursu un valsts kontroles neesība, jo 2012. gada EEG likuma juridiskā un faktiskā situācija nav salīdzināma ar situācijām, kuras Tiesa izskatīja lietās *Essent*⁽²⁰⁾ un *Vent de colère*⁽²¹⁾,
 - tas, ka gadījumā, ja maksājumi veidotu valsts atbalstu, saskaņā ar 2012. gada EEG likumu veiktie maksājumi būtu uzskatāmi par esošu atbalstu Komisijas lēmuma par valsts atbalstu lietas NN 27/2000 izpratnē,
 - jebkura piešķirtā atbalsta saderība ar iekšējo tirgu, pamatojoties uz 107. panta 3. punkta b) un c) apakšpunktu,
 - Līguma 30. un 110. panta pārkāpuma neesība, jo importēto EEG elektroenerģiju nevar salīdzināt ar iekšzemē ražoto, jo īpaši ņemot vērā neseno nolēmumu lietā *Ålands Vindkraft*⁽²²⁾.
- (58) Vācijas iebildumi ir izskatīti un sīkāk atspēkoti 7. iedaļā.

6. SAISTĪBAS, KO UZŅĒMUSIES VĀCIJA

- (59) Kā minēts iepriekš 19. apsvērumā, Vācija norādīja šādas saistības attiecībā uz EUR 50 miljonu atkārtotu ieguldīšanu starpsavienojumos un Eiropas enerģijas projektos:

“Attiecībā uz EEG 2012 varētu īstenot vispārīgu risinājumu gan saistībā ar *Grünstromprivileg*, gan 30./110. pantu. Risinājumu veidotu atkārtots ieguldījums starpsavienojumos vai līdzīgos Eiropas enerģijas projektos iespējamās diskriminācijas aplēstās summas apmērā. Atkārtotu ieguldījumu varētu veikt paralēli attiecīgā projekta attīstībai. Pamatojoties uz Vācijas norādītajiem datiem, atkārtoti ieguldījumi laikā no 2012. gada janvāra līdz 2014. gada jūlijam jāveic EUR 50 miljonu apmērā. Vācija vēlreiz norāda uz savām saistībām, aizstāvot savu juridisko nostāju (noraidot diskrimināciju).”

⁽¹⁹⁾ Spriedums lietā C-280/00 *Altmark Trans*, ECLI:EU:C:2003:415.

⁽²⁰⁾ Spriedums lietā C-206/06 *Essent Netwerk Noord*, ECLI:EU:C:2008:413.

⁽²¹⁾ Spriedums lietā C-262/12 *Association Vent de Colère!*, ECLI:EU:C:2013:851.

⁽²²⁾ Spriedums lietā C-573/12 *Ålands Vindkraft*, ECLI:EU:C:2014:2037.

- (60) Turklāt Vācija minēja turpmāk norādītās saistības attiecībā uz iepriekš 27. apsvērumā un turpmākajos apsvērumos minēto pielāgošanās plānu:

“Atgūstamie līdzekļi [atgūstamā summa] konkrētajam uzņēmumam veidojas no starpības starp saistītajām EEG izmaksām, kuras nosaka saskaņā ar Pamatnostādņem par valsts atbalstu vides aizsardzībai un enerģētikai 2014.–2020. gadam (“2014. gada pamatnostādnes”), un EEG izmaksām, kuras nosaka saskaņā ar 2012. gada EEG likumu. Šajā saistībā 2012. gada EEG likuma pielāgošanās plānā, pamatojoties uz 2014. gada pamatnostādņem, ir noteikts veicamā maksājuma maksimālais apmērs 125 % (par 2013. gadu) un 150 % (par 2014. gadu) no maksājuma, kas veikts par 2013. gadu. Negatīvas atgūstamās summas netiek ņemtas vērā.”

7. ATBALSTA NOVĒRTĒJUMS

7.1. Valsts atbalsta esība Līguma 107. panta 1. punkta izpratnē

- (61) Līguma 107. panta 1. punktā teikts: “Ja vien Līgumi neparedz ko citu, ar iekšējo tirgu nav saderīgs nekāds atbalsts, ko piešķir dalībvalstis vai ko jebkādā citā veidā piešķir no valsts līdzekļiem un kas rada vai draud radīt konkurences izkropļojumus, dodot priekšroku konkrētiem uzņēmumiem vai konkrētu preču ražošanai, ciktāl tāds atbalsts iespaido tirdzniecību starp dalībvalstīm.”
- (62) Lai noteiktu, vai pasākums veido valsts atbalstu Līguma 107. panta 1. punkta izpratnē, Komisijai ir jāpiemēro šādi kritēriji: pasākumam ir jābūt attiecinātam uz valsti un jāietver valsts līdzekļi, tam ir jārada priekšrocības noteiktiem uzņēmumiem vai noteiktām nozarēm, kas rada vai draud radīt konkurences izkropļojumus un var ietekmēt tirdzniecību starp dalībvalstīm.

7.1.1. Tādu selektīvu priekšrocību esība, kas ietekmē tirdzniecību un konkurenci

- (63) Komisija lēmumā par procedūras sākšanu secināja, ka 2012. gada EEG likums ietver divus tirdzniecību un konkurenci ietekmējošus selektīvu priekšrocību veidus.
- (64) Pirmā priekšrocība tika piešķirta EEG elektroenerģijas ražotājiem. Patiesi, Komisija konstatēja, ka regulētie tarifi un prēmijas garantēja EEG elektroenerģijas ražotājiem tādu cenu par saražoto elektroenerģiju, kas pārsniedza tirgus cenu. Tas pats attiecās uz EEG elektroenerģijas tiešo tirdzniecību, kā rezultātā tika iegūtas tiesības samazināt EEG piemaksu saskaņā ar 2012. gada EEG likuma 39. pantu, jo šā panta noteikums ļāva EEG elektroenerģijas ražotājiem iegūt par saražoto elektroenerģiju cenu, kas pārsniedza tirgus cenu. Pasākums bija selektīvs, jo atvieglojumus guva vienīgi EEG elektroenerģijas ražotāji. Turklāt elektroenerģijas tirgus tika liberalizēts un elektroenerģijas ražotāji darbojās tajās nozarēs, kurās notika tirdzniecība starp dalībvalstīm (lēmuma par procedūras sākšanu 76. apsvērumi).
- (65) Otru priekšrocību veidoja EEG piemaksas samazinājums noteiktiem energoietilpīgiem uzņēmumiem saskaņā ar BesAR. Komisija secināja, ka energoietilpīgie uzņēmumi ražošanas nozarē baudīja priekšrocības, jo to EEG piemaksa bija ierobežota. 2012. gada EEG likuma 40. un 41. pants atbrīvoja tos no sloga, kāds tiem būtu citā gadījumā. Patiesi, ierobežojums neļāva PSO un elektroenerģijas piegādātājiem atgūt no energoietilpīgajiem uzņēmumiem papildu izmaksas par EEG elektroenerģijas atbalstu. Pasākums tika uzskatīts par selektīvu arī tādēļ, ka tikai energoietilpīgie uzņēmumi ražošanas nozarē varēja saņemt šos atvieglojumus. Visbeidzot, pasākums varēja radīt konkurences izkropļojumus un ietekmēt tirdzniecību starp dalībvalstīm, jo atbalsta saņēmēji bija energoietilpīgu preču ražotāji (piemēram, melno un krāsaino metālu ražotāji, papīra un ķīmiskās rūpniecības pārstāvji, cementa ražotāji) un darbojās nozarēs, kurās notika tirdzniecība starp dalībvalstīm (lēmuma par procedūras sākšanu 77.–80. apsvērumi).
- (66) Vācija uzskata, ka turpmāk norādīto iemeslu dēļ ekonomisku priekšrocību nav nedz EEG elektroenerģijas ražotājiem, nedz energoietilpīgiem uzņēmumiem, kas gūst priekšrocības no BesAR.
- a) Vācija apgalvo, ka EEG elektroenerģijas ražotāji nesaņem nekādas ekonomiskas priekšrocības EEG piemaksas rezultātā, pat ja to uzskatītu par valsts atbalstu, ņemot vērā to, ka regulētie tarifi, par kuriem tiem tiek atlīdzināts, nav atkarīgi no EEG piemaksas. EEG piemaksa vienkārši kompensē PSO radušos zaudējumus. Turklāt EEG elektroenerģijas ražotāju kompensācija uzskatāma par atbilstošu nolēmuma *Altmark* lietā⁽²³⁾ kritērijiem.

⁽²³⁾ Spriedums lietā C-280/00 *Altmark Trans*, ECLI:EU:C:2003:415, 87.–93. punkts. *Altmark* kritēriju Tiesa noteica, lai noskaidrotu, kādos apstākļos valsts iestādes nodrošināta kompensācija par vispārējās tautsaimnieciskas nozīmes pakalpojumu (“VTNP”) atbilst valsts atbalstam saskaņā ar Līguma 107. panta 1. punktu.

- b) Attiecībā uz energoietilpīgiem uzņēmumiem Vācija iebilst, ka *BesAR* nepiešķir ekonomiskas priekšrocības, bet gan kompensē šiem uzņēmumiem neizdevīgos konkurences apstākļus salīdzinājumā ar konkurentiem citās dalībvalstīs (kuriem ir zemākas AER finansēšanas izmaksas) ⁽²⁴⁾ un trešās valstīs (kuriem lielākoties netiek piemēroti salīdzināmi slogi).
- (67) Dažas ieinteresētās personas apstrīdēja secinājumu, ka samazinātā *EEG* piemaksa veido ekonomisko priekšrocību, kas var radīt konkurences izkropļojumus. Tās apgalvoja pretējo – šis pasākums Savienībā atjauno līdzvērtīgus konkurences apstākļus, ņemot vērā, ka Vācijā rūpniecības elektroenerģijas izmaksas ir augstākas nekā citās valstīs. Turklāt dažas ieinteresētās personas piebilda, ka atbalsta saņēmējiem, kuri patērē vairāk nekā 10 GWh gadā, rodas ar obligātajām energoefektivitātes revīzijām saistītas finanšu izmaksas.
- (68) Vācija un ieinteresētās personas arī apstrīdēja secinājumu, ka ekonomiskās priekšrocības ir selektīvas un var ietekmēt konkurenci un tirdzniecību, – lielā mērā tādēļ, ka *BesAR*, viņuprāt, attiecas uz visiem rūpniecības nozares uzņēmumiem un jebkura lieluma uzņēmumu. Dažas ieinteresētās personas iebilst, ka piemaksas samazinājumi nav selektīvi, jo atbalsta saņēmēji nav salīdzināmā situācijā ar citiem uzņēmumiem, ņemot vērā, ka galvenais atbilstības kritērijs ir elektroietilpība un elektroenerģijas patēriņš un ka energoietilpīgiem uzņēmumiem ir daudz lielāki *EEG* piemaksas draudi nekā citiem uzņēmumiem. Šīs personas arī uzskata, ka pat gadījumā, ja samazinātās piemaksas *prima facie* būtu selektīvas, tās atbilstu *EEG* elektroenerģijas atbalsta sistēmas būtībai un loģikai: bez samazinājumiem *EEG* elektroenerģijas atbalstu nevarētu finansēt, jo energoietilpīgie uzņēmumi pārceltos ārpus Vācijas.
- (69) Vācijas un ieinteresēto personu iesniegtie argumenti ir nepārliciecināmi.

7.1.1.1. Līdzvērtīgi konkurences apstākļi starp uzņēmumiem dažādās dalībvalstīs

- (70) Pirmkārt, tas, ka uzņēmumiem tiek kompensētas jau radušās izmaksas vai veiktie maksājumi, principā neizslēdz ekonomiskās priekšrocības esību ⁽²⁵⁾. Priekšrocības pastāvēšanu nevar izslēgt tas vien, ka konkurējošie uzņēmumi citās dalībvalstīs ir izdevīgākā situācijā ⁽²⁶⁾, jo priekšrocības jēdziena pamatā ir uzņēmuma finansiālā stāvokļa analīze paša uzņēmuma tiesiskajā un faktiskajā kontekstā ar konkrēto pasākumu un bez tā. Taču, ja neņem vērā nodokļus un nodevas, elektroenerģijas cenas rūpniecības patērētājiem Vācijā vidēji ir zemākas nekā citās dalībvalstīs.
- (71) Vispārējā tiesa nesen atkārtoti apstiprināja principu, ka priekšrocību esība ir jāvērtē neatkarīgi no līdzvērtīgiem konkurences apstākļiem citās dalībvalstīs ⁽²⁷⁾. Vispārējā tiesa atzina, ka preferenciālā tarifa pati būtība, proti, tas, ka *Alcoa Trasformazioni* saņēma atlīdzību par starpību starp *ENEL* pieprasītajām elektroenerģijas cenām un tarifu, kādu noteica 1995. gada dekrēts, ir pietiekama, lai secinātu, ka attiecīgais uzņēmums nesedza visas izmaksas, kas tam normālos apstākļos būtu jāsedz no sava budžeta ⁽²⁸⁾. Turklāt Vispārējā tiesa arī secināja, ka priekšrocību esību jau pierāda vienkāršs cenu diferencēšanas mehānisma apraksts, proti, tas ir kompensācijas mehānisms, kura mērķis ir atļaut uzņēmumam nemaksāt daļu no cenas par elektroenerģiju, kas nepieciešama tādu preču ražošanai, kuras pārdod Savienības teritorijā ⁽²⁹⁾. Turklāt Vispārējā tiesa atkārtoti norādīja ⁽³⁰⁾ uz principu, ka valsts atbalsts ir jāvērtē atsevišķi, neņemot vērā tā mērķus, piemēram, nepilnīgas konkurences novēršanu kādā noteiktā tirgū.
- (72) Līdzīgi *EEG* piemaksas samazinājumi, kas pieskriti saskaņā ar *BesAR*, uzlabo atbalsta saņēmēju finansiālo stāvokli, radot tiem izmaksu sloga atvieglojumu, kāds būtu jāsedz normālos apstākļos. Patiesi, ja nebūtu *BesAR* un *Bafa* lēmuma, šiem patērētājiem būtu jāmaksā pilna *EEG* piemaksa – tāpat kā citiem elektroenerģijas patērētājiem. Vācija ir uzsvērusi piemaksu samazinājumu nepieciešamību, lai nodrošinātu atbalsta saņēmējiem konkurētspēju salīdzinājumā ar energoietilpīgiem uzņēmumiem citās dalībvalstīs un trešās valstīs. Tādējādi Vācija netieši atzīst, ka atbalsta saņēmējiem tiek piemērota ekonomiski labvēlīga attieksme.

⁽²⁴⁾ Pamatojot šo iebildumu, Vācija citē Eiropas Enerģijas regulatoru padomes (*CEER*) 2013. gada 25. jūnija ziņojumu *Status Review of Renewable and Energy Efficiency Support Schemes in Europe* (jo īpaši 18.–20. lpp. ietvertās tabulas).

⁽²⁵⁾ Spriedums lietā C-387/92 *Banco Exterior de España*, ECLI:EU:C:1994:100, 13. punkts; spriedums lietā C-156/98 Vācija/Komisija, ECLI:EU:C:2000:467, 25. punkts; spriedums lietā C-6/97 Itālija/Komisija, ECLI:EU:C:1999:251, 15. punkts; spriedums lietā C-172/03 *Heiser*, ECLI:EU:C:2005:130, 36. punkts; spriedums lietā C-126/01 *GEMO SA*, ECLI:EU:C:2003:622, 28.–31. punkts par atkritumu bezmaksas savākšanu un iznīcināšanu.

⁽²⁶⁾ Spriedums lietā 173/73 Itālija/Komisija, ECLI:EU:C:1974:71, 17. punkts. Skatīt arī spriedumu lietā T-55/99 *CETM*/Komisija, ECLI:EU:T:2000:223, 85. punkts.

⁽²⁷⁾ Spriedums lietā T-177/10 *Alcoa Trasformazioni*/Komisija, ECLI:EU:T:2014:897, 82.–85. punkts.

⁽²⁸⁾ Spriedums lietā T-177/10 *Alcoa Trasformazioni*/Komisija, ECLI:EU:T:2014:897, 82. punkts.

⁽²⁹⁾ Spriedums lietā T-177/10 *Alcoa Trasformazioni*/Komisija, ECLI:EU:T:2014:897, 84. punkts.

⁽³⁰⁾ Spriedums lietā T-177/10 *Alcoa Trasformazioni*/Komisija, ECLI:EU:T:2014:897, 85. punkts.

7.1.1.2. Selektivitāte

- (73) Attiecībā uz apgalvojumiem, ka *BesAR* nenosaka selektivitāti, jāatceras, ka “ne atbalsta saņēmēju uzņēmumu lielais skaits, ne to nozaru dažādība un nozīme, kurās darbojas šie uzņēmumi, nav iemesls secinājumiem, ka valsts iniciatīva ir vispārīgs ekonomikas politikas pasākums”⁽³¹⁾, ja citas nozares, piemēram, pakalpojumi, ir izslēgtas no atbalsta saņēmēju loka. Minētais attiecināms uz šo gadījumu, jo tikai rūpniecības nozare saņem atbalsta piedāvātos atvieglojumus (Komisijai pat nav jāanalizē citi selektivitātes iemesli). Tādēļ *EEG* piemaksas samazinājumi neattiecas uz tādiem uzņēmumiem, kuri ir salīdzināmā situācijā ar atbalsta saņēmējiem. Turklāt dažādie *EEG* piemaksas samazinājumi atkarībā no patēriņa veicina vienā juridiskā un faktiskā stāvoklī esošu uzņēmumu diferencēšanu energoietilpīgos lietotājos un pēc būtības ir selektīvi.
- (74) Attiecībā uz argumentu, ka *BesAR* kompetenci un diferencēšanu pamato sistēmas būtība un vispārīgā struktūra, jāatceras, ka “pasākumu, ar kuru tiek izdarīta atkāpe no vispārējās nodokļu sistēmas, var pamatot ar nodokļu sistēmas raksturu vai struktūru, ja attiecīgā dalībvalsts var pierādīt, ka šis pasākums tieši izriet no tās nodokļu sistēmai pamatā esošajiem vai vadošajiem principiem. Šajā ziņā ir jānoskaidro mērķi, kas ir izvirzīti īpašajai nodokļu sistēmai un kas nav daļa no tās, no vienas puses, un mehānismi, kas ir ietverti pašā nodokļu sistēmā un kas ir nepieciešami, lai sasniegtu šos mērķus, no otras puses”⁽³²⁾. Tomēr ne vides aizsardzība, ne nozares konkurētspējas saglabāšana nevar būt piemaksu sistēmai raksturīgi pamata vai vadošie principi. Tieši pretēji – tie ir ar šo sistēmu saistīti ārēji mērķi. Kā norādīts citās lietās iepriekš⁽³³⁾, vides aizsardzības mērķis izskatāmajā lietā nevar mainīt atzinumu, ka *EEG* piemaksas samazinājumi veido valsts atbalstu. Pirmkārt, konkurētspējas saglabāšana pat nav norādīta starp likuma mērķiem 2012. gada *EEG* likuma 1. pantā. Tieši pretēji – 40. panta otrajā teikumā faktiski norādīts, ka konkurētspējas saglabāšana ir pakļauta nosacījumam, ka šāda rīcība neapdraud 2012. gada *EEG* likuma 1. pantā noteiktos mērķus.

7.1.1.3. *EEG* piemaksas radītās priekšrocības; *Altmark* judikatūra

- (75) Attiecībā uz Vācijas iebildumu, ka *AER* piemaksa pati par sevi neveido priekšrocību *EEG* elektroenerģijas ražotājiem, Komisija uzskata, ka atbalsta pasākumi uzlabo *EEG* elektroenerģijas ražotāju finansiālo stāvokli salīdzinājumā ar to, kāds tas būtu, ja šie ražotāji pelnītu, pārdodot savu elektroenerģiju par tirgus cenu. *EEG* piemaksa palīdz finansēt šos atbalsta pasākumus. Pretēji Vācijas apgalvojumam – tas, ka *EEG* piemaksas līmenis var vai nevar ietekmēt regulētos tarifus, nav izmantojams, lai noteiktu, vai šie tarifi veido ekonomisku priekšrocību.
- (76) Vācija apgalvo, ka atbalsts *EEG* elektroenerģijas ražotājiem ir atbilstoša kompensācija par sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistību izpildi *Altmark* lietas izpratnē.
- (77) *Altmark* lietā Tiesa lēma, ka uz valsts atbalstu neattiecas Līguma 107. panta 1. punkts, ja veiktais pasākums ir uzskatāms “par kompensāciju, ko uzņēmums saņem, lai izpildītu sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistības, jo šis uzņēmums faktiski finanšu labumu negūst [neguva] un tādējādi pasākums nerada [neradīja] tam labvēlīgāku pozīciju konkurencē kā uzņēmumiem, kas konkurē ar šo uzņēmumu”⁽³⁴⁾.
- (78) Tomēr šim atzinumam piemērojami četri nosacījumi⁽³⁵⁾:
- “Pirmkārt, saņēmējuzņēmumam faktiski ir jābūt uzliktām sabiedrisko pakalpojumu pildīšanas saistībām un šīm saistībām jābūt skaidri definētām.”
 - “Otrkārt, lai izvairītos no ekonomisko priekšrocību piešķiršanas saņēmējuzņēmumam salīdzinājumā ar konkurējošajiem uzņēmumiem, kompensāciju aprēķināšanas parametriem jābūt iepriekš objektīvi un caurredzami [pārredzami] noteiktiem.”

⁽³¹⁾ Spriedums lietā C-143/99 *Adria-Wien Pipeline*, ECLI:EU:C:2001:598, 48. punkts.

⁽³²⁾ Spriedums apvienotajās lietās no C-78/08 līdz C-80/08 *Paint Graphos*, ECLI:EU:C:2011:550, 69. punkts.

⁽³³⁾ Spriedums lietā C-75/97 Beļģija/Komisija, ECLI:EU:C:1999:311, 38. punkts un turpmākie punkti; spriedums lietā C-172/03 *Heiser*, ECLI:EU:C:2005:130; spriedums lietā C-487/06 P *British Aggregates Association*/Komisija, ECLI:EU:C:2008:757, 86.–92. punkts; spriedums lietā C-143/99 *Adria-Wien Pipeline*, ECLI:EU:C:2001:598, 43., 52. punkts un turpmākie punkti.

⁽³⁴⁾ Spriedums lietā C-280/00 *Altmark Trans*, ECLI:EU:C:2003:415, 87. punkts.

⁽³⁵⁾ Spriedums lietā C-280/00 *Altmark Trans*, ECLI:EU:C:2003:415, 89.–93. punkts.

- c) "Treškārt, kompensācija nedrīkst pārsniegt summu, kas nepieciešama, lai nosegtu visus vai daļu izdevumu, kas radušies, pildot sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistības, ņemot vērā atbilstošos rēķinus un saprātīgu peļņu saistībā ar šo saistību izpildi."
- d) "Ceturtkārt, ja uzņēmums sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistībām konkrētajā gadījumā nav izvēlēts sabiedrisko iepirkumu procedūras rezultātā, kas ļautu izvēlēties pretendentu, kurš spēj šos pakalpojumus piedāvāt par sabiedrībai viszemāko cenu, kompensācijas apjoms nosakāms, pamatojoties uz to izdevumu analīzi, kādi, pildot šīs saistības, rastos tipiskam uzņēmumam, kas ir labi vadīts un adekvāti nodrošināts ar transporta līdzekļiem, lai spētu izpildīt sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistības, ņemot vērā atbilstošos rēķinus un paredzot saprātīgu peļņu par šo saistību izpildi."
- (79) Vācija iebilst, ka atbalsts AER ražotājiem atbilst pirmajam nosacījumam, jo ietver vispārēju interešu mērķi, kas noteikts 3. panta 1. punktā Direktīvā 2009/28/EK par atjaunojamo energoresursu izmantošanas veicināšanu. Turklāt Vācija uzskata, ka Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/72/EK ⁽³⁶⁾ 3. panta 2. punktā norādīts, ka atjaunojamo energoresursu veicināšana var būt elektroenerģijas nozarē darbojošos uzņēmumu sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistību priekšmets.
- (80) Vācija uzskata, ka ir izpildīts arī otrais *Altmark* kritērijs. Proti, Vācija norāda, ka EEG elektroenerģijas ražotāju kompensācijas parametri objektīvi un pārredzami ir noteikti iepriekš 2012. gada EEG likumā.
- (81) Vācija uzskata, ka arī trešais kritērijs atzīstams par izpildītu, jo Komisija lēmumā par procedūras sākšanu secināja, ka EEG elektroenerģijas ražotāji netiks pārmērīgi kompensēti.
- (82) Visbeidzot, Vācija apgalvo, ka atbalsta līmenis EEG elektroenerģijas ražotājiem ir noteikts, pamatojoties uz to izmaksu analīzi, kādas tipiskam, labi vadītam un nodrošinātam uzņēmumam rastos saistību izpildes gaitā. Šajā saistībā Vācija atsaucas uz Komisijas secinājumu lēmuma par procedūras sākšanu atbilstības novērtējumā, ka atbalsta pasākumiem EEG elektroenerģijas ražotājiem ir stimulējoša ietekme un tie ir samērīgi. Abi fakti varētu apliecināt, ka regulēto tarifu atbalsta saņēmēji ir labi pārvaldīti.
- (83) Komisija šos argumentus uzskata par nepārliecinošiem.
- (84) *Altmark* pirmais kritērijs nosaka, ka sabiedrisko pakalpojumu sniedzējam jābūt uzticētām sabiedriskā pakalpojuma saistībām.
- (85) Saskaņā ar 2012. gada EEG likumu ražotājiem nav pienākuma ražot, bet tie reaģē uz Vācijas valsts nodrošināto ekonomisko stimulu.
- (86) Tādēļ Komisija secina, ka *Altmark* pirmais kritērijs nav izpildīts.
- (87) Tā kā *Altmark* kritēriji ir kumulatīvi, Komisija, nepārbaudot, vai konstatējama atbilstība otrajam, trešajam un ceturtajam kritērijam, secina, ka nav pieņemams Vācijas apgalvojums, ka regulētie tarifi AER ražotājiem veido atbilstīgu kompensāciju par sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistību izpildi *Altmark* lietas izpratnē.

7.1.1.4. *Van der Kooy, Danske Busvognmænd* un *Hotel Cipriani*

- (88) Attiecībā uz EEG piemaksu samazinājumiem saskaņā ar *BesAR* Vācija un dažas ieinteresētās personas citēja Tiesas spriedumu lietā *Van der Kooy* un Vispārējās tiesas spriedumus lietā *Danske Busvognmænd* un *Hotel Cipriani*, apgalvojot, ka piemaksas samazinājumi neveido ekonomisku priekšrocību ⁽³⁷⁾.

⁽³⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 13. jūlija Direktīva 2009/72/EK par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz elektroenerģijas iekšējo tirgu un par Direktīvas 2003/54/EK atcelšanu (OV L 211, 14.8.2009., 55. lpp.).

⁽³⁷⁾ Spriedums apvienotajās lietās 67/85, 68/85 un 70/85 *Kwekerij Gebroeders van der Kooy* u. c., ECLI:EU:C:1988:38; spriedums lietā T-157/01 *Danske Busvognmænd*/Komisija, ECLI:EU:T:2004:76; spriedums apvienotajās lietās T-254/00, T-270/00 un T-277/00 *Hotel Cipriani* u. c./Komisija, ECLI:EU:T:2008:537.

- (89) Lietā *Van der Kooy* Tiesa atzina, ka preferenciālais tarifs par dabas gāzi, kas piešķirts uzņēmumiem, kuri saistīti ar siltumnīcu dārzkopību, neveidotu atbalstu, ja tas būtu "attiecīgajā tirgū objektīvi pamatots ar ekonomiskiem iemesliem, piemēram, vajadzību pretoties citu tādu enerģijas avotu konkurencei tajā pašā tirgū, kuru cena ir konkurētspējīga" ⁽³⁸⁾. Tomēr pretēji Vācijas un citu ieinteresēto personu apgalvojumiem izskatāmais jautājums, kā norādīja Tiesa, bija konkurence tajā pašā tirgū starp dažādām degvielām un tas, kā šādas degvielas pārdodošs uzņēmums var attiecīgi noteikt tarifus, t. i., privātā ieguldītāja testa piemērošana tirgus ekonomikā. Jautājums bija par to, vai siltumnīcu dārzkopībā iesaistītie uzņēmumi pārietu uz ogļu izmantošanu gāzes augstāku cenu dēļ un vai preferenciālie tarifi tādējādi varētu veidot gāzes uzņēmuma racionālu ekonomisku rīcību. Šajā konkrētajā lietā nav norāžu, ka Vācija rīkojās kā privāts ieguldītājs, un Vācija patiesībā nekad nav apgalvojusi, ka energoietilpīgiem uzņēmumiem piemērotie EEG piemaksas samazinājumi uzskatāmi par privātā ieguldītāja testam atbilstošiem.
- (90) Turklāt Tiesa ir anulējusi *obiter dicta* Vispārējās tiesas nolēmumus lietās *Danske Busvognmænd* ⁽³⁹⁾ un *Hotel Cipriani* ⁽⁴⁰⁾ un jaunākos Vispārējās tiesas nolēmumus. Lietā *Comitato "Venezia vuole vivere"* ⁽⁴¹⁾ Tiesa paskaidroja, ka pasākums atzīstams par priekšrocību neveidojošu tikai tādā gadījumā, ja valsts pasākums ir kompensācija par tādu uzņēmumu sniegtajiem pakalpojumiem, kuri piedāvā attiecīgos pakalpojumus sabiedrības interesēs kopumā, lai izpildītu sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas saistības, ja šiem uzņēmumiem netiek radītas reālas finansiālas priekšrocības un ja pasākumam nav tādas ietekmes, kas izvirza šos uzņēmumus labvēlīgākā konkurences stāvoklī salīdzinājumā ar konkurējošiem uzņēmumiem ⁽⁴²⁾. Tiesa piebilda, ka apstākļi, ka kāda no dalībvalstīm meklē iespējas, piemērojot vienpusējus pasākumus, tuvināt vienā ekonomikas nozarē valdošos konkurences apstākļus citās dalībvalstīs pastāvošajiem, nevar izslēgt konkrēto pasākumu atbalsta iezīmes ⁽⁴³⁾. Turklāt pasākumi, kas paredzēti, lai kompensētu konkrētā dalībvalsts reģionā esošu uzņēmumu iespējami neizdevīgo stāvokli, var veidot selektīvas priekšrocības ⁽⁴⁴⁾.
- (91) Līdzīgi Vispārējā tiesa secināja, ka judikatūra lietā *Danske Busvognmænd* nav piemērojama, kad valsts atvieglo maksājumus, kurus parasti sedz no uzņēmuma budžeta. Vispārējā tiesa atkārtoti norādīja uz principu, ka kompensācijas apjoms konkurences trūkumu novēršanai nemazina valsts atbalsta iezīmes Līguma 107. panta 1. punkta izpratnē ⁽⁴⁵⁾.
- (92) Vēlāk spriedumā Vispārējā tiesa atzina, ka noteiktu maksājumu samazināšana uzņēmumiem, lai kompensētu neizdevīgus konkurences apstākļus, nav pietiekams mērķis, lai šādas priekšrocības neietvertu atbalsta iezīmes Līguma 107. panta 1. punkta izpratnē. Tādēļ pasākums, kas paredzēts strukturālo trūkumu kompensēšanai, ir iekļaujams valsts atbalsta klasifikācijā, ja vien nav izpildīti *Altmark* ⁽⁴⁶⁾ kritēriji.
- (93) Tādēļ nevar piekrist Vācijas un atsevišķu ieinteresēto personu izvirzītajiem argumentiem.
- (94) Komisija secina, ka pasākums ietver selektīvas priekšrocības EEG elektroenerģijas ražotājiem un var ietekmēt konkurenci un tirdzniecību starp dalībvalstīm.

7.1.2. Attiecināmība

- (95) Komisija lēmumā par procedūras sāksanu norādīja, ka priekšrocības attiecināmas uz Vācijas valsti, jo regulētie tarifi un prēmijas, EEG piemaksa un šīs piemaksas ierobežojumi izrietēja no valsts tiesību aktiem un īstenošanas dekrētiem un piemaksas ierobežojumi tika ieviesti tikai pēc tam, kad valsts iestāde BAFA pārbaudīja, vai ievēroti juridiskie nosacījumi.
- (96) Vācija un trešās personas ir apstrīdējušas attiecināmību, pamatojoties uz to, ka valsts tikai ievieša tiesību aktu un tīkla operatori rīkojas pēc saviem ieskatiem.

⁽³⁸⁾ Spriedums apvienotajās lietās 67/85, 68/85 un 70/85 *Kwekerij Gebroeders van der Kooy* u. c., ECLI:EU:C:1988:38, 30. punkts.

⁽³⁹⁾ Spriedums lietā T-157/01 *Danske Busvognmænd*/Komisija, ECLI:EU:T:2004:76, 57. punkts.

⁽⁴⁰⁾ Spriedums apvienotajās lietās T-254/00, T-270/00 un T-277/00 *Hotel Cipriani* u. c./Komisija, ECLI:EU:T:2008:537, 185. punkts.

⁽⁴¹⁾ Spriedums lietā C-71/09 P *Comitato "Venezia vuole vivere"* u. c./Komisija, ECLI:EU:C:2011:368.

⁽⁴²⁾ Spriedums lietā C-71/09 P *Comitato "Venezia vuole vivere"* u. c./Komisija, ECLI:EU:C:2011:368, 92. punkts.

⁽⁴³⁾ Spriedums lietā C-71/09 P *Comitato "Venezia vuole vivere"* u. c./Komisija, ECLI:EU:C:2011:368, 95. punkts.

⁽⁴⁴⁾ Spriedums lietā C-71/09 P *Comitato "Venezia vuole vivere"* u. c./Komisija, ECLI:EU:C:2011:368, 96. punkts.

⁽⁴⁵⁾ Spriedums lietā T-295/12 *Vācija*/Komisija, ECLI:EU:T:2014:675, 144. punkts; spriedums lietā T-309/12 *Zweckverband Tierkörperbeseitigung*/Komisija, ECLI:EU:T:2014:676, 261. punkts.

⁽⁴⁶⁾ Spriedums lietā T-226/09 *British Telecommunications* u. c./Komisija, ECLI:EU:T:2013:466, 71. punkts.

- (97) Jautājumā par attiecināmību, iespējams, nepieciešams rūpīgs novērtējums, ņemot vērā tikai valstij piederošu uzņēmumu rīcību. Tomēr nav šaubu par to, ka valsts pārvaldes un likumdevēja rīcība vienmēr ir attiecināma uz valsti ⁽⁴⁷⁾.

7.1.3. Valsts līdzekļu esība

- (98) Attiecībā uz atbalstu EEG elektroenerģijas ražotājiem Komisija sākotnēji lēmumā par procedūras sākšanu secināja, ka saskaņā ar 2012. gada EEG likumu valsts iecēla PSO, lai tie pārvaldītu EEG piemaksu, un ka ieņēmumi no EEG piemaksas veidoja valsts līdzekļus (138. apsvērums).
- (99) Valsts ne tikai noteica, kam ir jāpiešķir priekšrocības, kādi ir atbilstības kritēriji un kāds ir atbalsta līmenis, bet arī nodrošināja finanšu līdzekļus EEG elektroenerģijas atbalsta izmaksu segšanai. Pretstatā lietā *Doux Élevage* ⁽⁴⁸⁾ konstatētajam EEG piemaksu veido un piemēro likumdevēja vara, proti, valsts, un tā nav tikai PSO privāta iniciatīva, kuru valsts nosaka kā obligātu, lai novērstu parazitismu. Valsts ir noteikusi šādas piemaksas nolūku un mērķi: tā finansē valsts izstrādāto atbalsta politiku un nav PSO lēmuma rezultātā veikta darbība. PSO nevar patvaļīgi noteikt piemaksu pēc savas vēlmes, un tiek stingri uzraudzīts, kā operatori aprēķina, piemēro un pārvalda piemaksu. Valsts uzrauga arī to, kā operatori pārdod EEG elektroenerģiju. EEG piemaksas izveides noteikumi paredz, ka piemaksa nodrošina pietiekamu finansiālu segumu maksājumiem par EEG elektroenerģijas atbalstu, kā arī izmaksām, kas veidojas sistēmas pārvaldības rezultātā. Noteikumi neaizliedz papildu ieņēmumu gūšanu, izņemot izmaksu segšanu. PSO nevar izmantot EEG piemaksu, lai finansētu jebkādu citu darbību, un finanšu plūsmām ir jānodrošina atsevišķi konti (lēmuma par procedūras sākšanu 137. apsvērums).
- (100) Saskaņā ar Tiesas judikatūru abas priekšrocības, kuras tieši piešķir valsts un valsts izraudzīta vai izveidota valsts vai privāta struktūrvienība, ir ietvertas valsts līdzekļu jēdzienā Līguma 107. panta 1. punkta izpratnē ⁽⁴⁹⁾. Tādēļ tikai apstākļi, ka priekšrocību nefinansē tieši no valsts budžeta, nav pietiekams, lai izslēgtu valsts līdzekļu iesaistes iespēju ⁽⁵⁰⁾. Turklāt līdzekļu sākotnējais privātums neliedz tos atzīt par valsts līdzekļiem Līguma 107. panta 1. punkta izpratnē ⁽⁵¹⁾. Tas, ka līdzekļi kādā laikā nav valsts īpašums, neizslēdz iespēju, ka tie veido valsts līdzekļus, ja ir valsts kontrolē ⁽⁵²⁾ (skatīt lēmuma par procedūras sākšanu 82., 83. un 84. apsvērums).
- (101) Tādējādi Tiesa vairākās lietās atzina, ka privāto operatoru iekasētās iemaksas var veidot valsts atbalstu, jo attiecīgā struktūrvienība ir īpaši veidota vai dibināta, lai pārvaldītu šīs iemaksas saskaņā ar valsts tiesību aktiem ⁽⁵³⁾ (skatīt lēmuma par procedūras sākšanu 85.–89. apsvērums). Patiesi – tā kā “attiecīgie līdzekļi tiek finansēti no valsts tiesību aktos noteiktajām obligātajām iemaksām un tā kā šī lieta parāda, ka līdzekļi tiek pārvaldīti un iedalīti saskaņā ar attiecīgo tiesību aktu noteikumiem, attiecīgie līdzekļi uzskatāmi par valsts līdzekļiem [107. panta] izpratnē, pat ja tos nepārvalda valsts iestādes” ⁽⁵⁴⁾.
- (102) Tādēļ Komisija lēmumā par procedūras sākšanu, atsaucoties uz Vispārējās tiesas konstatējumiem ⁽⁵⁵⁾, atzina, ka tas, cik lielā mērā valsts iestādes ir iesaistījušās attiecīgā pasākuma un tā finansēšanas kārtības noteikšanā, ir atbilstīgais kritērijs, kas jāņem vērā, lai novērtētu, vai ir izmantoti valsts līdzekļi (neatkarīgi no to sākotnējās izcelsmes).
- (103) Lai gan Tiesa neatzina valsts līdzekļu esību lietā *PreussenElektra* un *Doux Élevage*, iemesls bija šo lietu īpašie apstākļi. Lietā *PreussenElektra* ⁽⁵⁶⁾ nebija piemaksas vai iemaksas, ne arī līdzekļu pārvaldības nolūkam izveidotas vai izraudzītas struktūrvienības, jo privātajiem operatoriem uzticētās saistības bija jāpilda pašiem par savu naudu.

⁽⁴⁷⁾ Sal. AG *Wathelet* secinājumi, spriedums lietā C-242/13 *Commerz Nederland*, ECLI:EU:C:2014:308, 75. punkts un turpmākie punkti.

⁽⁴⁸⁾ Spriedums lietā C-677/11 *Doux Élevage*, ECLI:EU:C:2013:348.

⁽⁴⁹⁾ Spriedums lietā C-78/76 *Steinike & Weinlig/Vācija*, ECLI:EU:C:1977:52, 21. punkts.

⁽⁵⁰⁾ Spriedums lietā C-677/11 *Doux Élevage*, ECLI:EU:C:2013:348, 35. punkts.

⁽⁵¹⁾ Spriedums lietā C-262/12 *Association Vent de Colère!*, ECLI:EU:C:2013:851, 16.–20. punkts.

⁽⁵²⁾ Spriedums lietā C-262/12 *Association Vent de Colère!*, ECLI:EU:C:2013:851, 21. punkts.

⁽⁵³⁾ Spriedums lietā C-78/76 *Steinike & Weinlig/Vācija*, ECLI:EU:C:1977:52, 21. punkts; spriedums lietā 173/73 Itālija/Komisija, EU:C:1974:71, 16. punkts; spriedums lietā 259/85 Francija/Komisija, ECLI:EU:C:1987:478, 23. punkts; spriedums lietā C-206/06 *Essent Netwerk Noord*, ECLI:EU:C:2008:413, 66. punkts.

⁽⁵⁴⁾ Spriedums lietā 173/73 Itālija/Komisija, ECLI:EU:C:1974:71, 16. punkts.

⁽⁵⁵⁾ Spriedums lietā T-139/09 Francija/Komisija, ECLI:EU:T:2012:496, 63. un 64. punkts.

⁽⁵⁶⁾ Spriedums lietā C-379/98 *PreussenElektra/Schleswig*, ECLI:EU:C:2001:160.

Lietā *Doux Élevage* patiesi bija valsts noteikta obligāta iemaksa, taču privātā organizācija brīvi varēja izmantot šīs iemaksas ieņēmumus pēc saviem ieskatiem. Tādējādi nebija valsts kontroles elementa attiecībā uz iekasētajiem līdzekļiem.

- (104) Piemērojot šos principus saskaņā ar 2012. gada EEG likumu izveidotajai atbalsta sistēmai, Komisija izteica vairākus sākotnējos secinājumus.
- (105) Pamatojoties uz 2012. gada EEG likumu, valsts ieviesa īpašu nodevu – EEG piemaksu – un noteica tās mērķi: finansēt starpību starp izmaksām, kas PSO rodas EEG elektroenerģijas pirkuma rezultātā, un ieņēmumiem, ko tie gūst no šīs elektroenerģijas pārdošanas. Arī aprēķina metode šādas piemaksas līmeņa noteikšanai ir iekļauta 2012. gada EEG likumā, tāpat kā princips, ka deficītu un pārpalikumu koriģē nākamajā gadā. Tas nodrošina, ka PSO necieš zaudējumus, bet arī nozīmē, ka operatori nevar izmantot piemaksu ieņēmumus citā nolūkā, izņemot EEG finansēšanu. Komisija secināja, ka atšķirībā no lietas *PreussenElektra* valsts ir nodrošinājusi šiem uzņēmumiem nepieciešamos finanšu līdzekļus, lai finansētu EEG elektroenerģijas atbalstu (skatīt lēmuma par procedūras sākšanu 97.–103. apsvērumu).
- (106) Turklāt Komisija uzskatīja, ka PSO ir izraudzīti piemaksas pārvaldībai. Viņu pienākums ir:
- iepirkt savā teritorijā ražoto EEG elektroenerģiju tieši no ražotāja, ja tas ir tieši savienots ar pārvada līniju, vai no sadales sistēmas operatoriem (SSO) par regulētiem tarifiem vai maksāt tirgus prēmiju. Rezultātā EEG elektroenerģija un saskaņā ar 2012. gada EEG likumu sniegtā atbalsta finanšu slogs ir centralizēts katra no četriem PSO līmenī,
 - piemērot zaļās elektroenerģijas atvieglojumu piegādātājiem, kuri to lūdz un kuri atbilst attiecīgajiem nosacījumiem, kas izklāstīti 2012. gada EEG likuma 39. panta 1. punktā,
 - izlīdzināt savstarpēji EEG elektroenerģijas apjomu tā, lai katrs operators pirktu vienādu EEG elektroenerģijas daļu,
 - pārdot EEG elektroenerģiju tūlītējā tirgū saskaņā ar noteikumiem, kas definēti 2012. gada EEG likumā un tā īstenošanas noteikumos, un to operatori var darīt kopīgi,
 - kopīgi aprēķināt EEG piemaksu, kam jābūt vienādai par katru Vācijā patērēto kWh, kā starpību starp ieņēmumiem no EEG elektroenerģijas pārdošanas un izdevumiem, kuri saistīti ar EEG elektroenerģijas pirkšanu,
 - kopīgi publicēt EEG piemaksu noteiktā formātā kopīgā tīmekļa vietnē,
 - publicēt arī vispārīgo informāciju par EEG elektroenerģiju,
 - salīdzināt prognozēto EEG piemaksu ar to, kādai tai patiesībā vajadzēja būt konkrētajā gadā, un pielāgot piemaksu nākamajā gadā,
 - publicēt prognozes vairākiem nākamajiem gadiem,
 - iekasēt EEG piemaksu no elektroenerģijas piegādātājiem,
 - (katram) uzskaitīt ar 2012. gada EEG likumu saistītās finanšu plūsmas (izdevumus un ieņēmumus) atsevišķos bankas kontos.
- (107) Visbeidzot, Komisija secināja, ka valsts stingri uzraudzīja, kā PSO pārvalda piemaksu (lēmuma par procedūras sākšanu 110.–113. apsvērumi). Uzraudzību veic BNetzA, kam ir šā pienākuma īstenošanai nepieciešamās pilnvaras. BNetzA īpaši uzrauga, kādā veidā PSO pārdod to EEG elektroenerģiju, par kuru tūlītējā tirgū tiek maksāti regulētie tarifi, vai PSO pareizi nosaka, piemēro un publicē EEG piemaksu, vai PSO pareizi pieprasa EEG piemaksu no elektroenerģijas piegādātājiem, vai PSO maksā pareizus regulētos tarifus un prēmijas un vai EEG piemaksa tiek samazināta tikai tiem elektroenerģijas piegādātājiem, kuri atbilst 2012. gada EEG likuma 39. panta nosacījumiem. BNetzA arī saņem informāciju no PSO par atbalstu EEG elektroenerģijai un piegādātājiem pieprasītajiem maksājumiem. Visbeidzot, BNetzA var noteikt naudas sodus un pieņemt lēmumus, tostarp tādus, kas ietekmē EEG piemaksas līmeni. Komisija arī secināja, ka valsts struktūrvienība BAFA piešķir tiesības ierobežot EEG piemaksu energoefektīviem uzņēmumiem, pamatojoties uz iespējamo atbalsta saņēmēju iesniegumu.

- (108) Vācija apstrīd valsts līdzekļu iesaistīšanu. Pirmkārt, tā norāda, ka EEG atbalsta mehānisms ietver tikai privātus uzņēmumus neatkarīgi no tā, vai tie ir EEG elektroenerģijas ražošanas uzņēmumi, tīkla operatori, PSO vai elektroenerģijas piegādātāji, un lielākā daļa katras šīs kategorijas uzņēmumu ir privātīpašumā, lai gan valsts vai valsts iestādes saglabā īpašumtiesības ievērojamā šo uzņēmumu daļā. Nosakot šiem uzņēmumiem saistības, 2012. gada EEG likums tos nešķiro pēc tā, vai uzņēmums ir privāts vai valsts īpašumā. Procesā iesaistītas valsts iestādes (BNetzA, BAFA un UBA) nekontrolē līdzekļu iekasēšanu vai izmantošanu, bet to pienākums ir tikai uzraudzīt likumību un sistēmas darbību.
- (109) Otrkārt, Vācija uzsver, ka EEG piemaksas līmeni nenosaka ne 2012. gada EEG likums, ne kāda valsts iestāde. EEG piemaksas līmeni nosaka tirgus darbība, ņemot vērā, ka PSO vispirms pārdod EEG elektroenerģiju tūlītējā tirgū un pēc tam nosaka atlikušās izmaksas, kuras EEG piemaksai ir jāsedz.
- (110) Vairākas ieinteresētās personas atbalstīja Vācijas analīzes atzinumu, ka 2012. gada EEG likums neietver valsts atbalstu. Proti, tās apstrīdēja Komisijas sākotnējos atzinumus, ka EEG piemaksu pārvalda valsts izraudzītas privātas struktūrvienības. Tās arī apgalvo, ka BNetzA nevis īsteno kontroli pār ieņēmumiem, kas gūti no EEG piemaksas, vai pašu piemaksu līmeni, bet tikai uzrauga likumību, nekādi neietekmējot līdzekļu pārvaldību. Visbeidzot, lai gan EEG piemaksas samazinājums ir pamatots 2012. gada EEG likumā un to īsteno BAFA, tas nemaina faktu, ka ir izmantoti privāti līdzekļi, jo maksājumi tiek veikti starp privātiem uzņēmumiem un nevienā brīdī neiziet ārpus privātā sektora, tādēļ valsts nevar tos kontrolēt. Turklāt EEG piemaksas pārvešana no PSO uz elektroenerģijas piegādātājiem un pēc tam no elektroenerģijas piegādātājiem elektroenerģijas patērētājiem ir attiecīgi PSO un elektroenerģijas piegādātāju ziņā, tādējādi piemaksas ir privāto uzņēmumu cenu veidošanas politikas elements un nekādā gadījumā nav valsts noteikts maksājums.
- (111) Tomēr šie argumenti nevar mainīt lēmumā par procedūras sākšanu iekļauto sākotnējo secinājumu.

7.1.3.1. Valsts ieviestas piemaksas esība

- (112) Attiecībā uz Vācijas argumentu, ka EEG piemaksa nekad nenonāk valsts budžetā vai neplūst caur to, pietiek atgādināt 100. apsvērumā teikto, ka apstākļi, ka priekšrocība netiek tieši finansēta no valsts budžeta, nav pietiekams, lai izslēgtu valsts līdzekļu iesaistes iespēju, ja valsts ir izraudzījies vai izveidojusi struktūrvienību līdzekļu pārvaldībai.
- (113) Vācija uzsvēra, ka EEG piemaksa, kas elektroenerģijas piegādātājiem ir jāmaksā PSO, ir privāta, ņemot vērā, ka PSO nav publiskās tiesībās noteiktu tiesību vai pilnvaru piespiedt piegādātājiem izpildīt prasību par kompensāciju. Viņiem tāpat kā jebkuram citam privātuzņēmumam ir jāpaļaujas uz civiltiesu. Tomēr šajā analīzē nav ņemts vērā tas, ka attiecīgā maksājuma pamatā nav brīvi pārrunāti līgumi starp konkrētajām pusēm, bet juridiskās saistības (*gesetzliche Schuldverhältnisse*), kuras valsts tiem piemēro. Tādēļ PSO ir tiesību aktos noteiktas saistības atgūt EEG piemaksu no elektroenerģijas piegādātājiem.
- (114) Tādējādi no iedibinātās judikatūras izriet⁽⁵⁷⁾, ka atbalsta pārvaldībai izraudzītās struktūrvienības var būt gan valsts, gan privātas organizācijas. Tādēļ tikai apstākļi, ka PSO ir privāti operatori, nevar izslēgt valsts līdzekļu esību. Turklāt Tiesa secināja, ka “nošķirums starp valsts atbalstu un atbalstu, kas piešķirts, izmantojot valsts līdzekļus, paredz ietvert atbalsta jēdzienā ne vien valsts tieši piešķirtu atbalstu, bet arī valsts vai privātu struktūru piešķirtu atbalstu, kuru izveidojusi vai noteikusi valsts”⁽⁵⁸⁾. Lietā *Sloman Neptun*⁽⁵⁹⁾ Tiesa atzina, ka valsts līdzekļi ir iesaistīti, ja aplūkojamā sistēma, izmantojot savu mērķi un vispārējo struktūru, cenšas radīt priekšrocību, kas veidotu papildu slogu valstij vai valsts izraudzītām vai izveidotām privātām struktūrvienībām⁽⁶⁰⁾. Tādēļ, lai atzītu valsts līdzekļu iesaisti, pietiek ar to, ka priekšrocība samazina līdzekļus, uz kuriem privātajai struktūrvienībai ir tiesības. Energoietilpīgiem uzņēmumiem piemērojama samazinātajai EEG piemaksai ir tieši šāda ietekme, jo elektroenerģijas piegādātāji iekasē no energoietilpīgiem uzņēmumiem samazinātas summas.

⁽⁵⁷⁾ Spriedums lietā C-206/06 *Essent Netwerk Noord*, ECLI:EU:C:2008:413, 70. punkts; spriedums lietā C-262/12 *Association Vent de Colère!*, ECLI:EU:C:2013:851, 20. punkts.

⁽⁵⁸⁾ Spriedums lietā C-72/91 *Sloman Neptun/Bodo Ziesemer*, ECLI:EU:C:1993:97, 19. punkts.

⁽⁵⁹⁾ Spriedums lietā C-72/91 *Sloman Neptun/Bodo Ziesemer*, ECLI:EU:C:1993:97.

⁽⁶⁰⁾ Spriedums lietā C-72/91 *Sloman Neptun/Bodo Ziesemer*, ECLI:EU:C:1993:97, 21. punkts.

- (115) Apstākļi, ka elektroenerģijas piegādātājiem nav izvirzīta prasība pārnest EEG piemaksu elektroenerģijas patērētājiem, neliek secināt, ka iekasētie ieņēmumi ir privāti, ja elektroenerģijas piegādātājiem saskaņā ar 2012. gada EEG likumu ir pienākums maksāt piemaksu PSO. Turklāt šis pienākums nav noteikts līgumā, ko operatori varētu brīvi slēgt, bet ir juridisks pienākums (*gesetzliches Schuldverhältnis*), kas izriet tieši no valsts tiesību akta. Kā norādīts 100. apsvērumā, līdzekļu sākotnējais privātums neliedz tos uzskatīt par valsts līdzekļiem. Atšķirībā no situācijas lietā *PreussenElektra*, kur privātajiem operatoriem bija jāizmanto savi līdzekļi, lai maksātu produkta pirkuma cenu, PSO ir kolektīvi izraudzīti tās piemaksas pārvaldībai, kas elektroenerģijas piegādātājiem ir jāmaksā, nesāņemot atlīdzībā neko līdzvērtīgu.
- (116) Vācija norāda, ka dažas valsts tiesas ir izvērtējušas EEG piemaksu un tās rezultātā iekasēto naudu un ir faktiski atzinušas, ka valsts to nekontrolē. Vienā gadījumā Vācija atsaucas uz ⁽⁶¹⁾ valsts tiesas atzinumu, ka, izveidojot patstāvīgu sistēmu valsts politikas mērķa īstenošanai, Vācijas valstij noteiktā mērā bija jāpiesaista trešās personas – privātie operatori – AER atbalsta finansējumam. Šā iemesla dēļ valsts tiesa atzina, ka EEG piemaksa neveido īpašu iemaksu (*Sonderabgabe*) Vācijas konstitucionālo tiesību izpratnē, jo ieņēmumi no EEG piemaksas netika iekļauti valsts budžetā un valsts iestāžu rīcībā nebija līdzekļu – arī netiešā veidā. Tādēļ Komisija norāda, ka valsts tiesas atzinums attiecas tikai uz valsts konstitucionālo tiesību piemērošanu, jo īpaši uz "īpašās iemaksas" juridiskā jēdziena skaidrojumu. Valsts tiesa nelēma par to, vai 2012. gada EEG likums ietvēra valsts atbalstu Līguma 107. panta 1. punkta izpratnē. Lai gan var būt līdzības starp testu, kādu valsts tiesa izmanto Vācijas konstitucionālo tiesību nolūkā, un vērtēšanu, kas Komisijai jāveic saskaņā ar Līguma 107. panta 1. punktu, no Tiesas judikatūras izriet, ka līdzekļiem nav jāieplūst valsts budžetā vai jābūt valsts īpašumā, lai tos uzskatītu par valsts līdzekļiem. Ņemot vērā to, ka valsts līdzekļi var būt arī tad, kad to pārvaldībai izraudzīta vai izveidota valsts vai privāta struktūrvienība, valsts līdzekļu jēdziens ir plašāks par valsts tiesas piemēroto testu saskaņā ar Vācijas konstitucionālajām tiesībām ⁽⁶²⁾.

7.1.3.2. PSO izraudzīšana piemaksu pārvaldībai

- (117) Vācija apstrīd Komisijas atzinumu, ka PSO ir kolektīvi izraudzīti, lai pārvaldītu valsts līdzekļus. Vācija uzskata, ka PSO nepilda valsts uzticētus pienākumus. Tie ir dažādi operatori, uz kuriem attiecas 2012. gada EEG likums un kuri ir tādi paši kā citi tautsaimniecībā iesaistītie operatori, un tie tikai savstarpēji kārtā privātas prasības, kas izriet no likumā tiem piešķirtām tiesībām.
- (118) Tomēr Komisija uzskata, ka 2012. gada EEG likums skaidri uztic PSO virkni pienākumu un uzraudzības uzdevumu attiecībā uz EEG sistēmu, padarot tos par sistēmas darbības centrālo elementu (skatīt 106. apsvērumu). Katrs no četriem Vācijas PSO centralizē savā teritorijā visu EEG elektroenerģiju un visas izmaksas, kas radušās EEG elektroenerģijas ieguves un tirgus prēmiju maksājumu rezultātā, kā arī izmaksas, kas veidojas EEG piemaksas pārvaldības rezultātā. Tie arī centralizē ieņēmumus no EEG piemaksas savā teritorijā. Tādējādi ir skaidri redzams, ka PSO ne tikai kārtā savstarpējas prasības, bet arī īsteno savas juridiskās saistības saskaņā ar 2012. gada EEG likumu.

7.1.3.3. Valsts, jo īpaši BNetzA, īstenošana uzraudzība

- (119) Vācija un ieinteresētās personas apgalvo, ka valsts iestāžu, jo īpaši BNetzA un BAFA, funkcijas ir pārāk ierobežotas, lai tām būtu kādi nozīmīgi līdzekļi EEG piemaksas kontrolei. BNetzA un BAFA tikai uzrauga iesaistīto privāto operatoru rīcības likumību un, ja vajadzīgs, piemēro administratīvus sodus (BNetzA) vai pārliecinās par energoietilpīgo uzņēmumu tiesībām saņemt samazināto piemaksu (BAFA). Šīs iestādes nevar ietekmēt finanšu plūsmas, un tās nelej par EEG piemaksas līmeni. Vācija uzskata, ka, tā kā 2012. gada EEG likums nosaka piemaksas aprēķina metodi un pārredzamības prasības, kā arī BNetzA veikto uzraudzību, šo procedūru mērķis ir tikai novērst iespēju kādam privātajam operatoram netaisnīgi iedzīvoties maksājumu procesa rezultātā. Taču privātie operatori var pastiprināt šo procesu, iesniedzot prasību civiltiesā.
- (120) Pretēji Vācijas un ieinteresēto personu apgalvojumiem BAFA izdod administratīvu lēmumu, nosakot tiesības uz ierobežotu EEG piemaksu energoietilpīgiem uzņēmumiem, ja iespējamie atbalsta saņēmēji iesniedz šādu

⁽⁶¹⁾ *Oberlandesgericht Hamm*, 2013. gada 14. maija spriedums, atsauce Nr. 19 U 180/12.

⁽⁶²⁾ Sal. spriedumu lietā C-78/76 *Steinike & Weinlig*/Vācija, ECLI:EU:C:1977:52, 21. punkts.

pieteikumu. Šādu lēmumu var apstrīdēt vienīgi Vācijas administratīvās tiesās, bet ne civiltiesās, un tas ir tieši piemērojams. Turklāt BNetzA ir būtiskas izpildes pilnvaras saskaņā ar *EnWG*, un iestāde tās var izmantot, lai uzliktu naudas sodu visiem sistēmā iesaistītajiem operatoriem un garantētu 2012. gada EEG likuma īstenošanu.

- (121) Turklāt Tiesa spriedumā lietā *Elcogás* nesen apstiprināja, ka valsts līdzekļi ir iesaistīti arī gadījumā, ja valsts iestādei, kurai uzticēta iekasēto līdzekļu sadale, nav rīcības brīvības šajā saistībā ⁽⁶³⁾.
- (122) Precīzāk, pretēji Komisijas secinājumam lēmuma par procedūras sākšanu 134. apsvērumā Vācija un ieinteresētās personas iebilst, ka BNetzA nevar noteikt EEG piemaksas līmeni. Tomēr, kā jau norādīts 43. apsvērumā, *AusglMechAV* 6. panta 3. punktā noteikts, ka BNetzA var pieņemt īstenojamus lēmumus, lai koriģētu piemaksas līmeni. Turklāt nav svarīgi, cik lielā mērā BNetzA ir īstenojusi savas pilnvaras, bet tas, ka iestādei tādas ir. BNetzA var vienkārši uzskatīt, ka nav jāpieņem nekādi izpildāmi lēmumi.

7.1.3.4. Atzinums par valsts kontroli kopumā

- (123) Vācija un vairākas ieinteresētās personas kritizēja Komisiju par to, ka tā nepamatoti vērtē kopumā EEG sistēmas dažādos posmus un savstarpējo saistību, lai varētu apgalvot, ka sistēma bija valsts kontrolē. Tās uzskata, ka gadījumā, ja Komisija analizētu posmus atsevišķi un vienlaikus pievērstu uzmanību tikai vienai attiecību kopai (EEG elektroenerģijas ražotājs – SSO/PSO; PSO – BNetzA; PSO – piegādātājs; piegādātājs – patērētājs), Komisijai nāktos secināt, ka valsts kontroles nebija. Tās uzskata, ka BAFA bija tikai pienākums izvērtēt atbilstību un ka BAFA nav rīcības brīvības šajā jomā.
- (124) Tieši pretēji – Vācija un ieinteresētās personas ir tās, kas kļūdās, pārāk sadrumstaloti skatot ar 2012. gada EEG likumu izveidoto finansēšanas sistēmu. Spriedumā lietā *Bouygues* Tiesa atzina: “Tā kā valsts iejaukšanās pasākumiem var būt dažādi veidi un tie ir jāizvērtē atbilstoši to sekām, nevar izslēgt, (..) ka vairāki secīgi valsts iejaukšanās pasākumi Līguma 107. panta 1. punkta piemērošanas mērķiem būtu jāuzskata par vienu iejaukšanās pasākumu.” ⁽⁶⁴⁾ Tiesa turpina, ka tā “tas it īpaši var būt gadījumā, ja starp secīgiem valsts iejaukšanās pasākumiem, ievērojot tostarp to hronoloģiju, mērķi un uzņēmuma stāvokli šīs iejaukšanās laikā, ir tik cieša saikne, ka nav iespējams tos nodalīt” ⁽⁶⁵⁾. Tieši tāda pati ir EEG sistēmas situācija. 2012. gada EEG likums un BNetzA, BAFA, UBA un *Bundesanstalt für Landwirtschaft und Ernährung* pilnvaras un darbība ir tik cieši saistītas un savstarpēji atkarīgas, ka tās var uzlūkot tikai kā nedalāmas.
- (125) Vācija arī apgalvo, ka kļūdaini ir Komisijas secinājums par valsts kontroli no tā, kādā veidā tiek pārvaldīts pārpalikums un deficīts EEG kontā. Pirmkārt, Vācija norāda, ka nav saistības starp EEG kontu un valsts budžetu. Valsts nekompensē deficītu EEG kontā, kā arī – atšķirībā no *Essent* lietas – neiekļauj valsts budžetā pārpalikumu. Patiesībā gan deficīts, gan pārpalikums nosaka EEG piemaksas līmeni nākamajā gadā. Tādējādi tie tiek izlīdzināti starp iesaistītajiem privātajiem operatoriem. Valsts neko nenosaka šajā procesā.
- (126) Tomēr Komisija uzskata, ka valsts kontrole pār līdzekļiem nenozīmē, ka jābūt attiecīgo līdzekļu plūsmām no valsts budžeta un uz to ⁽⁶⁶⁾. Lai valsts varētu kontrolēt līdzekļus, pietiek, ka tā pilnīgi nosaka procedūru gadījumam, ja EEG kontā radies deficīts vai pārpalikums. Izšķirošais faktors ir tas, ka valsts ir izveidojusi sistēmu, kurā tīkla operatoru radītās izmaksas tiek pilnīgi kompensētas, izmantojot EEG piemaksu, un kurā elektroenerģijas piegādātājiem ir tiesības pārnest šo piemaksu patērētājiem.
- (127) Vācija arī uzsver, ka privāto līdzekļu plūsmu regulēšana un uzraudzīšana nav uzskatāma par valsts atbalstu. Vācija salīdzina 2012. gada EEG likuma izveidoto sistēmu ar citām ekonomiskā regulējuma jomām, piemēram, patērētāju aizsardzību banku jomā, autovadītāju pienākumu nodrošināt automobiļu apdrošināšanu vai cenu regulēšanu telekomunikāciju un veselības aprūpes jomā. Vācija iebilst, ka privātās ekonomiskās darbības

⁽⁶³⁾ Spriedums lietā C-275/13 *Elcogás*, ECLI:EU:C:2014:2314, 29. punkts.

⁽⁶⁴⁾ Spriedums lietā C-399/10 P *Bouygues* u. c./Komisija, ECLI:EU:C:2013:175, 103. punkts.

⁽⁶⁵⁾ Spriedums lietā C-399/10 P *Bouygues* u. c./Komisija, ECLI:EU:C:2013:175, 104. punkts.

⁽⁶⁶⁾ Spriedums lietā C-262/12 *Association Vent de Colère!*, ECLI:EU:C:2013:851, 19. punkts; spriedums lietā C-275/13 *Elcogás*, ECLI:EU:C:2014:2314, 24. punkts.

regulēšana neietver valsts kontroles elementu. Vācija uzskata, ka BNetzA vienīgi nodrošina patērētāju aizsardzību. Tomēr ir būtiska atšķirība starp jomām, kurās valsts tikai nodrošina aizsardzības sistēmu patērētājiem, un šo konkrēto situāciju. Šajā gadījumā valsts ir ieviesusi atsevišķu tiesību aktu, 2012. gada EEG likumu, kura galvenais nolūks nav patērētāju aizsardzība. Šeit valsts nodrošina pastāvīgu līdzekļu plūsmu nozarē, lai nodrošinātu šā tiesību akta politikas mērķu īstenošanu. Turklāt saskaņā ar iedibināto judikatūru⁽⁶⁷⁾ fondi, kurus finansē no obligātiem maksājumiem, kas tiek piemēroti, izmantojot dalībvalsts tiesību aktu, un tiek pārvaldīti un sadalīti atbilstoši šā tiesību akta noteikumiem, ir jāuzskata par valsts līdzekļiem Līguma 107. panta 1. punkta izpratnē, pat ja tos pārvalda ar valsts iestādēm nesaistītas struktūrvienības. Tādēļ 2012. gada EEG likumu nevar salīdzināt ar valsts pasākumiem, kurus valsts neietekmē vai kuriem tā nenodrošina finansējumu.

- (128) Vācija uzskata, ka situācija ir salīdzināma ar lietā *Doux Élevage* izklāstīto. Lietā *Doux Élevage* Tiesa atzina, ka no iemaksām gūtie ieņēmumi neplūda caur valsts budžetu un valsts nezaudēja ieņēmumus, līdzekļi visu laiku saglabājās kā privāti, un gadījumi, kad maksājumi netika veikti, tika izskatīti civiltiesā⁽⁶⁸⁾. Turklāt iemaksas nebija “pastāvīgā valsts uzraudzībā” un nebija “valsts iestāžu rīcībā”⁽⁶⁹⁾, un patiesībā valsts iestādes nevarēja īstenot citu kontroli pār iemaksām “kā vien likumības un saderības ar likumu kontroli”⁽⁷⁰⁾. Neatkarīgi no Vācijas apgalvojumiem konkrētā lieta nav salīdzināma ar lietu *Doux Élevage*. Atšķirība ir tajā, ka lietā *Doux Élevage* “tieši attiecīgā starpprofesiju organizācija ir tā, kas izlemj, kā izmantot šos līdzekļus, kuri pilnībā tiek veltīti pašas noteikto mērķu sasniegšanai⁽⁷¹⁾”. Aplūkojamajā gadījumā EEG piemaksas mērķi ir noteikusi valsts, un izpildi pilnīgi kontrolē valsts. Turklāt, lai gan lietā *Doux Élevage* Francijas iestādes ierobežoja savu rīcību, padarot iepriekš esošās brīvprātīgās iemaksas par obligātām visiem attiecīgās nozares operatoriem, aplūkojamajā gadījumā valsts ir izstrādājusi visu aprēķinu un privāto operatoru izmaksu savstarpējās izlīdzināšanas mehānismu.
- (129) Attiecībā uz valsts kontroles vērtējumu Vācija iebilst, ka nav skaidrs, kādā nozīmē Komisija lieto vārdu “valsts”. Kā redzams lietā *Doux Élevage*, vārdam “valsts” galvenokārt ir jāietver izpildu, proti, valdības un pārvaldes, iestādes, bet ne situācija, kad parlaments pieņem vispārēji piemērojamu tiesību aktu. Tas, ka valsts ir izdevusi likumu *AusglMechV*, neveido valsts kontroli.
- (130) Tomēr “valsts” kritērijs ir jāsaprot plaši. Pirmkārt, Tiesa atkārtoti norādīja, ka valsts jēdziens dabiski ietver arī likumdevēju⁽⁷²⁾. Turklāt, kā minēts 124. apsvērumā, valsts kontrole tiek īstenota, izmantojot virkni regulējošu un kontroles pasākumu, kurus nevar vērtēt savrupi. Konkrētajā gadījumā attiecīgais tiesību akts ir tik sīki izstrādāts, ka sistēma nodrošina valsts kontroli bez valsts iestāžu papildu iesaistīšanās. Turklāt BNetzA ir ievērojamas pilnvaras procesa ietekmēšanai.
- (131) Savukārt Vācija iebilst, ka 2012. gada EEG likums būtiski atšķiras no situācijas lietā *Essent*. Minētajā lietā maksājuma līmeni noteica likums neatkarīgi no tā, kādas izmaksas šim maksājumam bija jāsedz. Turklāt pārpalikums virs NLG 400 miljoniem tika ieskaitīts valsts budžetā. Savukārt EEG piemaksas līmeni nosaka PSO, pamatojoties uz pārdošanu tūlītējā tirgū, un valstij nav iespēju šīs piemaksas ietekmēt. Turklāt EEG konta pārpalikumi tiek saglabāti sistēmā, jo tie ietekmē nākamā gada piemaksu.
- (132) Kā norādīts 126. apsvērumā, valsts kontrole pār līdzekļiem nenozīmē, ka jābūt attiecīgo līdzekļu plūsmām no valsts budžeta un uz to⁽⁷³⁾. Turklāt šajā gadījumā EEG piemaksas līmenis tiek aprēķināts saskaņā ar regulatīviem noteikumiem, ņemot vērā PSO iegūto tirgus cenu. Kā paskaidrots lēmuma par procedūras sākšanu 13. apsvērumā, veids, kā PSO aprēķina EEG piemaksu pēc tam, kad tiem ir zināma tūlītējā tirgū iegūtā cena, ir pilnīgi reglamentēts un izklāstīts 2012. gada EEG likumā.

⁽⁶⁷⁾ Spriedums lietā C-262/12 *Association Vent de Colère!*, ECLI:EU:C:2013:851, 25. punkts; spriedums lietā 173/73 Itālija/Komisija, ECLI:EU:C:1974:71, 16. punkts.

⁽⁶⁸⁾ Spriedums lietā C-677/11 *Doux Élevage*, ECLI:EU:C:2013:348, 32. punkts.

⁽⁶⁹⁾ Spriedums lietā C-677/11 *Doux Élevage*, ECLI:EU:C:2013:348, 36. punkts.

⁽⁷⁰⁾ Spriedums lietā C-677/11 *Doux Élevage*, ECLI:EU:C:2013:348, 38. punkts.

⁽⁷¹⁾ Skatīt 69. zemsvītras piezīmi.

⁽⁷²⁾ Spriedums lietā C-279/08 P Komisija/Nīderlande, ECLI:EU:C:2011:551, 102.–113. punkts.

⁽⁷³⁾ Spriedums lietā C-262/12 *Association Vent de Colère!*, ECLI:EU:C:2013:851, 19. punkts; spriedums lietā C-275/13 *Elcogás*, ECLI:EU:C:2014:2314, 24. punkts.

- (133) Vācija arī apgalvo, ka, lai gan lietā *Essent* tikai vienai noteiktai struktūrvienībai bija uzticēta maksājuma pārvaldība, 2012. gada EEG likums faktiski uztic šo pienākumu neskaitāmiem privātiem operatoriem, proti, tīkla operatoriem, PSO un elektroenerģijas piegādātājiem, un šie pienākumi ir noteikti vispārīgā veidā. Tā nav atbildības nodošana, un tik daudzus privātos operatorus nevar uzskatīt par valsts izraudzītiem maksājumu pārvaldīšanai. Kā norādīts 118. apsvērumā, PSO, nevis citi operatori, ir tās struktūrvienības, kurām uzticēta EEG piemaksas pārvaldība. Turklāt nav tāda juridiska pamata, kas aizliegtu dalībvalstij uzticēt valsts līdzekļu pārvaldību vairāk nekā vienai struktūrvienībai.
- (134) Vācija un ieinteresētās personas arī uzsver, viņuprāt, esošās atšķirības starp 2012. gada EEG likumu un neseno spriedumu lietā *Vent de colère* ⁽⁷⁴⁾. Francijā valsts vadīts fonds attiecīgo iemaksu iekasēja no patērētājiem, bet Vācijā privātie PSO iekasē EEG piemaksu no privātiem piegādātājiem, kuri pēc tam to var pārnest patērētājiem. Francijā iemaksas līmeni noteica ar ministrijas dekrētu, bet Vācijā to aprēķina PSO, pamatojoties uz savām faktiskajām izmaksām. Francijā deficīta gadījumā valsts iejauktos, bet Vācijā deficīts būtu jāsedz PSO, pirms tas tiek kompensēts ar piemaksas palielinājumu nākamajā gadā.
- (135) Iebilstot, ka valsts līdzekļi ir iesaistīti tikai gadījumā, ja šie līdzekļi ir valsts izpildvaras rīcībā, Vācija kļūdaini interpretē judikatūru. Kā paskaidrots 130. apsvērumā, valsts jēdziens neietver tikai izpildvaru, bet arī likumdevēju, turklāt nav nepieciešams, lai valsts varētu rīkoties ar līdzekļiem tā, it kā tie būtu valsts budžeta daļa. Kā norādīts 114. apsvērumā, nav svarīgi, vai privāta vai valsts struktūrvienība pārvalda valsts līdzekļus. Turklāt PSO aprēķina EEG piemaksu, pamatojoties uz savām izmaksām saskaņā ar 2012. gada EEG likumā noteiktajām prasībām, un tas, ka valsts sistēmā ir ieviesusi tirgus mehānismu, neietekmē valsts līdzekļu esību. Valsts arī nosaka, kas ir jādara deficīta gadījumā. Patiesi – valsts pati nesedz deficītu, bet regulē un kontrolē veidu, kā deficīts tiek segts – galu galā arī ar EEG piemaksu.
- (136) Turklāt Vācija iebilst, ka lietā *Vent de colère* valstij ir piešķirta rīcības brīvība, lai jebkurā brīdī rīkotos ar finanšu līdzekļiem, bet 2012. gada EEG likums valstij, kas tikai ieviesusi tiesību aktu, nepiešķir šādu rīcības brīvību. Vācija uzskata, ka Komisija ir nepietiekami nodalījusi patiesos izpildvaras kontroles līdzekļus un vienkāršas likumdevējas funkcijas. Valsts kontrole ietver to, ka valstij ir rīcības brīvība rīkoties ar finanšu līdzekļiem. Spriedumā lietā *Vent de colère* 21. punktā Tiesa atkārtoti apstiprina šo atzinumu.
- (137) Kā norāda Vācija, valsts kontroles neesību apliecina arī tas, ka valsts nevar noteikt EEG piemaksas līmeni. Patiesībā, ņemot vērā, ka piemaksas līmenis ir atkarīgs no ieņēmumiem, ko PSO gūst, pārdodot EEG elektroenerģiju tūlītējā tirgū, piemaksas līmeni pilnīgi nosaka tirgus. Komisija atzīst, ka valsts ne vienmēr nosaka precīzu EEG piemaksas līmeni, taču tā nosaka veidu, kā piemaksa aprēķināma, ņemot vērā elektroenerģijas pārdošanas cenu. Turklāt valsts finansēšanas sistēmā var ieviest tirgus mehānismus, neatsakoties no finansējuma kontroles. Šajā saistībā Komisija nesaskata atšķirību starp valsts iestāžu noteiktu valsts maksājumu un valsts noteiktu juridisku pienākumu, ko nosaka tiesību akts. Abos gadījumos valsts organizē finanšu līdzekļu pārvietošanu, izmantojot tiesību aktu un nosakot, kādiem mērķiem šie finanšu līdzekļi ir jāizmanto.
- (138) Tādēļ Komisija nemaina savu vērtējumu, ka atbalsts AER elektroenerģijas ražotājiem un elektroenerģijas ražošanai no raktuvju gāzes, izmantojot regulētos tarifus, ir finansēts no valsts līdzekļiem.

7.1.4. Kropļojoša ietekme uz konkurenci un tirdzniecību

- (139) Visbeidzot, gan EEG elektroenerģijas ražotāju, gan energoietilpīgo uzņēmumu gūtās priekšrocības, iespējams, var radīt konkurences izkropļojumus un ietekmēt tirdzniecību, ņemot vērā, ka atbalsta saņēmēji darbojas nozarēs, kuru tirgi ir liberalizēti un kurās notiek tirdzniecība starp dalībvalstīm.

7.1.5. Secinājums par valsts atbalsta esību

- (140) Tādēļ Komisija secina, ka 2012. gada EEG likums ietver valsts atbalstu Līguma 107. panta izpratnē gan EEG elektroenerģijas ražotājiem, gan energoietilpīgiem uzņēmumiem saskaņā ar *BesAR*.

⁽⁷⁴⁾ Skatīt 21. zemsvītras piezīmi.

7.2. Esošais atbalsts/jaunais atbalsts un atbalsta likumība

- (141) Komisija lēmumā par procedūras sākšanu norādīja, ka Vācijas likumu par atjaunojamiem energoresursiem, kurš stājās spēkā 2000. gada 1. aprīlī ("2000. gada EEG likums") un bija 2012. gada EEG likuma sākotnējā redakcija, Komisija neatzina par valsts atbalstu ietverošu (Komisijas lēmums lietā NN 27/2000) ⁽⁷³⁾. Tomēr Komisija uzskatīja, ka izmaiņas, kas ieviestas ar 2012. gada EEG likumu, ir būtiskas un ka atbalsts, kas piešķirts, pamatojoties uz 2012. gada EEG likumu, veido jaunu atbalstu, kas nav ietverts iepriekšējā Komisijas lēmumā (lēmuma par procedūras sākšanu 150. apsvērumā).
- (142) Vācija un vairākas ieinteresētās personas to apstrīdēja.
- (143) Vācija un ieinteresētās personas iebilda, ka, salīdzinot 2000. gada EEG likuma sākotnējo redakciju un 2012. gada EEG likumu, jāsecina, ka veiktās izmaiņas nav tik būtiski mainījušas atbalsta shēmu, lai 2012. gada EEG likums ietvertu esošu atbalstu.
- (144) Tomēr Vācija pieļauj, ka starp 2012. gada EEG likumu un 2000. gada EEG likumu ir divas atšķirības:
- a) veiktas izmaiņas izlīdzināšanas mehānismā – sākotnējā fiziskā EEG elektroenerģijas plūsma piegādātājiem ir aizstāta ar PSO pienākumu pašiem pārdot EEG elektroenerģiju tūlītējā tirgū. Apmainā pret EEG piemaksas maksājumu par attiecīgo elektroenerģijas apjomu elektroenerģijas piegādātāji var marķēt šo apjomu kā EEG elektroenerģiju. Vācija uzskata, ka tas nozīmē, ka elektroenerģijas piegādātāji iegūst elektroenerģijas "atjaunojama energoresursa kategoriju" un tādējādi iespēju norādīt patērētājiem, kāda veiktā maksājuma daļa ir piemaksa (sal. 2012. gada EEG likuma 53. panta 1. punktu un 54. panta 1. punktu);
 - b) BesAR nav iekļauts 2000. gada EEG likumā.
- (145) Vācija uzskata, ka, izņemot šīs divas atšķirības, 7., 8. un 9. apsvērumā aprakstītais mehānisms ir identisks 2000. gada EEG likumā ietvertajam. Vācija iebilst, ka būtiskā iezīme, proti, tas, ka elektroenerģijas piegādātāji kompensē PSO EEG elektroenerģijas iepirkuma rezultātā radušās papildu izmaksas, izmantojot savus finanšu līdzekļus, bija ietverta jau 2000. gada EEG likumā.
- (146) Komisija nemaina savu konstatējumu, ka 2012. gada EEG likumā ietvertais valsts atbalsts veido jaunu atbalstu, jo 2012. gada EEG likums ietver būtiskus grozījumus salīdzinājumā ar 2000. gada EEG likumu.
- (147) Patiesi, Vācijas atzītās izmaiņas, konkrēti, izmaiņas izlīdzināšanas mehānismā un BesAR ieviešana, ir būtiski grozījumi.

7.2.1. Izmaiņas izlīdzināšanas mehānismā

- (148) Iepriekšējā piezīmē Komisija norāda, ka, lai gan 2002. gadā tā atzina, ka 2000. gada EEG likums neietver valsts līdzekļu pārveidumu, šis novērtējums tika veikts neilgi pēc sprieduma lietā *PreussenElektra*. Tomēr turpmākie Tiesas nolēmumi precizēja un pat ierobežoja spriedumu lietā *PreussenElektra*. Pamatojoties uz spriedumiem lietā *Essent*, *Vent de colère* un *Elcogás*, varētu pieņemt, ka līdz ar sākotnējo izlīdzināšanas mehānismu valsts jau ir uzticējusi PSO tādas atbalsta shēmas pārvaldes pienākumus, kuru finansē, izmantojot elektroenerģijas piegādātājiem piemērotu piemaksu.
- (149) Izšķirīgais apstāklis ir izlīdzināšanas mehānisma būtiskās izmaiņas. To vairs neveido pienākumi, kas saistīti ar elektroenerģijas fizisku iegādi (tīkla operatori – no EEG elektroenerģijas ražotājiem, PSO – no tīkla operatoriem, elektroenerģijas piegādātāji – no PSO). Tagad fiziskā pārvade tiek pārtraukta PSO līmenī, kuriem ir pienākums tirgot EEG elektroenerģiju. Šī tirdzniecība ir atsaistīta no izlīdzināšanas mehānisma. Mehānisms tiek izmantots vienkārši izmaksu sadalei starp dažādiem operatoriem. Valsts ir uzticējusi PSO pienākumu centralizēt un aprēķināt šīs izmaksas un iekasēt tās no elektroenerģijas piegādātājiem.
- (150) Turklāt 2000. gada EEG likumā nekas nebija teikts par to, vai arī elektroenerģijas patērētājiem ir jāiesaistās EEG elektroenerģijas ražošanas izmaksu segšanā. Šis lēmums tika atstāts kompetenta regulatora ziņā, kuram tajā laikā bija pilnvaras regulēt elektroenerģijas cenas galapatērētājiem. 2012. gada EEG likums skaidri atļauj piegādātājiem pārnest izmaksas saviem klientiem, un faktiski visi arī to dara.

⁽⁷³⁾ OVC 164, 10.7.2002., 5. lpp.

- (151) Turklāt *BNetzA*, kam 2000. gada *EEG* likums nenoteica nekādus pienākumus, ir piešķirtas pilnvaras uzraudzīt finanšu plūsmas un kontrolēt, kā tiek ievērotas 2012. gada *EEG* likuma prasības, jo īpaši patērētāju aizsardzības nolūkā. *BAFA*, kam arī 2000. gada *EEG* likums neuzticēja pienākumus, pieņem lēmumu piešķirt noteiktiem uzņēmumiem *EEG* piemaksas samazinājumu saskaņā ar 2012. gada *EEG* likumā noteiktajiem kritērijiem.

7.2.2. Besondere Ausgleichsregelung (BesAR)

- (152) Energoietilpīgiem uzņēmumiem piešķirtais piemaksas samazinājums ir loģiskas sekas elektroenerģijas patērētāju iekļaušanai sloga dalīšanā. Saskaņā ar 2012. gada *EEG* likumu *BAFA*, kam nebija īpašu pienākumu saskaņā ar 2000. gada *EEG* likumu, tagad atbild par to, lai ar īpašiem administratīviem lēmumiem apstiprinātu, ka energoietilpīgie uzņēmumi atbilst *BesAR* nosacījumiem. Dažas ieinteresētās personas iebilda, ka tas, ka piemaksas ierobežojums sniedz labumu dažiem elektroenerģijas patērētājiem, nevar ietekmēt to, ka to ieguldītie finanšu līdzekļi uzskatāmi par privātiem. Tomēr Komisija uzskata, ka *BesAR* esība papildus apliecina to, ka 2012. gada *EEG* likuma pamatā vairs nav pirkšanas saistības, kas ietver privātus līdzekļus, bet gan visaptveroša izmaksu sadales sistēma, pamatojoties zināmā mērā uz apsvērumiem par taisnīgu sadali, kuru organizē valsts un uzrauga valsts iestādes.
- (153) Noslēgumā vairākas 2000. gada *EEG* likuma un 2012. gada *EEG* likuma atšķirības ir apkopotas tabulā. Tās liecina, ka 2012. gada *EEG* likums veidoja kopumā jaunu sistēmu.

Iezīme	2000. gada <i>EEG</i> likums	2012. gada <i>EEG</i> likums
Piemaksas pārvešana	Operatoru saistības pirkt <i>EEG</i> elektroenerģiju	Izmaksu pārvešana ir atsaistīta no <i>EEG</i> elektroenerģijas pārvešanas.
Izlīdzināšanas mehānisms trešajā līmenī	Izmaksu izlīdzināšana ir saistīta ar <i>EEG</i> elektroenerģijas iepirkumu.	No <i>EEG</i> elektroenerģijas pārdošanas tūlītējā tirgū radušos izmaksu izlīdzināšana
Galapatērētājiem ir jāsedz izmaksas, bet daži izmanto ierobežojuma priekšrocības.	Nav paredzēts.	<i>BesAR</i> : energoietilpīgie uzņēmumi var lūgt maksājāmās piemaksas samazinājumus.
<i>BNetzA</i> pienākums	Nav pienākumu.	Piemaksas noteikšanas uzraudzība un īstenošana
<i>BAFA</i> pienākums	Nav pienākumu.	Atļauj piemaksas samazinājumu.
Piemaksas līmenis	0,2 ct/kWh (2000. gadā)	6,24 ct/kWh (2014. gadā)
Regulētā <i>EEG</i> elektroenerģija	Mazāk nekā EUR 1 miljards (2000. gadā).	Vairāk nekā EUR 20 miljardu (2013. gadā).

- (154) Ņemot vērā, ka 2012. gada *EEG* likums attiecas tikai uz tiem *EEG* piemaksas samazinājumiem, kas piešķirti par 2013. un 2014. gadu, tikai šajos divos gados piešķirtais samazinājums ir valsts atbalsts ⁽⁷⁶⁾.

7.3. Saderība ar iekšējo tirgu

- (155) Komisija lēmumā par procedūras sākšanu secināja, ka valsts atbalstu *EEG* elektroenerģijas ražotājiem varētu atzīt par saderīgu ar iekšējo tirgu. Tomēr tai radās šaubas, vai šā atbalsta piešķiršanu var vērtēt neatkarīgi no tā finansēšanas mehānisma, proti, *EEG* piemaksas. Komisija arī pauda sākotnējo secinājumu, ka *EEG* piemaksa pārkāpj Līguma 30. vai 110. pantu.

⁽⁷⁶⁾ 2012. gada *EEG* likums stājās spēkā 2012. gada 1. janvārī, tādējādi pirmie piemaksas atvieglojumi, kuriem energoietilpīgie lietotāji varēja pieteikties saskaņā ar likumu, bija 2013. gadā piešķirtie. Par 2012. gadu piešķirtie atvieglojumi pamatojās uz citu likumu, kurš bija spēkā pirms 2012. gada *EEG* likuma, tādēļ šajā procedūrā netiek analizēti.

- (156) Komisija lēmumā par procedūras sākšanu pauda arī šaubas, vai BesAR var atzīt par saderīgu ar iekšējo tirgu, pamatojoties uz Līguma 107. panta 3. punktu.

7.3.1. BesAR saderības novērtējuma juridiskais pamats un darbības joma

- (157) Saderības novērtējums ietver tikai jauno atbalstu, kas piešķirts saskaņā ar 2012. gada EEG likumu. 2012. gadā samazināto EEG piemaksas maksājumu juridiskais pamats bija BAFA 2011. gada beigās izdots administratīvais akts. Tādēļ uz tiem attiecas Padomes Regulas (EK) Nr. 659/1999⁽⁷⁷⁾ 1. panta b) punkta ii) apakšpunkts.
- (158) Šis lēmums neietver dzelzceļa uzņēmumu veiktos EEG piemaksas samazinātos maksājumus. Komisija patur tiesības izvērtēt 2012. gada EEG likuma 42. pantu atsevišķā procedūrā.
- (159) Komisija ir izvērtējusi BesAR saderību ar iekšējo tirgu, pamatojoties uz 2014. gada pamatnostādņu 3.7.2. un 3.7.3. iedaļu.
- (160) Komisija piemēro 2014. gada pamatnostādnes no 2014. gada 1. jūlija. Šīs pamatnostādnes ietver pamatnoteikumus tāda finansējuma samazinājuma novērtēšanai, kas piešķirts no atjaunojamiem energoresursiem iegūtās elektroenerģijas atbalstam, tostarp samazinājumus, kas tika piešķirti līdz 2014. gada 1. jūlijam (248. punkts). Tādēļ analizējamais valsts atbalsts ir jāvērtē, pamatojoties uz 2014. gada pamatnostādņēm.
- (161) Saskaņā ar judikatūru valsts atbalsta jomā Komisijai ir jāievēro tās izdotās pamatnostādnes un paziņojumi tiktāl, ciktāl tajos nav novirzes no Līguma noteikumiem un dalībvalstis tos ir apstiprinājušas⁽⁷⁸⁾. Vācija 2014. gada pamatnostādnes apstiprināja 2014. gada 31. jūlijā. Neviens no pusēm nav apgalvojusi, ka pamatnostādnes ir novirzes no Līguma noteikumiem.
- (162) Tomēr ieinteresētās personas ir apstrīdējušas 248. punkta likumību. Tās uzskata, ka 2014. gada pamatnostādņu piemērošana atbalstam, kas tika piešķirts pirms 2014. gada 1. jūlija, ir pretrunā vairākiem Savienības tiesību vispārīgiem principiem, proti, juridiskās noteiktības principam un neizdevīgo pasākumu atpakaļejošā spēka neesības principam⁽⁷⁹⁾, kā arī principam, ka valsts atbalsts ir jāvērtē, pamatojoties uz noteikumiem, kas piemērojami laikā, kad atbalsta shēma tiek ieviesta.
- (163) Ieinteresētās personas tomēr kļūdās, uzskatot, ka 248. punkta otrās daļas piemērošana ir ar atpakaļejošu spēku. Saskaņā ar judikatūru Savienības tiesībās nošķirta jauna noteikuma tūlītēja piemērošana pastāvošas situācijas nākotnes sekām⁽⁸⁰⁾ un jauna noteikuma piemērošana ar atpakaļejošu spēku situācijai, kas kļuva galīga pirms noteikuma stāšanās spēkā (arī saukta par esošu situāciju)⁽⁸¹⁾. Turklāt Savienības Tiesu iedibinātā judikatūrā ir noteikts, ka uzņēmējiem nevar būt tiesiskās palāvības, līdz iestādes ir pieņēmušas aktu, ar ko izbeidz administratīvo procedūru un kas ir kļuvis galīgs⁽⁸²⁾.
- (164) Kā Tiesa atzina, nelikumīgs valsts atbalsts veido pastāvošu situāciju. Noteikumi par likuma piemērošanu attiecīgajā laikā nosaka, ka jauno saderības noteikumu tūlītēja piemērošana nelikumīgam atbalstam nav uzskatāma par šo jauno noteikumu piemērošanu ar atpakaļejošu spēku⁽⁸³⁾.

⁽⁷⁷⁾ Padomes 1999. gada 22. marta Regula (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Līguma par Eiropas Savienības darbību 108. panta piemērošanai (OV L 83, 27.3.1999., 1. lpp.).

⁽⁷⁸⁾ Spriedums lietā Vācija un citi/Kronofrance, C-75/05 un C-80/05, ECLI:EU:C:2008:482, 61. punkts, ar turpmākām atsaucēm.

⁽⁷⁹⁾ Ieinteresēto personu atsauces norādīta šāda judikatūra: spriedums lietā C-260/91 *Diversint*, ECLI:EU:C:1993:136, 9. punkts; spriedums lietā C-63/83 *Regina/Kirk*, ECLI:EU:C:1984:255, 21. punkts un turpmākie punkti; spriedums lietā C-1/73 *Westzucker*, ECLI:EU:C:1973:78, 5. punkts; spriedums lietā C-295/02 *Gerken*, ECLI:EU:C:2004:400, 47. punkts un turpmākie punkti; spriedums lietā C-420/06 *Jager*, ECLI:EU:C:2008:152, 59. punkts un turpmākie punkti; spriedums lietā C-189/02 P *Dansk Rørindustri* u. c./Komisija, ECLI:EU:C:2005:408, 217. punkts.

⁽⁸⁰⁾ Spriedums lietā C-334/07 P *Komisija/Freistaat Sachsen*, ECLI:EU:C:2008:709, 43. punkts; spriedums lietā T-176/01 *Ferrière Nord*/Komisija, ECLI:EU:T:2004:336, 139. punkts.

⁽⁸¹⁾ Spriedums lietā 68/69 *Bundesknappschaft/Brock*, ECLI:EU:C:1970:24, 6. punkts; spriedums lietā 1/73 *Westzucker GmbH/Einfuhr- und Vorratsstelle für Zucker*, ECLI:EU:C:1973:78, 5. punkts; spriedums lietā 143/73 *SOPAD/FORMA* u. c., ECLI:EU:C:1973:145, 8. punkts; spriedums lietā 96/77 *Bauche*, ECLI:EU:C:1978:26, 48. punkts; spriedums lietā 125/77 *Koninklijke Scholten-Homig NV* u. c./*Floofdproduktschaap voor Akkerbouwprodukten*, ECLI:EU:C:1978:187, 37. punkts; spriedums lietā 40/79 P/Komisija, ECLI:EU:C:1981:32, 12. punkts; spriedums lietā 270/84 *Licata/ESC*, ECLI:EU:C:1986:304, 31. punkts; spriedums lietā C-60/98 *Butterfly Music/CEDEM*, ECLI:EU:C:1999:333, 24. punkts; spriedums lietā C-334/07 P *Komisija/Freistaat Sachsen*, ECLI:EU:C:2008:709, 53. punkts; spriedums lietā T-404/05 *Griekija/Komisija*, ECLI:EU:T:2008:510, 77. punkts.

⁽⁸²⁾ Sprieduma lietā C-169/95 *Spānija/Komisija*, ECLI:EU:C:1997:10, 51.–54. punkts; spriedums apvienotajās lietās T-116/01 un T-118/01 *P&O European Ferries (Vizcaya) SA/Komisija*, ECLI:EU:T:2003:217, 205. punkts.

⁽⁸³⁾ Spriedums apvienotajās lietās no C-465/09 P līdz C-470/09 P *Diputación Foral de Vizcaya* un citi/Komisija, ECLI:EU:C:2011:372, 125. un 128. punkts.

- (165) Šo iemeslu dēļ Komisijai bija jāvērtē *BesAR*, pamatojoties uz 2014. gada pamatnostādņēm. Komisija vērtēšanā nevarēja novirzīties no šīm pamatnostādņēm. Tā kā lēmums par procedūras sākšanu *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* tika publicēts pirms 2014. gada 1. jūlija, Komisija aicināja Vāciju un ieinteresētās personas iesniegt savus apsvērumus par 2014. gada pamatnostādņu piemērošanu šai lietai.

7.3.1.1. Vācijas un trešo personu apsvērumi

- (166) Vairākas ieinteresētās personas iebilda, ka 2014. gada pamatnostādnes nevar piemērot ierobežotajām *EEG* piemaksām, bet Komisijai ir jāveic saderības novērtējums, pamatojoties uz Līguma 107. panta 3. punkta b) vai c) apakšpunktu.
- (167) Pirmkārt, šīs personas uzskata, ka *EEG* piemaksas samazinājumi varētu būt atzīstami par saderīgiem ar iekšējo tirgu, pamatojoties uz Līguma 107. panta 3. punkta b) apakšpunktu un ņemot vērā, ka tie veicina svarīga projekta īstenošanu visās Eiropas interesēs (atjaunojamo energoresursu veicināšanu, kā to nosaka Direktīva 2009/28/EK) vai, ja šis pamatojums nav pieņemams, ka to mērķis ir mazināt nopietnus traucējumus Vācijas ekonomikā (deindustrializācijas draudi AER izmaksu rezultātā).
- (168) Ieinteresētās personas arī iebilda, ka piemaksas samazinājumi varētu būt saderīgi, pamatojoties uz Līguma 107. panta 3. punkta c) apakšpunktu, jo to mērķis ir veicināt atjaunojamo energoresursu attīstību, vienlaikus novēršot oglekļa emisijas un pasargājot rūpniecības bāzi Savienībā. Šajā saistībā attiecīgās ieinteresētās personas apgalvo, ka *BesAR* ir piemērots instruments šā plašā mērķa dažādu aspektu saskaņošanai. Tās arī paziņo, ka šis instruments ir samērīgs, jo *BesAR* atbalsta saņēmēji joprojām iegulda finansējumā. Šīs personas iebilst, ka pasākums ir samērīgs, pamatojoties uz to, ka elektroenerģijas nodokļi un *EEG* piemaksa būtībā ir līdzīgi (abi ir maksājumi par elektroenerģijas patēriņu) un ka Savienības noteiktā minimālā nodokļu likme par uzņēmumu patērēto elektroenerģiju, kā norādīts Padomes Direktīvas 2003/96/EK⁽⁸⁴⁾ I pielikuma C tabulā, ir 0,05 ct/kWh, kas būtībā ir tāda pati kā minimālā *EEG* piemaksa. Visbeidzot, ieinteresētās personas apgalvo, ka 2012. gada *EEG* likums nerada konkurences vai tirdzniecības izkropļojumus, jo tas nepilnīgi pretdarbojas izkropļojumam, ko jau radījusi augstāka *EEG* piemaksa, kas Vācijas uzņēmumiem jāsedz salīdzinājumā ar līdzvērtīgiem nodokļiem vai nodevām uzņēmumiem citās dalībvalstīs.
- (169) Atbildē uz Komisijas lēmumu par procedūras sākšanu Vācija izteica līdzīgus argumentus par 107. panta 3. punkta b) un c) apakšpunkta piemērošanu.
- (170) Otrkārt, ieinteresētās personas apgalvo, ka Komisija nevar vērtēt samazinājumus nošķirti saskaņā ar citu saderības juridisko pamatu, izņemot to, kuru izmantoja *EEG* elektroenerģijas atbalsta pārbaudei. Komisijai samazinājumi bija jāvērtē (un jāapstiprina) kā daļa no finansējuma kopā ar atjaunojamo energoresursu atbalstu lēmumā par procedūras sākšanu. Tas ir paskaidrots ar atsauci uz Tiesas judikatūru, saskaņā ar kuru Komisijai ir jāņem vērā atbalsta finansējuma metode lietā, kurā šī metode ir pasākuma neatņemama daļa⁽⁸⁵⁾.
- (171) Treškārt, ieinteresētās personas apgalvo, ka pat tad, ja bija jāpiemēro 2014. gada pamatnostādnes, šīs pamatnostādnes var piemērot ar atpakaļejošu spēku vienīgi nelikumīgam atbalstam, bet ne esošam atbalstam, ņemot vērā 2014. gada pamatnostādņu 248. un 250. punktu. Tomēr, pat ja ierobežotās *EEG* piemaksas veidotu valsts atbalstu (kas tiek apstrīdēts), tās būtu jāuzskata par esošu atbalstu, ko Komisija netieši ir atzinusi lietā NN 27/2000⁽⁸⁶⁾.
- (172) Ceturtkārt, ieinteresētās personas paziņo, ka 2014. gada pamatnostādnes, jo īpaši noteikumi par pielāgošanās plāniem 3.7.3. iedaļā, ir jāinterpretē veidā, kas aizsargātu atbalsta saņēmēju tiesisko paļāvību, t. i., pakāpeniskajiem pielāgojumiem 2013. un 2014. gadā ir jābūt pietiekami nelieliem, lai izslēgtu līdzekļu atgūšanu. Šāda tiesiskā paļāvība, kā norāda šīs personas, izriet no Komisijas lēmuma lietā NN 27/2000.

⁽⁸⁴⁾ Padomes 2003. gada 27. oktobra Direktīva 2003/96/EK, kas pārkārto Kopienas noteikumus par nodokļu uzlikšanu energoproduktiem un elektroenerģijai (OV L 283, 31.10.2003., 51. lpp.).

⁽⁸⁵⁾ Spriedums lietā C-261/01 *Van Calster*, ECLI:EU:C:2003:571, 49. punkts; spriedums lietā C-333/07 *Société Régie Networks*, ECLI:EU:C:2008:764, 89. punkts.

⁽⁸⁶⁾ Skatīt 75. zemsvītras piezīmi.

7.3.1.2. Novērtējums

- (173) Šie argumenti nevar šajā lēmumā mainīt novērtējumu par 2014. gada pamatnostādņu piemērojamību, kas izklāstīts 157.–165. apsvērumā.
- (174) Pirmkārt, attiecībā uz Līguma 107. panta 3. punkta c) apakšpunkta piemērošanu 2014. gada pamatnostādņu 10. punktā ir norādīts, ka šajās pamatnostādnēs “Komisija izklāsta nosacījumus, atbilstoši kuriem atbalstu enerģētikas un vides jomā var uzskatīt par saderīgu ar iekšējo tirgu saskaņā ar Līguma 107. panta 3. punkta c) apakšpunktu”. Kā norāda Tiesa, “Komisija var noteikt pasākumus attiecībā uz to, kā tā īsteno savu rīcības brīvību, tādu aktu veidā kā aplūkotās pamatnostādnes, ciktāl šie akti ietver noteikumus, kas norāda nostāju, kura šai iestādei ir jāieņem, un ja tie nenovirzās no Līguma noteikumiem”⁽⁸⁷⁾. Tā kā 2014. gada pamatnostādnes *ex ante* vispārīgi un pārredzami nosaka saderīguma nosacījumus izņēmumam, kas izklāstīts Līguma 107. panta 3. punkta c) apakšpunktā, Komisijas pienākums ir piemērot šīs pamatnostādnes.
- (175) Pamatojoties uz analogiju, nevar piemērot noteikumus par elektroenerģijas nodokļiem, jo 2014. gada pamatnostādnes ietver pilnīgu noteikumu kopu, kas ļauj novērtēt AER piemaksu samazināšanu.
- (176) Attiecībā uz atkāpēm Līguma 107. panta 3. punkta b) apakšpunktā 2014. gada pamatnostādnes neietver kritērijus par to, kā Komisija īsteno savu rīcības brīvību 107. panta 3. punkta b) apakšpunkta piemērošanā. Komisija ir pieņēmusi paziņojumu “Kritēriji, pēc kuriem analizē saderīgumu ar iekšējo tirgu valsts atbalstam ar mērķi sekmēt svarīgu projektu īstenošanu visas Eiropas interesēs”⁽⁸⁸⁾, kas tiek piemērots no 2014. gada 1. jūlija. Taču saskaņā ar šā paziņojuma 52. punktu “nepaziņota atbalsta gadījumā Komisija piemēros šo paziņojumu, ja atbalsts piešķirts pēc tā stāšanās spēkā, un visos citos gadījumos – noteikumus, kas bija spēkā atbalsta piešķiršanas laikā”. Tas nozīmē, ka paziņojumā izklāstītos kritērijus nevar piemērot šajā lēmumā vērtētajiem piemaksas samazinājumiem. To vietā Komisijai ir jāpiemēro 2008. gada pamatnostādnes⁽⁸⁹⁾ iekļautie noteikumi.
- (177) Lēmumā par procedūras sākšanu Komisija izteica šaubas par to, vai, pamatojoties uz 2008. gada pamatnostādņu 147.–150. punktu, *BesAR* var atzīt par saderīgu ar iekšējo tirgu saskaņā ar Līguma 107. panta 3. punkta b) apakšpunktu. Šaubas radās jo īpaši tādēļ, ka samazinājumi nešķiet saistīti ar projektu, turklāt projekts *a fortiori* nešķiet tāds, kuram būtu “konkrēti un skaidri formulēti īstenošanas noteikumi”. Joprojām arī apšaubāms, vai šāds projekts būtu uzskatāms par projektu “visas Eiropas interesēs”, proti, vai tā radītā priekšrocība būtu attiecināma uz Savienību kopumā. Visbeidzot, bija apšaubāms arī tas, vai šis atbalsts, t. i., *EEG* piemaksas samazinājumi, “ietver stimulu īstenot projektu” (lēmuma par procedūras sākšanu 211. un 212. apsvērumus).
- (178) Šīs šaubas nav mazinātas. Vācija iebilst, ka gan AER mērķu sasniegšana, gan rūpniecības konkurētspējas saglabāšana ir jāvērtē kā viens, ja ne vairāki projekti visas Eiropas interesēs. Vācija atsauca uz Komisijas stratēģiju “Eiropa 2020”, kas nosaka prioritāti – “resursu ziņā efektīvākas, videi nekaitīgākas un konkurētspējīgākas ekonomikas veicināšana”⁽⁹⁰⁾. Tomēr, lai cik nopietni būtu politikas mērķi, atjaunojamu energoresursu attīstība un konkurētspējas veicināšana nav uztverama kā īpaši projekti burtiskā nozīmē. Vēl mazāk iespējams definēt šādu projektu īstenošanu, tostarp dalībniekus, mērķus un iedarbību, kā nosaka 2008. gada pamatnostādņu 147. punkta a) apakšpunkts. Ja projekti visas Eiropas interesēs būtu jāizstrādā tā, lai tie ietvertu tikai politikas mērķus, 107. panta 3. punkta b) apakšpunkta ierobežojumi būtu pārmērīgi jāpaplašina un prasība īstenot noteiktu labi definētu projektu tiktu padarīta bezjēdzīga. Tas būtu pretrunā “nepieciešamībai sašaurināt atkāpju no vispārīgā principa, ka valsts atbalsts nav saderīgs ar kopējo tirgu, interpretāciju”⁽⁹¹⁾.
- (179) Svarīgi arī norādīt – Vispārējā tiesa lietā *Hotel Cipriani* atzina, ka “pasākums var saņemt [Līguma 107. panta 3. punkta b) apakšpunktā] paredzēto atkāpi tikai tad, ja tas nesniedz priekšrocības tikai kādas dalībvalsts tirgus dalībniekiem, bet ir priekšrocība Kopienai kopumā”. Šis kritērijs nav izpildīts, ja valsts atbalsta shēma vienkārši

⁽⁸⁷⁾ Spriedums lietā C-310/99 Itālija/Komisija, ECLI:EU:C:2002:143, 52. punkts.

⁽⁸⁸⁾ ŪV C 188, 20.6.2014., 4. lpp.

⁽⁸⁹⁾ Kopienas 2008. gada pamatnostādnes par valsts atbalstu vides aizsardzībai (ŪV C 82, 1.4.2008., 1. lpp.).

⁽⁹⁰⁾ COM(2010) 2020 galīgā redakcija, 10. lpp.

⁽⁹¹⁾ Spriedums lietā C-301/96 Vācija/Komisija, ECLI:EU:C:2003:509, 106. punkts.

paredz uzlabot attiecīgo uzņēmumu konkurētspēju⁽⁹²⁾. Patiesi, *BesAR* ir paredzēts tikai energoietilpīgo uzņēmumu izmaksu sloga atvieglošanai Vācijā, lai tādējādi uzlabotu to konkurētspēju.

- (180) Visbeidzot, ņemot vērā nepieciešamību sašaurināt interpretāciju saistībā ar 178. apsvērumā minētajām atkāpēm no vispārējā principa, ka valsts atbalsts nav saderīgs ar iekšējo tirgu, tas vien, ka elektroenerģijas izmaksas pieaug daudziem rūpnieciskiem lietotājiem, nevar būt uzskatāms par nopietnu traucējumu konkrētās dalībvalsts tautsaimniecībā.
- (181) Tādēļ Komisija nevarēja apstiprināt *BesAR* saskaņā ar Līguma 107. panta 3. punkta b) apakšpunktu.
- (182) Otrkārt, attiecībā uz argumenta kopsavilkumu 170. apsvērumā secināms, ka atbalsts, kas energoietilpīgiem uzņēmumiem piešķirts samazinātu *EEG* piemaksu veidā, nepārprotami ir atšķirīgs un nodalāms no atbalsta atjaunojamiem energoresursiem. Šie pēdējie minētie atbalsta saņēmēji ir atšķirīga grupa salīdzinājumā iepriekš minēto atbalsta saņēmēju grupu. Turklāt samazinājumi nav uzreiz izmantojami atjaunojamo energoresursu atbalsta finansējumam, bet pretēji – tie būtībā ir pretrunā iecerētajam nolūkam, jo to tūlītēja iedarbība ir *AER* finansējumam pieejamo ieņēmumu samazinājums. To apliecina fakts, ka *EEG* piemaksa finansējuma nodrošinājuma nolūkā bija jāpalielina visiem pārējiem lietotājiem bez priekšrocībām.
- (183) Treškārt, attiecībā uz 171. apsvērumā apkopoto argumentu *BesAR* ir jāuzskata par nelikumīgu atbalstu, uz kuru attiecas 2014. gada pamatnostādņu 248. punkta prerogatīva. Patiesi, kā jau skaidrots 141. apsvērumā un turpmākajos apsvērumos, 2012. gada *EEG* likums būtiski mainīja atbalsta shēmu, ko Komisija apstiprināja ar lēmumu, kurš pieņemts lietā NN 27/2000.
- (184) Ceturtais arguments attiecībā uz atbalsta saņēmēju tiesisko paļāvību vairāk vērtēts 257. apsvērumā, jo tas saistīts tikai ar līdzekļu atgūšanu.

7.3.1.3. Alternatīva vērtēšana saskaņā ar 2008. gada pamatnostādņēm

- (185) Vispārējā tiesa vairākkārt un pretēji Tiesas judikatūrai pauda viedokli, ka nelikumīgais atbalsts ir jāvērtē, pamatojoties uz noteikumiem, kas bija spēkā tā piešķiršanas laikā. Tādēļ Komisija veica alternatīvu vērtēšanu saskaņā ar Līguma 107. panta 3. punkta c) apakšpunktu, pamatojoties uz 2008. gada pamatnostādņēm.
- (186) Rezultātā Komisijai būtu jāatzīst, ka darbības atbalsts, kas tika piešķirts, pamatojoties uz *BesAR*, ir pilnīgi nesaderīgs to iemeslu dēļ, kas norādīti 187. apsvērumā un turpmākajos apsvērumos.
- (187) Lēmumā par procedūras sākšanu paziņots, ka tā pieņemšanas laikā nebija īpašu noteikumu par valsts atbalstu, kas atzītu, ka atbrīvojumi no maksājumiem vai to samazinājumi, lai finansētu *AER* atbalstu, būtu uzskatāmi par nepieciešamiem vispārēju interešu labā un tādēļ būtu atļaujami, pamatojoties uz Līguma 107. panta 3. punkta c) apakšpunktu.
- (188) Turklāt Komisija 2011. gadā Austrijai bija aizliegusi līdzīgu darbības atbalstu⁽⁹³⁾. Šāds aizliegums atbilst Tiesas judikatūrai, saskaņā ar kuru darbības atbalsts ietekmē tirdzniecības apstākļus tādā mērā, kas ir pretrunā vispārējām interesēm un tādēļ nevar būt atzīts par saderīgu ar iekšējo tirgu⁽⁹⁴⁾. Tajā lēmumā Komisija arī paskaidroja, kādēļ nevar izmantot analogiju ar noteikumiem par elektroenerģijas nodokļiem.
- (189) Šo iemeslu dēļ Komisija saskaņā ar Līguma 107. panta 3. punkta c) apakšpunktu nevarēja arī apstiprināt šeit aplūkojamo atbalstu, pamatojoties uz atbalsta piešķiršanas laikā spēkā esošiem pamatnoteikumiem.

⁽⁹²⁾ Spriedums apvienotajās lietās T-254/00, T-270/00 un T-277/00 *Hotel Cipriani* u. c., ECLI:EU:T:2008:537, 337. punkts.

⁽⁹³⁾ SA.26036 (C24/09) – Austrija, Valsts atbalsts energoietilpīgiem uzņēmumiem saskaņā ar Austrijas Zaļās elektroenerģijas aktu (OV L 235, 10.9.2011., 42. lpp.).

⁽⁹⁴⁾ Spriedums lietā C-288/96 Vācija/Komisija (*Jadekost*), ECLI:EU:C:2000:537, 77. punkts ar turpmākām atsaucēm.

7.3.2. *Izmaksas, kas rodas atjaunojamo energoresursu enerģijas atbalsta rezultātā*

- (190) Saskaņā ar 2014. gada pamatnostādņu 184. punktu samazinājumus var piešķirt tikai attiecībā uz izmaksām, kas rodas atjaunojamo energoresursu enerģijas atbalsta rezultātā.
- (191) Tomēr Komisija lēmumā lietā SA.38632 (2014/N) saistībā ar 2014. gada EEG likumu ("2014. gada EEG lēmums") noteica, ka EEG piemaksa izmantojama arī tāda atbalsta finansēšanai, kas paredzēts elektroenerģijas ražošanai no raktuvju gāzes. Raktuvju gāze nav atjaunojams energoresurs 2014. gada pamatnostādņu 19. punkta 5. apakšpunkta izpratnē. Samazinājumi no piemaksām, kas paredzētas, lai finansētu atbalstu citiem energoresursiem, nav ietverti 2014. gada pamatnostādņu 3.7.2. iedaļā ⁽⁹⁵⁾.
- (192) Tāpēc Vācija saistībā ar paziņojuma procedūru lietā SA.38632 (2014/N) norādīja, ka no raktuvju gāzes iegūtās elektroenerģijas atbalsta finansējuma samazinājums netiktu piešķirts, ņemot vērā, ka saskaņā ar 2014. gada EEG likumu energoietilpīgajiem uzņēmumiem katrā attiecīgajā patēriņa vietā ir jāmaksā pilna piemaksa par patēriņa pirmo GWh. Patiesi, ieņēmumi no pilnas piemaksas par pirmo GWh ir lielāki par subsīdijas summu, kas samaksāta par elektroenerģiju, kuru iegūst no raktuvju gāzes ⁽⁹⁶⁾.
- (193) 2012. gadā atbalsta summa raktuvju gāzei (EUR 41,4 miljoni) veidoja 0,25 % no kopējās atbalsta summas šim gadam saskaņā ar 2012. gada EEG likumu. Prognozes liecina, ka raktuvju gāzes apjoms nākotnē varētu saglabāties nemainīgs vai pat nedaudz samazināties ⁽⁹⁷⁾.
- (194) Pamatojoties uz minēto, Komisija secināja, ka BesAR atbalsta saņēmējiem saskaņā ar 2014. gada EEG likumu EEG piemaksas maksājums par patēriņa pirmo GWh jau ievērojami pārsniegtu raktuvju gāzes atbalsta summu ⁽⁹⁸⁾. Komisija arī secināja, ka, reizinot par raktuvju gāzi samaksātā EEG atbalsta procentuālo apjomu (0,25 %) ar EEG piemaksu (6,24 ct/kWh 2014. gadā), rezultāts ir 0,016 ct/kWh. Šī summa ir mazāka par minimālo piemaksu, kura BesAR atbalsta saņēmējiem bija jāmaksā pat pēc patēriņa pirmās GWh (0,05 ct/kWh) ⁽⁹⁹⁾.
- (195) 2012. gada EEG likums nosaka divus alternatīvus ierobežojumus. Saskaņā ar pirmo alternatīvu (41. panta 3. punkta 1. kritērijs), kas ir regresīvais ierobežojums, atbalsta saņēmējiem joprojām ir jāmaksā pilna piemaksa par patēriņa pirmo GWh, un minimālā piemaksa, kas jāmaksā par patēriņu virs patēriņa 100 GWh, ir 0,05 ct/kWh. Saskaņā ar otro alternatīvu (41. panta 3. punkta 2. kritērijs), kas attiecas uz uzņēmumiem ar visaugstāko energoietilpību, piemaksa ir ierobežota līdz 0,05 ct/kWh par visu atbalsta saņēmēja patēriņu. Abos gadījumos atbalsta saņēmēji joprojām maksā vairāk par piemaksas daļu, kas varētu būt piešķirta raktuvju gāzes atbalstam (0,016 ct/kWh 2014. gadā un, pamatojoties uz EEG piemaksu 5,277 ct/kWh 2013. gadā, – 0,013 ct/kWh).
- (196) Tādēļ minimālās piemaksas 0,05 ct/kWh maksājums 2013. un 2014. gadā papildus pienākumam maksāt piemaksu par pirmo GWh dažiem atbalsta saņēmējiem nodrošināja, ka energoietilpīgajiem uzņēmumiem samazinājums netika piešķirts no raktuvju gāzes elektroenerģijas finansējuma ⁽¹⁰⁰⁾.

7.3.3. *Atbilstība*

- (197) 2014. gada pamatnostādņu 185. punktā ir noteikts, ka atbalsts būtu jāattiecinā tikai uz nozarēm, kuru konkurētspēja ir apdraudēta to izmaksu dēļ, ko rada atbalsta finansēšana enerģijai no atjaunojamiem energoresursiem, ņemot vērā to elektroietilpību un starptautisko tirdzniecību. Attiecīgi atbalstu var piešķirt vienīgi tad, ja uzņēmums ir piederīgs kādai no nozarēm, kas iekļautas nozaru sarakstā 2014. gada pamatnostādņu 3. pielikumā.
- (198) Turklāt saskaņā ar 2014. gada pamatnostādņu 186. punktu dalībvalstis var iekļaut uzņēmumu valsts shēmā, saskaņā ar kuru piešķir to izmaksu samazinājumus, kas rodas atjaunojamo energoresursu atbalsta rezultātā, ja uzņēmuma elektroietilpība ir vismaz 20 % un tas darbojas nozarē, kurā tirdzniecības intensitāte ir vismaz 4 % Savienības līmenī, pat tad, ja uzņēmums nav piederīgs nozarei, kas iekļauta nozaru sarakstā 2014. gada pamatnostādņu 3. pielikumā.

⁽⁹⁵⁾ 2014. gada EEG lēmums, 293. apsvērums.

⁽⁹⁶⁾ 2014. gada EEG lēmums, 294. un 295. apsvērums.

⁽⁹⁷⁾ 2014. gada EEG lēmums, 295. apsvērums.

⁽⁹⁸⁾ Ar 2707 atbilstīgiem patēriņa punktiem 2014. gadā un EEG piemaksu 6,24 ct/kWh piemaksas ieņēmumi, kas gūti no maksājumiem par patēriņa pirmo GWh, ir EUR 168 916 800. Skatīt 2014. gada EEG lēmumu, 296. apsvērumu.

⁽⁹⁹⁾ 2014. gada EEG lēmums, 296. apsvērums.

⁽¹⁰⁰⁾ Sal. 2014. gada EEG lēmuma 297. apsvērumu.

- (199) Visbeidzot, 2014. gada pamatnostādņu 187. punktā noteikts, ka dalībvalstis var piemērot papildu atbilstības kritērijus ar nosacījumu, ka atbilstības nozarēs atbalsta saņēmēju atlase tiek veikta, pamatojoties uz objektīviem, nediskriminējošiem un pārredzamiem kritērijiem un ka atbalsts visiem konkurentiem vienā nozarē tiek piešķirts principā vienādi, ja tie ir vienādā faktiskā situācijā.
- (200) Ja atbalsts, kas, samazinot slogu saistībā ar atjaunojamu energoresursu elektroenerģijas atbalsta finansējumu vai atbrīvojot no tā, pirms šo pamatnostādņu piemērošanas dienas ir piešķirts uzņēmumiem, kuri nav atbilstīgi saskaņā ar kritērijiem šā lēmuma 197. un 198. apsvērumā, šādu atbalstu var atzīt par saderīgu, ja tas atbilst pielāgošanās plānam (2014. gada pamatnostādņu 197. punkts).
- (201) Vācija norādīja, ka saskaņā ar 2014. gada pamatnostādņu 3.7.2. iedaļu tikai daļa *BesAR* atbalsta saņēmēju 2013. un 2014. gadā varēja pretendēt uz valsts atbalstu atjaunojamu energoresursu elektroenerģijas atbalsta finansējuma samazinājumu veidā. Tādēļ Vācija iesniedza 7.3.5. iedaļā izklāstīto pielāgošanās plānu (skatīt II pielikumu) neatbilstīgajiem atbalsta saņēmējiem. Vācija arī paskaidroja, ka visi atbalsta saņēmēji, kurus varēja iekļaut valsts shēmā, pamatojoties uz 2014. gada pamatnostādņu 186. punktu, ir piederīgi nozarēm, kas iekļautas nozaru sarakstā 2014. gada pamatnostādņu 5. pielikumā.
- (202) Lai aprēķinātu bruto pievienoto vērtību ("BPV"), kas vajadzīga 2014. gada pamatnostādņu 185.–192. punkta piemērošanai un kas ir definēta to 4. pielikumā, 2012. gada *EEG* likuma 41. pantā izmanto BPV tirgus cenās pēdējā finanšu gadā pirms piemaksas samazinājuma piemērošanas. 2014. gada pamatnostādņu 4. pielikuma 1. un 2. punktā ir prasība izmantot BPV faktora izmaksas, kā arī to pēdējo trīs gadu vidējo aritmētisko, par kuriem ir pieejami dati. Vācija paskaidroja, ka šādi dati nebija pieejami, jo pieteikumi samazinājumiem 2013. un 2014. gadā ietvēra tikai BPV tā pēdējā finanšu gada tirgus cenās, par kuru dati bija pieejami (t. i., 2011. un 2012. gadu). Līdzīgi Vācija paskaidroja, ka elektroenerģijas izmaksu aprēķināšanas nolūkā vidējās mazumtirdzniecības elektroenerģijas cenas visiem uzņēmumiem nebija pieejamas – vismaz augstākajā patēriņu grupā –, bet elektroenerģijas izmaksu aprēķinu pamatoja ar faktiskajām elektroenerģijas izmaksām, kas radās 2011. un 2012. gadā, jo tie bija dati, kurus uzņēmumi bija iesnieguši pieteikumā samazinājumiem 2013. un 2014. gadā. Kā noteikts 2014. gada pamatnostādņu 4. pielikuma 4. punktā, uzņēmumu elektroenerģijas izmaksu definīcija lielā mērā veidota uz uzņēmuma pieņemtās elektroenerģijas cenas bāzes. Pamatojoties uz Vācijas skaidrojumiem, Komisija lēmumā lietā SA.38632 (2014/N) atzina, ka pārejas noteikumi 2014. gada *EEG* likumā, kas ļāva izmantot BPV datus faktora izmaksas, ņemot vērā pēdējo vai divus pēdējos finanšu gadus, kā arī izmantot pēdējā finanšu gada reālās elektroenerģijas izmaksas, atbilda 2014. gada pamatnostādņem, jo īpaši 195. punktam (minētā lēmuma 311.–314. apsvērumi). Tas bija tāpēc, ka dati, proti, BPV faktora izmaksas, pamatojoties uz pagājušā gada datiem un reālajām elektroenerģijas izmaksām pagājušajā gadā, būtu piemērojami tikai kā pagaidu līdzeklis, līdz ir apkopoti 2014. gada pamatnostādņu 4. pielikumā noteiktie dati. Šis atzinums *a fortiori* attiecas uz 2013. un 2014. gada *EEG* piemaksas samazinājumu vērtējumu, un, pamatojoties uz šo atzinumu, var arī pieņemt, ka BPV dati tirgus cenās tiek izmantoti, lai atbilstīgi 2014. gada pamatnostādņu 3.7.2. iedaļai vērtētu tā valsts atbalsta saderību, kas saskaņā ar *BesAR* 2013. un 2014. gadā piešķirts atjaunojamu energoresursu elektroenerģijas atbalsta finansējumam samazinājumu veidā.
- (203) Komisija secina, ka 2012. gada *EEG* likums tikai daļēji atbilst saderības noteikumiem, kas izklāstīti 2014. gada pamatnostādņu 185. un 186. punktā. No atbalsta saņēmējiem, kuri neatbilst šiem kritērijiem, tādēļ ir jāatgūst līdzekļi, kā sīkāk aplūkots 7.3.5. iedaļā, kas veltīta Vācijas pielāgošanās plānam.

7.3.4. Samērīgums

- (204) 2014. gada pamatnostādņu 188. punktā noteikts, ka atbalsts tiek uzskatīts par samērīgu, ja atbalsta saņēmēji maksā vismaz 15 % no papildu izmaksām bez samazinājuma.
- (205) Tomēr dalībvalstis var vēl vairāk ierobežot to izmaksu summu, kas veidojas no atbalsta finansējuma atjaunojamiem energoresursiem, kā uzņēmuma līmenī maksājamo līdz 4 % no attiecīgā uzņēmuma bruto pievienotās vērtības. Uzņēmumiem, kuru elektroietilpība ir vismaz 20 %, dalībvalstis var ierobežot kopējo maksājamo summu līdz 0,5 % no attiecīgā uzņēmuma bruto pievienotās vērtības. Visbeidzot, kad dalībvalstis lemj pieņemt ierobežojumus attiecīgi 4 % un 0,5 % no bruto pievienotās vērtības, šie ierobežojumi ir jāpiemēro visiem atbilstīgiem uzņēmumiem (2014. gada pamatnostādņu 189. un 190. punkts).

- (206) Vācija norādīja, ka dažos gadījumos ierobežotā EEG piemaksa, ko atbalsta saņēmēji maksāja 2013. un 2014. gadā, nebija samērīga, pamatojoties uz 2014. gada pamatnostādņu kritērijiem⁽¹⁰¹⁾. Tādēļ Vācija iesniedza pielāgošanās plānu (skatīt II pielikumu), kurš analizēts 7.3.5. iedaļā.
- (207) Komisija secina, ka ierobežotās EEG piemaksas tikai daļēji atbilst 2014. gada pamatnostādņu 188. un 189. punktā izklāstītajiem samērīguma kritērijiem. No atbalsta saņēmējiem, kuri neatbilst šiem kritērijiem, tādēļ ir jāatgūst līdzekļi, kā sīkāk aplūkots 7.3.5. iedaļā, kas veltīta Vācijas pielāgošanās plānam.

7.3.5. Pielāgošanās plāns

- (208) Saskaņā ar 2014. gada pamatnostādņu 193. punktu un turpmākajiem punktiem dalībvalstīm ne vēlāk kā līdz 2019. gada 1. janvārim ir jāpiemēro atbilstības un samērīguma kritēriji, kas noteikti 2014. gada pamatnostādņu 3.7.2. iedaļā un aprakstīti iepriekš šā lēmuma 7.3.3. un 7.3.4. iedaļā. Atbalsts, kas piešķirts attiecībā uz laikposmu pirms minētā datuma, tiks uzskatīts par saderīgu, ja tas atbilst tiem pašiem kritērijiem. Turklāt Komisija uzskata, ka viss atbalsts, kas attiecībā uz laikposmu līdz 2019. gadam piešķirts, lai samazinātu slogu saistībā ar atjaunojamu energoresursu elektroenerģijas atbalsta finansējumu, var tikt atzīts par saderīgu ar iekšējo tirgu, ja tas atbilst pielāgošanās plānam.
- (209) Šim pielāgošanās plānam ir jāietver pakāpeniski pielāgojumi atbalsta apmēram, kas izriet no 2014. gada pamatnostādņu 3.7.2. iedaļā paredzēto un 7.3.3. un 7.3.4. iedaļā aprakstīto atbilstības un samērīguma kritēriju piemērošanas.
- (210) Ja atbalsts tika piešķirts attiecībā uz laikposmu pirms šo pamatnostādņu piemērošanas datuma, plānā ir jāparedz kritēriju pakāpeniska piemērošana arī šim laikposmam.
- (211) Ja, kā norādīts 200. apsvērumā, pirms 2014. gada pamatnostādņu piemērošanas atbalsts tika piešķirts uzņēmumiem, kuri neatbilst šā lēmuma 7.3.3. iedaļā aprakstītajiem kritērijiem, šādu atbalstu var atzīt par saderīgu, ja pielāgošanās plānā paredzēts minimālais pašu ieguldījums 20 % apmērā no piemaksas bez samazinājuma papildu izmaksām, kas pakāpeniski jāievieš vēlākais līdz 2019. gada 1. janvārim (2014. gada pamatnostādņu 197. punkts).
- (212) Vācija iesniedza pielāgošanās plānu (II pielikums), kas aprakstīts 27. apsvērumā un turpmākajos apsvērumos un kas nodrošina pakāpenisku EEG piemaksas palielinājumu visiem atbalsta saņēmējiem, no kuriem ir atgūstami līdzekļi. Sākumpunkts ir EEG piemaksa, kas faktiski tika samaksāta 2013. gadā; tā tiek iegūta, reizinot atbalsta saņēmēja samazināto EEG piemaksu 2013. gadā ar atbalsta saņēmēja faktisko elektroenerģijas patēriņu tajā pašā gadā ("pamata piemaksa"). Saskaņā ar pielāgošanās plānu piemaksas par 2013. un 2014. gadu tiks koriģētas tā, lai tās nepārsniegtu 125 % un 150 % no pamata piemaksas. No 2015. gada augšupejošā korekcija, iespējams, būs lielāka, jo ierobežojums tad tiek palielināts līdz 200 % no pamata piemaksas. Nākamajos gados līdz 2018. gadam piemaksa par x gadu tiks līdzīgi ierobežota līdz 200 % no piemaksas gadā $x - 2$.
- (213) Attiecībā uz šajā lēmumā analizētajiem gadiem, proti, 2013. un 2014. gadu, pielāgošanās plāns nodrošina pakāpenisku EEG piemaksas palielinājumu visiem atbalsta saņēmējiem, kuri neatbilda 2014. gada pamatnostādņu atbilstības un samērīguma kritērijiem. Pieaugumam ir jāturpinās pēc 2014. gada, lai varētu pieņemt, ka gan uzņēmumi, kuri principā ir atbilstīgi, bet nemaksāja pietiekami augstu piemaksu, gan uzņēmumi, kuri nav atbilstīgi un kuriem jāsamazina minimālais pašu ieguldījums 20 % apmērā no 2014. gada pamatnostādņu 197. punktā noteiktās piemaksas papildu izmaksām, līdz 2019. gada 1. janvārim sasniegs līmeni, kāds noteikts 2014. gada pamatnostādņēs. Turklāt Komisija piebilst, ka pielāgošanās plānā ņem vērā visus ar atjaunojamu energoresursu politiku saistītos ekonomiskos faktoros un ka Vācija paziņoja to 2014. gada pamatnostādņu 200. punktā noteiktajā termiņā.
- (214) Attiecībā uz 2013. un 2014. gadu pielāgošanās plāns atbilst 2014. gada pamatnostādņu 3.7.3. iedaļas prasībām. Atbilstīgi 2014. gada pamatnostādņu 194. punktam ar pielāgošanas plānu grozītos samazinātos maksājumus tādēļ var atzīt par saderīgiem ar iekšējo tirgu.

⁽¹⁰¹⁾ Par BPV datu un elektroietilpības datu piemērošanu skatīt šā lēmuma 202. apsvērumu.

7.3.6. Secinājums par saderību

- (215) Samazinātās EEG piemaksas energoietilpīgiem uzņēmumiem 2013. un 2014. gadā ir saderīgas ar iekšējo tirgu tikai tiktāl, ciktāl ir izpildīti turpmāk izklāstītie nosacījumi:
- a) piemaksas samazinājums ir piešķirts tikai attiecībā uz tām izmaksām, kuras veidojas no atbalsta atjaunojamo energoresursu enerģijai;
 - b) atbalsta saņēmēji atbilst atbilstības kritērijiem, kas noteikti 2014. gada pamatnostādņu 185., 186. un 187. punktā, kā norādīts šā lēmuma 7.3.3. iedaļā, un
 - c) EEG piemaksas samazinājums ir samērīgs saskaņā ar 2014. gada pamatnostādņu 188. un 189. punktā minētajiem kritērijiem, kā norādīts šā lēmuma 7.3.4. iedaļā.
- (216) Attiecībā uz atbalsta saņēmējiem, kuri neatbilst vienam vai vairākiem 215. apsvērumā aprakstītajiem nosacījumiem, Komisija izņēmuma kārtā uzskata, ka valsts atbalstu, kas 2013. un 2014. gadā piešķirts saskaņā ar BesAR, var atzīt par saderīgu ar iekšējo tirgu, ja ir nodrošināts, ka atbalsta saņēmēji par 2013. gadu maksā vismaz 125 % no pamata piemaksas, kas definēta 212. apsvērumā, un 150 % no pamata piemaksas par 2014. gadu. Lai nodrošinātu šādu rezultātu, līdzekļu atgūšanai jānotiek šādi:
- a) attiecībā uz samazinājumu, kas piešķirts par 2013. gadu, atgūstamajiem līdzekļiem ir jāatbilst starpībai starp piemaksu, kādu vajadzētu maksāt, ja uzņēmums atbilstu visiem 215. apsvērumā iekļautajiem nosacījumiem, un EEG piemaksu, kas faktiski maksāta 2013. gadā; tomēr kopējā EEG piemaksa, ietverot atgūto summu, uzņēmumam, no kura atgūstami līdzekļi, nevar pārsniegt 125 % no EEG piemaksas, kas faktiski maksāta 2013. gadā;
 - b) attiecībā uz samazinājumu, kas piešķirts par 2014. gadu, atgūstamajiem līdzekļiem ir jāatbilst starpībai starp piemaksu, kādu vajadzētu maksāt, ja uzņēmums atbilstu visiem 215. apsvērumā iekļautajiem kritērijiem, un EEG piemaksu, kas faktiski maksāta 2014. gadā; tomēr kopējā EEG piemaksa, ietverot atgūto summu, uzņēmumam, no kura atgūstami līdzekļi, nevar pārsniegt 150 % no EEG piemaksas, kas faktiski maksāta 2013. gadā.

7.4. Atbilstība citiem Līguma noteikumiem

- (217) Saskaņā ar 2014. gada pamatnostādņu 29. punktu un ņemot vērā EEG piemaksas mērķi finansēt atbalstu EEG elektroenerģijai, Komisija analizēja tās atbilstību Līguma 30. un 110. pantam.
- (218) Saskaņā ar judikatūru maksājumu, kas tiek piemērots iekšzemes un importētiem produktiem, pamatojoties uz identiskiem kritērijiem, tomēr var aizliegt ar Līgumu, ja ieņēmumi no šā maksājuma ir paredzēti, lai finansētu darbības, kuras rada priekšrocības īpaši ar nodokli apliktajiem iekšzemes produktiem.
- (219) Ja priekšrocības, kas tiek radītas šiem produktiem, pilnīgi kompensē tām piemēroto slogu, šā maksājuma sekas izpaužas tikai attiecībā uz importētajiem produktiem, un tas ir atzīstams par maksājumu ar līdzvērtīgu iedarbību, kas ir pretēji Līguma 30. pantam. Ja tomēr šīs priekšrocības tikai daļēji kompensē iekšzemes produktiem radīto slogu, attiecīgais maksājums rada diskriminējošu aplikšanu ar nodokli Līguma 110. panta nolūkā, un proporcija, kas izmantota iekšzemes produktiem radītā sloga kompensēšanai, būs pretrunā šim noteikumam ⁽¹⁰²⁾.
- (220) Komisija, pamatojoties uz ilgstošo pieredzi lēmumu pieņemšanā ⁽¹⁰³⁾ un ņemot vērā Tiesas judikatūru ⁽¹⁰⁴⁾, atzina, ka valsts atbalsta shēmu finansējums AER, piemērojot elektroenerģijas patēriņam parafiskālo nodokli, var būt diskriminējošs attiecībā pret importēto AER. Patiesi, ja iekšzemes elektroenerģijas ražošanu atbalsta ar līdzekļi, ko finansē, piemērojot maksu visam elektroenerģijas patēriņam (tostarp importētās elektroenerģijas patēriņam), tad

⁽¹⁰²⁾ Spriedums apvienotajās lietās C-128/03 un C-129/03 AEM, ECLI:EU:C:2005:224, 44.–47. punkts; spriedums lietā C-206/06 *Essent Netwerk Noord*, ECLI:EU:C:2008:413, 42. punkts.

⁽¹⁰³⁾ Lēmums par valsts atbalstu N 34/90; Lēmums par valsts atbalstu N 416/99; Lēmums par valsts atbalstu N 490/00; Lēmums par valsts atbalstu N 550/00; Lēmumi par valsts atbalstu N 317/A/2006 un NN 162/A/2003; Lēmumi par valsts atbalstu N 707 un 708/2002; Lēmums par valsts atbalstu N 789/02; Lēmums par valsts atbalstu N 6/A/2001; Komisijas Lēmums 2007/580/EK; Komisijas Lēmums 2009/476/EK; Lēmums par valsts atbalstu N 437/09.

⁽¹⁰⁴⁾ Spriedums apvienotajās lietās C-128/03 un C-129/03 AEM, ECLI:EU:C:2005:224, 44.–47. punkts; spriedums lietā C-206/06 *Essent Netwerk Noord*, ECLI:EU:C:2008:413, 58. un 59. punkts.

šī finansējuma metode, kas rada slogu importētajai elektroenerģijai, kura neko negūst no šā finansējuma, riskē radīt diskriminējošu ietekmi uz importēto elektroenerģiju no atjaunojamiem energoresursiem, un tādējādi pārkāpj Līguma 30. un/vai 110. pantu ⁽¹⁰⁵⁾.

- (221) Turklāt Komisija lēmumā par procedūras sākšanu atzina, ka 2012. gada EEG likums *prima facie* var radīt diskriminējošu ietekmi tādā ziņā, ka 2012. gada EEG likuma 39. pants ļauj samazināt EEG piemaksas likmi tā sauktās tiešās tirdzniecības gadījumā. Samazinātā likme ir piemērojama tikai tad, ja piegādātājs 50 % savas elektroenerģijas ir pircis no valsts EEG elektroenerģijas ražotājiem un tādēļ šķiet veidojam diskriminējošu maksu Līguma 110. panta izpratnē.
- (222) Komisija arī uzskatīja, ka gadījumos, kad piemaksa tika piemērota importam, kas negūtu atvieglojumus no atbalsta saskaņā ar 2012. gada EEG likumu, ja to ražotu Vācijā (piemēram, elektroenerģijai, kas ražota iekārtās, kuras izmanto jau vairāk nekā 20 gadu), piemaksa atbilstu 30. un 110. pantam, pamatojoties uz apstākli, ka, kā šajā konkrētajā gadījumā, valsts ražotāji un importētajai elektroenerģijai netiek piemērotas atšķirīgas procedūras.
- (223) Vācija apstrīd, ka 2012. gada EEG likums varētu radīt diskriminējošu ietekmi Līguma 30. un 110. panta izpratnē turpmāk minēto iemeslu dēļ. Pirmkārt, tā apgalvo, ka nav līdzības starp importētajiem produktiem, kuriem EEG piemaksa tiek piemērota, un tās finansētajiem iekšzemes produktiem. Tas ir tāpēc, ka EEG piemaksa finansē AER iekārtas, bet to piemēro AER elektroenerģijas patēriņam.
- (224) Pat ja piemaksu uzskatītu par tādu, kas finansē AER elektroenerģiju, joprojām būtu atšķirība starp elektroenerģiju, kurai piemaksa tiek piemērota, un to elektroenerģiju, kuru piemaksa veicina. Iemesls ir tas, ka Direktīvas 2009/28/EK I pielikuma A daļas 3. panta 3. punktā noteiktajam Vācijas AER mērķim atbilst vienīgi tā AER elektroenerģija, kas ir iekšzemē ražota vai importēta, pamatojoties uz sadarbības mehānismu ar dalībvalsti, kurā elektroenerģija ir ražota (minētās direktīvas 5. panta 3. punkts). Tādēļ, iztrūkstot sadarbības mehānismam, jebkura importēta AER elektroenerģija neatbilst mērķim. No patērētāju perspektīvas šādu elektroenerģiju tādēļ nevar uzskatīt par līdzvērtīgu iekšzemes AER elektroenerģijai.
- (225) Attiecībā uz zaļās elektroenerģijas atvieglojumu (2012. gada EEG likuma 39. pants) Vācija apgalvo, ka priekšrocību nevar uzskatīt par diskriminējošu, jo tā faktiski īsteno Direktīvu 2009/28/EK. Direktīva 2009/28/EK nosaka valsts mērķi atjaunojamo energoresursu elektroenerģijas īpatsvaram un atļauj dalībvalstīm veidot atbalsta shēmas un sadarbības pasākumus (3. panta 3. punkts). Saskaņā ar direktīvas 5. panta 3. punktu iekšzemē ražotā AER elektroenerģija atbilst šim mērķim. Citās dalībvalstīs ražotā AER elektroenerģija principā atbilst šim mērķim, ja tā ir iekļauta sadarbības līgumā starp attiecīgajām dalībvalstīm. Šādu līgumu slēgšana nav obligāta, un dalībvalstis var rīkoties pēc saviem ieskatiem. Vācija uzskata, ka no direktīvas noteikumiem izriet, ka Vācijai ir tiesības atbalstīt tikai iekšzemes AER elektroenerģijas ražošanu. No šiem noteikumiem izriet arī, ka Vācijai nav pienākuma nodrošināt piekļuvi tās atbalsta shēmai AER elektroenerģijas ražotājiem no citām dalībvalstīm vai ļaut šiem ražotājiem izmantot zaļās elektroenerģijas atvieglojumu.
- (226) Turklāt Vācija apgalvo, ka gadījumā, ja zaļās elektroenerģijas atvieglojums būtu pieejams ražotājiem citās dalībvalstīs, būtu risks rezultātā radīt pārmērīgu kompensāciju šiem ražotājiem, kuri varētu atlasīt un izvēlēties starp dažādām valstu atbalsta sistēmām. Tā tiktu radīts apdraudējums arī 2012. gada EEG likuma mehānismam, jo arvien vairāk citu dalībvalstu ražotāju vēlētos izmantot zaļās elektroenerģijas atvieglojumu, un tas elektroenerģijas apjoms, kuram EEG piemaksa faktiski tika piemērota, pastāvīgi samazinātos, tādējādi mazinot finansējuma bāzi. Tas praksē būtu pretēji Direktīvas 2009/28/EK mērķiem, kuri ļauj veidot valsts atbalsta sistēmas atjaunojamo energoresursu elektroenerģijas ražošanas palielināšanai.
- (227) Vācija uzskata, ka šādu interpretāciju apliecina nesenais nolēmums lietā *Ålands Vindkraft* ⁽¹⁰⁶⁾. Šajā lietā par valsts sistēmu, kura nodrošināja tirgojamu sertifikātu piešķiršanu zaļās elektroenerģijas ražotājiem vienīgi par attiecīgās dalībvalsts teritorijā saražoto zaļo elektroenerģiju, Tiesa lēma, ka šāda sistēma veido pasākumu, kuram ir kvantitatīviem ierobežojumiem līdzvērtīga iedarbība uz importu un kurš principā nav saderīgs ar Līguma 34. pantā ietvertajiem pienākumiem. Tomēr sistēmu var pamatot ar primārām prasībām, kas saistītas ar vides aizsardzību ⁽¹⁰⁷⁾.

⁽¹⁰⁵⁾ Spriedums lietā 47/69 Francija/Komisija, ECLI:EU:C:1970:60, 20. punkts; EEG 2014. gada lēmums, 329. apsvērumus un turpmākie apsvērumi.

⁽¹⁰⁶⁾ Spriedums lietā C-573/12 *Ålands Vindkraft*, ECLI:EU:C:2014:2037.

⁽¹⁰⁷⁾ Spriedums lietā C-573/12 *Ålands Vindkraft*, ECLI:EU:C:2014:2037, 75. un 119. punkts.

- (228) Visbeidzot, Vācija uzskata, ka EEG piemaksa neveido maksājumu Līguma 30. vai 110. panta izpratnē. Drīzāk tā vienkārši ir atlīdzības prasība, ko PSO izvirza elektroenerģijas piegādātājiem, ņemot vērā, ka PSO tiek uzskatīti kā pakalpojumu sniedzēji piegādātājiem. Vācija atsaucas uz Tiesas judikatūru, saskaņā ar kuru "maksai, kas tiek piemērota precēm, tādēļ ka tās šķērso robežu, var nepiemērot klasifikāciju, ka tā ir maksa ar līdzvērtīgu ietekmi, kādu Līgums aizliedz, ja tā attiecas uz sistemātiski piemērotu iekšējo maksājumu vispārēju sistēmu un ar tādiem pašiem kritērijiem kā iekšzemes produktiem un līdzīgiem importētiem un eksportētiem produktiem, ja tas ir maksājums par noteiktu faktiski un individuāli sniegtu pakalpojumu pārdevējam par summu, kas ir proporcionāla attiecīgajam pakalpojumam, vai atsevišķos gadījumos ja tā tiek piemērota tādu pārbažu rezultātā, kas veiktas, lai pildītu Kopienas tiesību aktos noteiktās saistības" ⁽¹⁰⁸⁾.
- (229) Vācija uzskata, ka otrais un trešais Tiesas spriedumā minētais alternatīvais kritērijs ir izpildīts. Pirmkārt, Vācija apgalvo, ka EEG piemaksa veido atbilstošu maksājumu par noteiktu sniegtu pakalpojumu, proti, minot faktu, ka PSO atsakās no tās pārvadītās AER elektroenerģijas atjaunojamo energoresursu kategorijas, ko elektroenerģijas piegādātāji iegūst, kā paskaidrots 144. apsvērumā ⁽¹⁰⁹⁾. Vācija pauž viedokli, ka, maksājot EEG piemaksu PSO, elektroenerģijas piegādātāji saņem ko pretī – tas ir fakts, ka elektroenerģijas daļa tiek iegūta no atjaunojamiem energoresursiem. Tādēļ Vācija apgalvo, ka atšķirībā no situācijas lietā *Essent* ⁽¹¹⁰⁾, kur par maksājumiem netika sniegts pakalpojums, EEG piemaksa atbilst sniegtajam pakalpojumam. Otrkārt, EEG piemaksa esot piemērota, lai pildītu Savienības tiesībās, t. i., Direktīvā 2009/28/EK, noteiktās saistības.
- (230) Komisija nevar piekrist Vācijas sniegtajam pamatojumam.
- (231) Pirmkārt, lai gan ir taisnība, ka EEG piemaksa finansē atjaunojamo energoresursu iekārtu uzstādīšanu, tā atbalsta šajās iekārtās radītās elektroenerģijas ražošanu. To apliecina fakts, ka EEG piemaksa tiek piemērota par patērētās elektroenerģijas kilovatstundu. Otrkārt, iekšzemē ražotas EEG elektroenerģijas un importētas EEG elektroenerģijas līdzību nevar mainīt tikai tas, ka importētā EEG elektroenerģija atbilst Direktīvas 2009/28/EK noteiktajam mērķim. Saskaņā ar Tiesas judikatūru līdzība ir jāvērtē, "pamatojoties nevis uz produktu stingri identiska rakstura kritēriju, bet uz to līdzīgu un salīdzināmu izmantošanu" ⁽¹¹¹⁾. Jautājums par līdzību ir jānoskaidro no atšķirībām attieksmē. Atšķirība attieksmē attiecas tikai uz importēto elektroenerģiju, kas būtu atbilstīga saskaņā ar 2012. gada EEG likumu, ja to ražotu Vācijā. Šādā saistībā jautājums par to, vai importētā AER elektroenerģija atbilst Direktīvas 2009/28/EK noteiktajam mērķim, nav svarīgs.
- (232) Turklāt Komisija nepiekrīt Vācijas viedoklim, ka EEG piemaksa neveido maksājumu Līguma 30. un 110. panta izpratnē. Pirmkārt, Tiesa lietā *Essent* atzina, ka Līguma 30. un 110. panta piemērošanai nav svarīgi, ka valsts maksājumu nepiemēro tieši, bet ar PSO starpniecību ⁽¹¹²⁾. Otrkārt, nav konstatējams pakalpojums vai aktīvs, par ko elektroenerģijas piegādātāju maksātā EEG piemaksa veidotu atbilstīgu maksājumu. Atjaunojamai iezīmei kā tādai nav nekādas nozīmes attiecībā uz elektroenerģijas piegādātājiem, ņemot vērā, ka tā tiek pārvadīta atsevišķi no faktiskās EEG elektroenerģijas. Arī piegādātāju veiktie maksājumi nav proporcionāli sniegtajam pakalpojumam, jo viņu veiktie maksājumi atšķiras atkarībā no tā, cik klientu bez priekšrocībām viņiem ir, bet paredzētais sniegtais pakalpojums, proti, ka elektroenerģijai piemīt atjaunojama iezīme, nav nodalāms un ir vienāds visiem. Treškārt, EEG piemaksa netiek piemērota, pamatojoties uz *pārbaudēm*, un tā arī nav tieši piemērota, pamatojoties uz *saistībām*, kas izriet no Savienības tiesībām. Direktīva 2009/28/EK nosaka, ka Vācijai ir jāievieš pasākumi, lai nodrošinātu stabilitu no atjaunojamiem energoresursiem saražotās enerģijas īpatsvara pieaugumu (direktīvas 3. panta 2. punkts); īstenošanu Vācija var veikt pēc saviem ieskatiem gan attiecībā uz īpašiem pasākumiem (direktīvas 3. panta 3. punkts), gan to finansēšanas veidu.
- (233) Kā Komisija norādīja lēmumā par procedūras sākšanu, Līguma 30. un 110. pants tikai aizliedz atbalsta shēmas finansēšanu valsts ražošanai, izmantojot diskriminējošas maksas piemērošanu importētiem produktiem. Šajos pantos nav dalībvalsts pienākuma paplašināt atbalsta shēmas atvieglojumus uz importētiem produktiem. Šajā

⁽¹⁰⁸⁾ Spriedums lietā C-130/93 *Lamaine*, ECLI:EU:C:1994:281, 14. punkts.

⁽¹⁰⁹⁾ Tomēr Vācija atzīst, ka EEG piemaksa neveido atlīdzību par tūlītējā tirgū pārdotās AER elektroenerģijas kā tādas nodrošinājumu.

⁽¹¹⁰⁾ Sprieduma lietā C-206/06 *Essent Netwerk Noord*, ECLI:EU:C:2008:413.

⁽¹¹¹⁾ Spriedums lietā 171/78 Komisija/Dānija, ECLI:EU:C:1980:54, 5. punkts.

⁽¹¹²⁾ Spriedums lietā C-206/06 *Essent Netwerk Noord*, ECLI:EU:C:2008:413, 46. punkts.

lēmumā, tāpat kā iepriekšējos lēmumos par valsts atbalsta shēmām atjaunojamiem energoresursiem⁽¹¹³⁾, nav apšaubīts tas, ka atbalsts saskaņā ar 2012. gada EEG likumu ir attiecināts tikai uz valsts ražojumiem. Tomēr, plānojot savas atbalsta shēmas, dalībvalstis nevar iekļaut diskriminējošas maksas Līguma 30. un 110. panta nozīmē.

- (234) Nolēmums lietā *Ålands Vindkraft* nemaina vērtēšanu saistībā ar Līguma 30. un 110. pantu. Pirmkārt, pamata jautājums tajā lietā bija, vai valsts atbalsta sistēmai atjaunojamās elektroenerģijas ražotājiem bija jābūt pieejamai citās dalībvalstīs esošajiem ražotājiem (Tiesa atzina, ka tas tā nebija). Turklāt attiecīgā sprieduma priekšmets nebija jautājums par to, vai šādu valsts atbalsta sistēmu var finansēt, izmantojot diskriminējošu maksu, kas piemērota arī uzņēmējiem citās dalībvalstīs. Otrkārt, pēc Zviedrijas tiesas lūguma Tiesa sniedza 34. panta interpretāciju par kvantitatīviem ierobežojumiem preču brīvai aprītei; atsauce prejudiciālajam nolēmumam neattiecas uz 30. un 110. pantu par diskriminējošiem nodokļiem un maksājumiem, kurus Tiesa beigās neminēja. Treškārt, Tiesa atzina, ka Zviedrijas atteikums piešķirt prasības iesniedzējam piekļuvi tās sertifikātu sistēmai gan veidoja pasākumu, kam ir kvantitatīvam ierobežojumam līdzvērtīga iedarbība, tomēr tas attaisnojams, pamatojot ar vides politiku, un ir samērīgs šā vides politikas mērķa sasniegšanai⁽¹¹⁴⁾. Tomēr diskriminējoši pasākumi, kas pārkāpj 30. un 110. pantu, nav attaisnojami pat ar vides mērķu pamatojumu – Komisija nevar minēt piemēru, kad vides aizsardzību (vai šajā nolūkā jebkuru citu primāru prasību vispārējās interesēs) varētu atbalstīt, uzliekot finansiālas saistības, kā rezultātā uzņēmējiem citās dalībvalstīs jāmaksā vairāk nekā iekšzemes konkurentiem.
- (235) Tomēr, saglabājot savu nostāju, ka EEG piemaksa nepārkāpj Līguma 30. un 110. pantu, Vācija ir izteikusi apņemšanos veikt ieguldījumus starpsavienojumos un līdzīgos Eiropas enerģijas projektos (skatīt aprakstu 19. apsvērumā). Šie ieguldījumi būtu līdzvērtīgi aplēstajai piedēvētās diskriminācijas summai.
- (236) Līguma 30. un 110. panta pārkāpumu gadījumā parasti izmantotais tiesiskās aizsardzības līdzeklis ir piemērota maksu atmaksa. Tomēr Komisija atzina, ka tad, ja daļu no ieņēmumiem, kas iegūti no importam piemērotā parafiskālā maksājuma, atkārtoti iegulda projektos un infrastruktūrā, kas īpaši veicina importu, šādu maksājumu var uzskatīt par piemērotu tiesiskās aizsardzības līdzekli pret vēsturisku iespējamu diskrimināciju saskaņā ar Līguma 30. un 110. pantu⁽¹¹⁵⁾.
- (237) Lai noteiktu to pagātnē no EEG piemaksas gūto ieņēmumu daļu, kas jāpiešķir šādiem ieguldījumiem, vispirms ir jāaplēš atbilstīgā EEG elektroenerģijas importa apjoms Vācijā. Vācija norādīja, ka laikā, kad no 2012. gada janvāra līdz 2014. gada jūlijam tika piemērots 2012. gada EEG likums, apliecinātās izcelsmes elektroenerģijas īpatsvars, kas atbilst AER elektroenerģijai, ko var atbalstīt saskaņā ar 2012. gada EEG likumu, sasniedza aptuveni 1 349 GWh: 519 GWh 2012. gadā, 283 GWh 2013. gadā un 547 GWh 2014. gadā. Daudz lielāks apliecinātais izcelsmes elektroenerģijas īpatsvars, kas nav iekļauts šajā apjomā, attiecas uz lielām, vecām hidroelektrostacijām, kas nebūtu atbilstīgas saskaņā ar 2012. gada EEG likumu. Tomēr, tā kā izcelsmes apliecinājumus var tirgot atsevišķi, tie paši par sevi nav pietiekami, lai noteiktu apjomu, cik daudz EEG elektroenerģijas faktiski importēts. Vācija norādīja, ka faktiskais importētais apjoms varētu būt mazāks, taču nespēja sniegt informāciju par apjomu, kādā aprakstītā aprēķinātā importētā zaļā elektroenerģija varētu būt ietverta reālos importa līgumos.
- (238) Nākamais uzdevums ir novērtēt to apjomu, kādā importētā zaļā elektroenerģija tika diskriminēta. Diskriminācijas pamatā ir tas, ka gan iekšzemē saražotajai EEG elektroenerģijai, gan importētajai EEG elektroenerģijai tiek piemērota EEG piemaksa, taču tikai iekšzemē ražotajai EEG elektroenerģijai tiek piedāvāti šīs piemaksas atvieglojumi (atbilstības nosacījumu robežās).
- (239) Diskrimināciju var mērit ar EEG piemaksas līmeni importētajai EEG elektroenerģijai. Tomēr jānorāda, ka jebkura atmaksa neietvertu visu piemaksu kā tādu, bet būtu ierobežota līdz hipotētiskam saņemtā atbalsta veidam (regulētie tarifi, tirgus prēmijas vai zaļās elektroenerģijas atvieglojums). Patiesi, ņemot vērā, ka arī iekšzemes EEG elektroenerģijas ražotāji maksā piemaksu, bet saņem EEG atbalstu, starpība attieksmē veidotos tikai tādā apmērā, kādā par importu ir jāmaksā piemaksa, nesāņemot atbalstu. Būtībā diskriminācija ir līdzvērtīga tam atbalsta līmenim, kāds tika ieturēts no importētās EEG elektroenerģijas.

⁽¹¹³⁾ Skatīt, piemēram, Valsts atbalsts SA.33384 (2011/N) – Austrija, *Ökostromgesetz 2012*, C(2012) 565 final.

⁽¹¹⁴⁾ Skatīt 107. zemsvītras piezīmi.

⁽¹¹⁵⁾ Valsts atbalsts SA.15876 (N490/2000) – Itālija, balsta izmaksas elektroenerģijas nozarē (OV C 250, 8.10.2005., 10. lpp.).

- (240) Par regulētajiem tarifiem un tirgus prēmijām Komisija piebilst, ka to EEG tehnoloģija ir dažāda, tādēļ vajadzētu noteikt dažādos EEG elektroenerģijas veidus, kas faktiski tika importēti, un noteikt arī apjomu, lai piemērotu šos atbalsta veidus importam. Tomēr, kā paskaidroja Vācija, dati par faktisko EEG elektroenerģijas importu nav pieejami, tādēļ nav iespējams izmērīt radīto diskrimināciju, piemērojot attiecīgajam importa apjomam noteiktu regulēto tarifu vai tirgus prēmiju.
- (241) Savukārt zaļās elektroenerģijas atvieglojuma priekšrocības var vieglāk noteikt: Vācija norādīja, ka zaļās elektroenerģijas atvieglojuma radītais ieguvums reāli bija mazāks par 4 ct/kWh. Iemesls ir tas, ka elektroenerģijas piegādātāji, kas iesniedz pieteikumu atvieglojuma saņemšanai, visai savai saražotajai elektroenerģijai saņem tikai 2 ct/kWh samazinājumu, ja tie nodrošina, ka vismaz 50 % elektroenerģijas tiek iegūta no AER. Lai izvairītos no riska vai samazinātu risku, ka 50 % mērķi varētu nesasnēgt (un šādā gadījumā par visu saražoto elektroenerģiju būtu jāmaksā pilna EEG piemaksa), elektroenerģijas piegādātāji pērk EEG elektroenerģiju ar drošības rezervi, proti, pārsniedzot nepieciešamos 50 %, dažkārt pat sasniedzot līdz 60 %. Lai šādā gadījumā aprēķinātu izmaksu priekšrocības, kuras, iespējams, var tikt pārnestas uz AER elektroenerģijas ražotājiem, EEG piemaksas samazinājums, kas iegūts visai saražotajai elektroenerģijai, proti, 2 ct/kWh, ir jādala ar lielāku AER elektroenerģijas daļu. Piemēram, 60 % daļai faktiskās izmaksu priekšrocības, kuras varētu pārnest, būtu nevis 4 ct/kWh, bet tikai 3,3 ct/kWh. Vidēji maksimālais ieguvums no zaļās elektroenerģijas atvieglojuma bija 3,8 ct/kWh 2012. gadā, 3,2 ct/kWh 2013. gadā un 3,9 ct/kWh 2014. gadā.
- (242) Redzams, ka zaļās elektroenerģijas atvieglojums 2012. gadā bija nedaudz lielāks par EEG piemaksu, bet 2013. un 2014. gadā – nedaudz mazāks par piemaksu. Redzams arī tas, ka zaļās elektroenerģijas atvieglojums bija mazāks par priekšrocībām, kas iekļautas dažos regulētajos tarifos (pēc tirgus cenas atskaitīšanas), piemēram, saules enerģijai, bet lielāks par priekšrocībām, kas iekļautas citos regulētajos tarifos, piemēram, vēja enerģijai. Taču, pat ja atvieglojums kādā mērā var nepietiekami novērtēt faktisko diskriminācijas apmēru, jāņem vērā, ka apliecinātas izcelsmes apjomi pārspīlēti novērtē importa apmēru. Tādēļ Komisija uzskata, ka Vācijas izmantotā metode (aprakstīta 238. apsvērumā un turpmākajos apsvērumos) ir piemērota. Priekšrocības, kas izriet no zaļās elektroenerģijas atvieglojuma, vērtējot saistībā ar rādītājiem par apliecinātas izcelsmes importu, var uzskatīt par pamatotu kritēriju apjomam, kādā importētā EEG elektroenerģija tika diskriminēta saskaņā ar 2012. gada EEG likumu.
- (243) Izmantojot vērtības atbilstīgam EEG elektroenerģijas importam, kas noteiktas 237. apsvērumā, un vērtības zaļās elektroenerģijas atvieglojumam, kas noteiktas 241. apsvērumā, atkārtoti ieguldāmā summa sasniedz EUR 50 miljonus⁽¹¹⁶⁾. Tādējādi Komisija uzskata, ka Vācijas saistības ieguldīt EUR 50 miljonus (skatīt 19. apsvērumu) starpsavienojumos un Eiropas enerģijas projektos novērš vēsturisko iespējamo diskrimināciju saskaņā ar Līguma 30. un 110. pantu.

8. AUTENTISKĀ VALODA

- (244) Kā norādīts šā lēmuma 1. iedaļā, Vācija atteicās no tiesībām pieņemt lēmumu vācu valodā. Tādēļ autentiskā valoda ir angļu valoda.

9. SECINĀJUMS UN LĪDZEKĻU ATGŪŠANA

- (245) Ņemot vērā, ka Līguma 30. un 110. panta pārkāpums ar EEG piemaksu ir novērsts, Komisija secina, ka atbalsts EEG elektroenerģijas ražotājiem, kas lēmuma par procedūras sākšanu 187. un 200. apsvērumā tika atzīts par saderīgu, ir saderīgs arī ar iekšējo tirgu tādā mērā, kas attiecas uz tā finansēšanas mehānismu.
- (246) Komisija secina, ka Vācija ir nelikumīgi īstenojusi atbalstu EEG elektroenerģijas ražošanai un energoietilpīgiem uzņēmumiem, pārkāpjot Līguma 108. panta 3. punktu.
- (247) Atbalsts ir atgūstams tādā apmērā, kas nav saderīgs ar iekšējo tirgu.
- (248) Atgūstamajiem līdzekļiem ir jāsedz tikai tās piešķirtās EEG piemaksas samazinājumi, kas attiecas uz 2013. un 2014. gadu (turpmāk "attiecīgie gadi").

⁽¹¹⁶⁾ 19,7 (par 2012. gadu) + 9,1 (par 2013. gadu) + 21,3 (par 2014. gadu) = EUR 50,1 miljonus.

- (249) Atgūstamajām summām katram attiecīgajam gadam ir jābūt ierobežotām līdz starpībai starp saderīgo summu attiecīgajam gadam, kā noteikts saskaņā ar 251., 252. un 253. apsvērumu, un EEG piemaksas summu, ko atbalsta saņēmējs attiecīgajā gadā faktiski samaksāja.
- (250) Atbalsta saņēmēja faktiski samaksātā EEG piemaksas summa attiecīgajā gadā principā tiek iegūta, piemērojot par šo gadu samazinātu piemaksu atbalsta saņēmēja elektroenerģijas patēriņam tajā pašā gadā. Tomēr, lai paātrinātu līdzekļu atgūšanu un ņemot vērā, ka vēl nav pieejami patēriņa dati par attiecīgajiem gadiem visiem uzņēmumiem, kuriem piemērojama līdzekļu atgūšana, pirmajā posmā Vācija izmantos tos elektroenerģijas patēriņa datus, kas tika iesniegti pieteikumos, lai aprēķinātu provizorisku atgūstamo summu, kas jāatgūst nekavējoties. Otrajā posmā Vācija izmantos faktiskos patēriņa datus par attiecīgajiem gadiem, lai noteiktu galīgās atgūstamās summas, un veiks nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu līdzekļu atgūšanu vai atmaksu, pamatojoties uz šīm galīgajām summām (šo otro posmu līdzekļu atgūšanas procesā sauc par "korekcijas mehānismu").
- (251) Pirmais posms, nosakot saderīgo summu, pamatojas uz 2014. gada pamatnostādņu 3.7.2. iedaļas piemērošanu. Uzņēmumam, kurš saņēma piemaksas samazinājumu, jābūt piederīgam tām nozarēm, kas iekļautas nozaru sarakstā 2014. gada pamatnostādņu 3. pielikumā (2014. gada pamatnostādņu 185. punkts), vai, ja šis nosacījums nav izpildīts, uzņēmuma elektroietilpībai ir jābūt vismaz 20 % un tam jābūt piederīgam nozarei ar tirdzniecības intensitāti vismaz 4 % Savienības līmenī, pat ja uzņēmums nav piederīgs nozarei, kas iekļauta nozaru sarakstā 2014. gada pamatnostādņu 3. pielikumā (2014. gada pamatnostādņu 186. punkts). Lai piemērotu 2014. gada pamatnostādņu 186. punktu, kā paskaidrots 202. apsvērumā, var izmantot datus, kas par attiecīgajiem gadiem ir norādīti iesniegtajos pieteikumos.
- (252) Turklāt, ja uzņēmums ir atbilstīgs, pamatojoties uz 251. apsvērumu, tam ir jāmaksā vismaz 15 % no maksājamajām papildu izmaksām bez samazinājuma (2014. gada pamatnostādņu 188. punkts). Tomēr maksājamo summu uzņēmuma līmenī var ierobežot līdz 4 % no attiecīgā uzņēmuma bruto pievienotās vērtības. Taču uzņēmumiem ar elektroietilpību vismaz 20 % maksājamo summu var ierobežot līdz 0,5 % no attiecīgā uzņēmuma bruto pievienotās vērtības (2014. gada pamatnostādņu 189. punkts). Lai piemērotu 2014. gada pamatnostādņu 189. punktu, kā paskaidrots 202. apsvērumā, var izmantot datus, kas par attiecīgajiem gadiem ir norādīti iesniegtajos pieteikumos. Ja uzņēmums nav atbilstīgs, pamatojoties uz 251. apsvērumu, maksājamā summa saskaņā ar 2014. gada pamatnostādņu 3.7.2. iedaļu principā ir līdzvērtīga EEG piemaksai bez samazinājuma, ņemot vērā 2014. gada pamatnostādņu 197. punkta pārejas noteikumu.
- (253) Ja par kādu no attiecīgajiem gadiem maksājamā summa, kas noteikta, pamatojoties uz 252. apsvērumu, ir lielāka par summu, kādu atbalsta saņēmējs faktiski samaksāja attiecīgajā gadā, piemērojami pielāgošanās plāna noteikumi, kā noteikts 212. apsvērumā: 2013. gadam saderīgā summa nedrīkst pārsniegt 125 % no piemaksas, kas faktiski samaksāta 2013. gadā (proti, tajā pašā gadā). 2014. gadam saderīgā summa nedrīkst pārsniegt 150 % no piemaksas, kas faktiski samaksāta 2013. gadā (proti, iepriekšējā gadā). Kā paskaidrots 250. apsvērumā, 2013. un 2014. gadā faktiski samaksāto piemaksu provizoriskās atgūstamās summas noteikšanas nolūkā var pamatot ar elektroenerģijas patēriņa datiem, kas iekļauti uzņēmuma pieteikumā samazinājuma piešķiršanai 2013. un 2014. gadā. Korekcijas mehānisma nolūkā faktiskā elektroenerģijas patēriņa dati par 2013. un 2014. gadu tiks izmantoti, kad tie būs pieejami.
- (254) Ja, pamatojoties uz 251., 252. un 253. apsvērumu, noteiktā maksājamā summa nav lielāka par atbalsta saņēmēja kādā no attiecīgajiem gadiem faktiski samaksāto summu, līdzekļi nav jāatgūst.
- (255) Ja atbalsta saņēmēja kopējā saņemtā atbalsta summa ir mazāka par EUR 200 000 un ja atbalsts atbilst visiem citiem Komisijas Regulā (ES) Nr. 1407/2013⁽¹⁷⁾ vai Komisijas Regulā (EK) Nr. 1998/2006⁽¹⁸⁾ noteiktajiem kritērijiem, šāds atbalsts nav jāuzskata par valsts atbalstu Līguma 107. panta 1. punkta izpratnē, tādēļ tas nav jāatgūst.
- (256) Ja atbalsta saņēmēja kopējā saņemtā atbalsta summa pārsniedz EUR 200 000 un no tās ir jāatgūst mazāk nekā EUR 200 000, Regulas (EK) Nr. 1998/2006 un (ES) Nr. 1407/2013 nav piemērojamas, jo atbalsts attiecas uz tām pašām atbilstīgajām izmaksām, un kumulācija tādēļ ir izslēgta (Regulas (ES) Nr. 1407/2013 5. panta 2. punkts un Regulas (EK) Nr. 1998/2006 2. panta 5. punkts). Tādēļ šādas summas ir jāatgūst.

⁽¹⁷⁾ Komisijas 2013. gada 18. decembra Regula (ES) Nr. 1407/2013 par Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. un 108. panta piemērošanu *de minimis* atbalstam (OV L 352, 24.12.2013., 1. lpp.).

⁽¹⁸⁾ Komisijas 2006. gada 15. decembra Regula (EK) Nr. 1998/2006 par Līguma 87. un 88. panta piemērošanu *de minimis* atbalstam (OV L 379, 28.12.2006., 5. lpp.).

(257) Komisija analizēja arī to, vai nav atbalsta atgūšanas šķēršļu saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 659/1999 14. pantu. Kā norādīts 172. apsvērumā, dažas ieinteresētās personas iebilda, ka pielāgojumam 2013. un 2014. gadā ir jābūt iespējami mazam, lai aizsargātu atbalsta saņēmēju tiesisko paļāvību, un ka līdzekļi nav jāatgūst. Tomēr 146. apsvērumā un turpmākajos apsvērumos norādīto iemeslu dēļ Komisijas lēmums lietā NN 27/00 nevar radīt atbalsta saņēmējiem tiesisko paļāvību, ņemot vērā, ka 2012. gada EEG likums atšķiras no 2000. gada EEG likuma un tika pieņemts pēc vairāk nekā desmit gadus vēlāk un jo īpaši *BesAR* nebija 2000. gada EEG likumā,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Valsts atbalsts elektroenerģijas ražošanai no atjaunojamiem energoresursiem un raktuvju gāzes, ietverot finansējuma mehānismu, kas piešķirts, pamatojoties uz *Erneuerbare-Energien-Gesetz* 2012 (2012. gada EEG likumu), ko Vācija nelikumīgi īstenoja, pārkāpjot Līguma 108. panta 3. punktu, ir saderīgs ar iekšējo tirgu saskaņā ar I pielikumā noteikto Vācijas saistību īstenošanu.

2. pants

Komisija piekrīt Vācijas iesniegtajam pielāgošanās plānam attiecībā uz 2013. un 2014. gadu, kā noteikts II pielikumā.

3. pants

1. Valsts atbalsts, ko veido piemaksas samazinājumi, lai 2013. un 2014. gadā finansētu atjaunojamu energoresursu elektroenerģijas atbalstu (*EEG* piemaksa) energoietilpīgiem lietotājiem (*Besondere Ausgleichsregelung*, *BesAR*), un ko Vācija nelikumīgi īstenoja, pārkāpjot Līguma 108. panta 3. punktu, ir saderīgs ar iekšējo tirgu, ja iekļaujas kādā no četrām šajā punktā minētajām kategorijām.

Ja valsts atbalsts tika piešķirts uzņēmumam, kas ir piederīgs nozarei, kura iekļauta nozaru sarakstā Pamatnostādņu par valsts atbalstu vides aizsardzībai un enerģētikai 2014.–2020. gadam (2014. gada pamatnostādnes) 3. pielikumā, tas ir saderīgs ar iekšējo tirgu, ja uzņēmums samaksāja vismaz 15 % no papildu izmaksām, kas elektroenerģijas piegādātājiem jāmaksā, pamatojoties uz saistībām pirkt atjaunojamu energoresursu enerģiju, ko pēc tam novirzīja saviem klientiem. Ja uzņēmums samaksāja mazāk par 15 % no šīm papildu izmaksām, valsts atbalsts tomēr ir saderīgs, ja uzņēmums samaksāja summu, kas atbilst vismaz 4 % no tā bruto pievienotās vērtības vai – attiecībā uz uzņēmumiem ar elektroietilpību vismaz 20 % – vismaz 0,5 % no bruto pievienotās vērtības.

Ja valsts atbalsts tika piešķirts uzņēmumam, kas nav piederīgs nozarei, kura iekļauta nozaru sarakstā 2014. gada pamatnostādņu 3. pielikumā, bet tā elektroietilpība 2012. gadā bija vismaz 20 % un šajā gadā tas bija piederīgs nozarei ar tirdzniecības intensitāti vismaz 4 % Savienības līmenī, tas ir saderīgs ar iekšējo tirgu, ja uzņēmums samaksāja vismaz 15 % no papildu izmaksām, kas elektroenerģijas piegādātājiem jāmaksā, pamatojoties uz saistībām pirkt atjaunojamu energoresursu enerģiju, ko pēc tam novirzīja elektroenerģijas patērētājiem. Ja uzņēmums samaksāja mazāk par 15 % no šīm papildu izmaksām, valsts atbalsts tomēr ir saderīgs, ja uzņēmums samaksāja summu, kas atbilst vismaz 4 % no tā bruto pievienotās vērtības vai – attiecībā uz uzņēmumiem ar elektroietilpību vismaz 20 % – vismaz 0,5 % no bruto pievienotās vērtības.

Ja valsts atbalsts tika piešķirts uzņēmumam, kurš ir tiesīgs saņemt saderīgu valsts atbalstu, pamatojoties uz punkta otro vai trešo daļu, bet uzņēmuma samaksātā *EEG* piemaksas summa nesasniedza līmeni, kādu nosaka šīs punkta daļas, saderīgas ir šādas atbalsta daļas:

- a) attiecībā uz 2013. gadu – tā atbalsta daļa, kas pārsniedz 125 % no uzņēmuma 2013. gadā faktiski samaksātās piemaksas;
- b) attiecībā uz 2014. gadu – tā atbalsta daļa, kas pārsniedz 150 % no uzņēmuma 2013. gadā faktiski samaksātās piemaksas.

Ja valsts atbalsts tika piešķirts uzņēmumam, kurš nav tiesīgs saņemt saderīgu valsts atbalstu, pamatojoties uz punkta otro vai trešo daļu, un uzņēmums samaksāja mazāk nekā 20 % no piemaksas papildu izmaksām bez samazinājuma, saderīgas ir šādas atbalsta daļas:

- a) attiecībā uz 2013. gadu – tā atbalsta daļa, kas pārsniedz 125 % no uzņēmuma 2013. gadā faktiski samaksātās piemaksas;
 - b) attiecībā uz 2014. gadu – tā atbalsta daļa, kas pārsniedz 150 % no uzņēmuma 2013. gadā faktiski samaksātās piemaksas.
2. Jebkurš 1. punktā neietvertais atbalsts nav saderīgs ar iekšējo tirgu.

4. pants

Individuāls atbalsts, kas piešķirts, pamatojoties uz 1. un 3. pantā minētajām atbalsta shēmām, nav uzskatāms par atbalstu, ja atbalsta piešķiršanas laikā tas atbilda nosacījumiem, kas paredzēti regulā, kura pieņemta saskaņā ar 2. pantu Padomes Regulā (EK) Nr. 994/98 ⁽¹¹⁹⁾, kas bija piemērojama atbalsta piešķiršanas laikā.

5. pants

Individuāls atbalsts, kas piešķirts, pamatojoties uz 1. un 3. pantā minētajām atbalsta shēmām, un piešķiršanas brīdī atbilda nosacījumiem, kas paredzēti regulā, kura pieņemta saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 994/98 1. pantu, vai saskaņā ar jebkuru citu apstiprinātu atbalsta shēmu, ir saderīgs ar iekšējo tirgu, kamēr ir sasniegta maksimālā atbalsta intensitāte, kas piemērojama šim atbalsta veidam.

6. pants

1. Vācija atgūs 3. panta 2. punktā norādīto nesaderīgo atbalstu no atbalsta saņēmējiem saskaņā ar III pielikumā aprakstīto metodi.
2. Atgūstamajām summām pieskaita procentus par laikposmu no dienas, kad atbalsts nodots saņēmējiem, līdz to faktiskās atgūšanas dienai.
3. Procentus aprēķina gan pamatsummai, gan procentiem saskaņā ar Komisijas Regulas (EK) Nr. 794/2004 ⁽¹²⁰⁾ V nodaļu.
4. No šā lēmuma pieņemšanas dienas Vācija atceļ visus saskaņā ar 3. panta 2. punktā minēto shēmu piešķirtā atbalsta neveiktos maksājumus.

7. pants

1. Šā lēmuma 3. panta 2. punktā minēto nesaderīgo atbalstu atgūst nekavējoties un efektīvi.
2. Vācija nodrošina, ka šo lēmumu īsteno četru mēnešu laikā no šā lēmuma paziņošanas datuma, atgūstot piešķirto nesaderīgo atbalstu.
3. Ja Vācija atgūst tikai provizoriskās atgūstamās summas, kas noteiktas III pielikuma 4. punktā, Vācija nodrošina, ka III pielikuma 4. punktā aprakstītais korekcijas mehānisms tiek īstenots viena gada laikā no šā lēmuma paziņošanas datuma.

8. pants

1. Divu mēnešu laikā pēc šā lēmuma paziņošanas Vācija iesniedz šādu informāciju:
- a) 3. panta 1. un 2. punktā norādītā atbalsta saņēmēju sarakstu un atbalsta kopējo summu, ko saskaņā ar šo shēmu katrs no tiem saņēmis;

⁽¹¹⁹⁾ Padomes 1998. gada 7. maija Regula (EK) Nr. 994/98 par to, kā piemērot Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 92. un 93. pantu attiecībā uz dažu kategoriju valsts horizontālo atbalstu (OV L 142, 14.5.1998., 1. lpp.).

⁽¹²⁰⁾ Komisijas 2004. gada 21. aprīļa Regula (EK) Nr. 794/2004, ar ko īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 659/1999, ar kuru nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai (OV L 140, 30.4.2004., 1. lpp.).

- b) kopējo provizorisko atgūstamo summu (pamatsummu un atgūšanas procentus), kas jāatgūst no katra atbalsta saņēmēja;
- c) īstenoto un plānoto pasākumu sīku aprakstu, lai izpildītu šo lēmumu, ietverot I pielikumā noteiktās saistības;
- d) dokumentus, kas apliecina, ka atbalsta saņēmēji saņēmūši norādi atmaksāt atbalstu un ka I pielikumā noteiktās saistības ir izpildītas.

2. Vācija informē Komisiju par valsts pasākumu norisi šā lēmuma īstenošanai līdz brīdim, kamēr tiek atgūts 3. panta 2. punktā minētais atbalsts un pilnīgi izpildītas I pielikumā noteiktās saistības. Pēc Komisijas vienkārša pieprasījuma tā nekavējoties sniedz informāciju par jau veiktajiem un plānotajiem šā lēmuma izpildes pasākumiem. Tā arī sniedz sīku informāciju par atbalsta un atgūšanas procentu summām, kas jau atgūtas no saņēmējiem.

9. pants

Vācija ir apņēmusies atkārtoti ieguldīt EUR 50 miljonus starpsavienojumos un Eiropas enerģijas projektos. Vācija informē Komisiju par šo saistību izpildi.

10. pants

Šis lēmums ir adresēts Vācijas Federatīvajai Republikai.

Briselē, 2014. gada 25. novembrī

Komisijas vārdā –
Komisijas locekle
Margrethe VESTAGER

I PIELIKUMS

VĀCIJAS 2014. GADA 7. JŪLIJĀ IESNIEGTĀS SAISTĪBAS

“110./30. panta problēmjaudājums par esošajām iekārtām un *Grünstromprivileg* (2012. gada EEG likums)

Attiecībā uz 2012. gada EEG likumu varētu īstenot vispārīgu risinājumu gan saistībā ar *Grünstromprivileg*, gan 30./110. panta problēmjaudājumu. Risinājumu veidotu atkārtots ieguldījums starpsavienojumos vai līdzīgos Eiropas enerģijas projektos aplēstās piedēvētās diskriminācijas summas apmērā. Atkārtotu ieguldījumu varētu veikt paralēli attiecīgā projekta attīstībai. Pamatojoties uz Vācijas norādītajiem datiem, atkārtots ieguldījums par laikposmu no 2012. gada janvāra līdz 2014. gada jūlijam jāveic EUR 50 miljonu apmērā. Vācija vēlreiz norāda uz savām saistībām, aizstāvot savu juridisko nostāju (noraidot diskrimināciju).”

—

II PIELIKUMS

VĀCIJAS 2014. GADA 4. JŪLIJĀ IESNIEGTĀS SAISTĪBAS

“Die Rückforderung bezogen auf ein Unternehmen ergibt sich aus der Differenz der entsprechenden EEG-Kosten nach Umwelt- und Energiebeihilfeleitlinien (EEAG) und der nach EEG 2012 bemessenen EEG-Kosten. Dabei begrenzt der Anpassungsplan die nach EEAG zu leistende Zahlung auf max. 125 % (für 2013) bzw. max. 150 % (für 2014) der nach EEG 2012 für 2013 geleisteten EEG-Zahlung (vgl. folgende schematische Darstellung). Negative Rückforderungsbeträge werden nicht berücksichtigt.

Schematische Darstellung der Berechnung

$$\text{Rückforderung}_{2013} = Z(\text{Anpassplan})_{2013} - Z(\text{EEG2012})_{2013}$$

$$\text{Mit: } Z(\text{Anpassplan})_{2013} = \text{Minimum von } Z(\text{EEAG}) \text{ und } 125 \% \times Z(\text{EEG2012})_{2013}$$

Rückforderung₂₀₁₃: Rückforderung für das Jahr 2013

Z(Anpassplan)₂₀₁₃: Zahlung gemäß Anpassungsplan für 2013

Z(EEAG)₂₀₁₃: Zahlung gemäß EEAG für 2013

Z(EEG2012)₂₀₁₃: Für 2013 nach EEG2012 tatsächlich geleistete EEG-Zahlung

Aufgrund der Dringlichkeit einerseits und zur Begrenzung des ohnehin als sehr hoch einzuschätzenden administrativen Aufwandes andererseits ist es nötig, für die Berechnung der unternehmensbezogenen Rückforderungsbeträge ausschließlich auf dem BAFA schon vorliegende Zahlen zurückzugreifen. (*) Daher werden die spezifischen Unternehmensdaten (Bruttowertschöpfung zu Marktpreisen, Strombezugsmenge, Stromkosten) der Anträge für 2013 bzw. 2014 verwendet (“Bescheiddaten”), die sich auf das entsprechende Nachweisjahr beziehen (maßgebendes Geschäftsjahr des Unternehmens in 2011 (Voraussetzungsjahr) für Begrenzung in 2013 (Begrenzungsjahr); maßgebendes Geschäftsjahr des Unternehmens in 2012 für Begrenzung in 2014). Demzufolge wird für die Berechnung u. a. jeweils die spezifische Bruttowertschöpfung zu Marktpreisen verwendet, da die Daten für die Bruttowertschöpfung zu Faktorkosten nicht vorliegen. Weiterhin erfordert diese Vorgehensweise, dass der gesamte Berechnungsvergleich auf der angemeldeten Strombezugsmenge im Voraussetzungsjahr beruht, die von der in dem betreffenden Begrenzungsjahr tatsächlich verbrauchten Strommenge abweicht.

Jahresbezug der verwendeten Werte:

	Bescheid für 2013	Bescheid für 2014
Bruttowertschöpfung (zu Marktpreisen)	2011	2012
Strommenge	2011	2012
Stromkosten	2011	2012”

(*) Oriģinālā zemsvītras piezīme: “Die unternehmensbezogenen Daten des Jahres 2013 liegen dem BAFA nicht vor. Unternehmensbezogene Daten des Jahres 2014 existieren naturgemäß noch nicht.”

Tulkojums

“Atgūstamie līdzekļi [atgūstamā summa] konkrētajam uzņēmumam veidojas no starpības starp saistītajām EEG izmaksām, kuras nosaka saskaņā ar Pamatnostādnēm par valsts atbalstu vides aizsardzībai un enerģētikai 2014.–2020. gadam (“2014. gada pamatnostādnes”), un EEG izmaksām, kuras nosaka saskaņā ar 2012. gada EEG likumu. Šādā nolūkā pielāgošanās plāns saskaņā ar 2012. gada EEG likumu ierobežo veicamo maksājumu, pamatojoties uz 2014. gada pamatnostādnēm, līdz maksimālajam apmēram 125 % (2013. gadam) un maksimālajam apmēram 150 % (2014. gadam) no maksājuma, kas veikts par 2013. gadu (skatīt diagrammu). Negatīvas atgūstamās summas netiek ņemtas vērā.

Diagramma: atgūstamās summas aprēķina metode

$$\text{Atgūstamā summa}_{2013} = \text{P(Pielāgošanās plāns)}_{2013} - \text{P(EEG2012)}_{2013}$$

$$\text{P(Pielāgošanās plāns)}_{2013} = \text{Minimums no P(EEAG) un } 125 \% \times \text{P(EEG2012)}_{2013}$$

Atgūstamā summa₂₀₁₃: Atgūstamā summa attiecībā uz 2013. gadu

P(Pielāgošanās plāns)₂₀₁₃: Veicamais maksājums par 2013. gadu saskaņā ar pielāgošanās plānu

P(EEAG)₂₀₁₃: Veicamais maksājums par 2013. gadu saskaņā ar 2014. gada pamatnostādnēm

P(EEG2012)₂₀₁₃: Faktiskais maksājums par 2013. gadu, kas veikts, pamatojoties uz 2012. gada EEG likumu

Ņemot vērā steidzamību un lai samazinātu administratīvo darbu, kurš prognozējams kā ļoti apjomīgs, uzņēmumu atgūstamās summas jāaprēķina, vienīgi pamatojoties uz datiem, kas jau ir pieejami BAFA (*). Tādējādi tiks izmantoti konkrēti uzņēmumu dati (bruto pievienotā vērtība tirgus cenās, elektroenerģijas patēriņš un elektroenerģijas izmaksas), kas iesniegti uzņēmumu pieteikumos 2013. un 2014. gadam, bet kas atbilst gadam, par kuru bija jāiesniedz pierādījumi (proti, dati par 2011. finanšu gadu 2013. gadā piešķirtajam maksājuma samazinājumam un par 2012. finanšu gadu 2014. gadā piešķirtajam maksājuma samazinājumam). Aprēķina pamatā attiecīgi būs bruto pievienotā vērtība tirgus cenās, jo dati par bruto pievienoto vērtību reālās izmaksās nav pieejami. Turklāt salīdzināmajam aprēķinam ir jāpamatojas uz elektroenerģijas patēriņa datiem, kas iesniegti pieteikumos un atbilst gadam, par kuru bija jāiesniedz pierādījumi. Šie elektroenerģijas patēriņa dati atšķiras no datiem par faktiski patērēto elektroenerģiju gadā, par kuru ir piešķirts samazinājums.

Izmantoto vērtību atsauces gadi:

	BAFA lēmums par 2013. gadu	BAFA lēmums par 2014. gadu
Bruto pievienotā vērtība tirgus cenās	2011	2012
Patērētā elektroenerģija	2011	2012
Elektroenerģijas izmaksas	2011	2012”

(*) Oriģinālā zemsvītras piezīme: “Konkrēti 2013. gada dati par uzņēmumiem nav pieejami BAFA. Konkrēti 2014. gada dati par uzņēmumiem vēl nav sagatavoti.”

III PIELIKUMS

ATGŪŠANAS METODE

1. Atgūstamie līdzekļi sedz tikai tos EEG piemaksas samazinājumus, kas attiecas uz 2013. un 2014. gadu ("attiecīgie gadi").
2. Atgūstamā summa katram attiecīgajam gadam ir līdzvērtīga starpībai starp saderīgo summu attiecīgajam gadam, kā noteikts saskaņā ar 5.–8. punktu, un atbalsta saņēmēja faktiski attiecīgajā gadā samaksāto EEG piemaksas summu, kā noteikts saskaņā ar 3. un 4. punktu.

Atbalsta saņēmēja attiecīgajā gadā faktiski samaksātā EEG piemaksas summa

3. Atbalsta saņēmēja attiecīgajā gadā faktiski samaksātā EEG piemaksas summa tiek iegūta, piemērojot par šo gadu samazinātu piemaksu atbalsta saņēmēja elektroenerģijas patēriņam tajā pašā gadā.
4. Atkāpjoties no 3. punkta, Vācija kā pirmo pasākumu var izmantot elektroenerģijas patēriņu, kas iesniegts atbalsta saņēmēja pieteikumā attiecīgajam gadam, lai aprēķinātu provizorisko atgūstamo summu. Šādā gadījumā provizoriskā atgūstamā summa tiks atgūta nekavējoties un Vācija kā otro pasākumu noteiks galīgo atgūstamo summu, pamatojoties uz faktiskā patēriņa datiem, un veiks nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu līdzekļu atgūšanu vai atmaksu, pamatojoties uz šo galīgo summu ("korekcijas mehānisms").

Saderīgā summa

5. Ja atbalsta saņēmējs ir piederīgs nozarei, kas iekļauta nozaru sarakstā 2014. gada pamatnostādņu 3. pielikumā (2014. gada pamatnostādņu 185. punkts), vai ja atbalsta saņēmēja elektroietilpība ir vismaz 20 % un tas ir piederīgs nozarei ar tirdzniecības intensitāti vismaz 4 % Savienības līmenī, pat ja tas nav piederīgs nozarei, kas iekļauta nozaru sarakstā 2014. gada pamatnostādņu 3. pielikumā (2014. gada pamatnostādņu 186. punkts), atbalsta saņēmējs ir tiesīgs saņemt atbalstu no atjaunojamiem energoresursiem iegūtas elektroenerģijas atbalsta finansējuma samazinājumu veidā. Lai piemērotu 2014. gada pamatnostādņu 186. punktu, var izmantot datus, kas par attiecīgo gadu ir norādīti iesniegtajā pieteikumā.
6. Ja atbalsta saņēmējs ir tiesīgs saņemt atbalstu, pamatojoties uz 5. punktu, saderīgā summa ir līdzvērtīga 15 % no EEG piemaksas bez samazinājuma (2014. gada pamatnostādņu 188. punkts). Tomēr saderīgo summu uzņēmuma līmenī var ierobežot līdz 4 % no attiecīgā uzņēmuma bruto pievienotās vērtības. Turklāt uzņēmumiem ar elektroietilpību vismaz 20 % saderīgo summu var ierobežot līdz 0,5 % no attiecīgā uzņēmuma bruto pievienotās vērtības (2014. gada pamatnostādņu 189. punkts). Lai piemērotu 2014. gada pamatnostādņu 189. punktu, var izmantot datus, kas par attiecīgo gadu ir norādīti iesniegtajā pieteikumā.
7. Ja atbalsta saņēmējs nav tiesīgs saņemt atbalstu, pamatojoties uz 5. punktu, saderīgā summa ir līdzvērtīga 20 % no EEG piemaksas bez samazinājuma (2014. gada pamatnostādņu 197. punkts).
8. Ja par kādu no attiecīgajiem gadiem saderīgā summa, kas noteikta, pamatojoties uz 6. un 7. punktu, ir lielāka par EEG piemaksas summu, kuru atbalsta saņēmējs attiecīgajā gadā faktiski samaksāja, saderīgā summa tiek ierobežota šādā veidā:
 - a) 2013. gadam saderīgā summa nepārsniedz 125 % no EEG piemaksas summas, ko atbalsta saņēmējs faktiski samaksāja 2013. gadā (proti, tajā pašā gadā);
 - b) 2014. gadam saderīgā summa nepārsniedz 150 % no EEG piemaksas summas, ko atbalsta saņēmējs faktiski samaksāja 2013. gadā (proti, iepriekšējā gadā).